

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 9

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 11 d'octubre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3643/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (I).
231
 - 2) **RGE núm. 3642/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (II).
232
 - 3) **RGE núm. 3640/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (III).
233
 - 4) **RGE núm. 3645/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments a la Universitat de les Illes Balears.
234
 - 5) **RGE núm. 3648/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reformes a l'IES Ramis i Ramis de Maó. (**Decaiguda**).
235
 - 6) **RGE núm. 3657/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Sa Graduada.
235
-
-

- 7) RGE núm. 3644/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a efectes de la reducció de personal docent. 236
- 8) RGE núm. 3651/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de restauració de Benirràs a Eivissa. 237
- 9) RGE núm. 3638/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (IV). 238
- 10) RGE núm. 3641/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (V). 239
- 11) RGE núm. 3646/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a negociacions dutes a terme sobre el traspàs de les competències en matèria de justícia. 240
- 12) RGE núm. 3647/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de càrrecs dins l'ib-salut. 241
- 13) RGE núm. 3649/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladora de Santa Eulàlia a Eivissa. 242
- 14) RGE núm. 3653/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió per a Balears dels projecte presentat pel Grup Melià. 243
- 15) RGE núm. 3650/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a perspectives per relacionar el Consorci de Transports de Mallorca amb l'Empresa Municipal de Transports de Palma. 244
- 16) RGE núm. 3652/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat pendent de pagament a les navilieres per part de l'anterior executiu. 245
- 17) RGE núm. 3654/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de les empreses públiques. 246
- 18) RGE núm. 3639/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (VI). 247
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1884/11**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 3396/11). 248
- III. MOCIÓ RGE núm. 3576/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3050/11. 253
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3209/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a recaptació fiscal més justa. 260
- 2) RGE núm. 2034/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a l'apujada del preu dels vols interilles acordada pel Ministeri de Foment. 266
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3618/11**, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 5/2010, de 16 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears. 272
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, abans de començar la sessió plenària aquesta presidència, en nom de la Mesa i després en nom de tots vostès, esper, vol dir unes paraules perquè constin en acta.

Dijous de la setmana passada ens deixà Joana Maria Vives i Alario, funcionària del Parlament des dels seus inicis, des de l'any 1983 fins ara. En aquests moments volem reconèixer públicament la tasca que desenvolupa en favor d'aquesta cambra ja que va contribuir a construir la que esdevindria primera institució de l'autonomia, el Parlament. La recordarem sempre com una excel·lent persona, molt vàlida i molt estimada.

Sr. Oficial Major, li prec, si tothom hi està d'acord, que consti en acta.

(Aplaudiments)

Primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3643/11, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (I).

Primera pregunta RGE núm. 3643/11, relativa a retalls socials, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. En primer lloc també em vull unir al condol, donar el condol a la família de la Sra. Joana Vives. Bé, la Llei Orgànica d'Educació conté tot un títol dedicat a l'equitat de l'educació i un capítol a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu i també d'atenció a la diversitat. Aquesta comunitat autònoma assistia a una sèrie de programes que es dirigien a donar atenció i suport a la diversitat de l'alumnat que hi ha a les aules i que en molts de casos se sostenen econòmicament amb convenis amb l'administració central, entre ells ens referim concretament al Programa PAIRE, adreçat a l'alumnat nouvingut d'incorporació tardana i a les seves famílies o al Programa TISE per a la millora de la convivència en els centres educatius de secundària.

Sabem que aquests programes ja no es portaran a terme i també existeixen dubtes amb relació a altres programes com PISE, ALTER, etc. Ens podria aclarir, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, els dubtes existents en aquests moments a l'entorn educatiu que ha començat el curs amb unes directrius que es baraten dia a dia? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, president. Per suposat que li vull llevar tot tipus de dubtes que pugui tenir sobre aquests programes. Es duran a terme tots aquests programes. Com a màxim n'hi pot haver un que ens resulta complicat dur endavant, que és el TISE, que ja comentarem a plenaris passats que hi feim feina. Una altra qüestió és que hàgim hagut d'aplicar els criteris de reducció i d'optimització referent al nombre d'hores de dedicació a cadascun per raons estrictament pressupostàries, però li puc garantir que és més interessant que es duguin endavant, especialment amb fons provinents també en col·laboració amb l'Administració de l'Estat que estic segur que es mantindran enguany i els propers anys, els programes d'atenció a la diversitat i els programes que es deriven del PAIRE.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. Conseller. Ens alegra sentir això, el que passa és que els fets de vegades contradiuen aquestes paraules. L'avís de suspensió del Programa PAIRE va arribar un divendres a coneixement de les persones encarregades de dur-lo a terme amb l'ordre d'incorporació als seus centres, on tenien la seva plaça, el següent dilluns. A l'institut no en sabien res. Els interins que els substituïen no en sabien res. Parlam de fa uns deu dies. Ni tan sols s'ha esperat a acabar el mes. Aquesta manera d'actuar pot ser resultat simplement una improvisació en la gestió d'un tema tan sensible com és l'educació i precisament amb programes dirigits a millorar el sector de l'alumnat més vulnerable, cosa que fa pensar que els retalls en educació recauran, precisament, en aquest alumnat que necessita una atenció educativa diferent de l'ordinària o també pot ser el resultat de la intenció de provocar incerteses i pors als docents perquè no protestin davant les polítiques que pensen portar a terme, seria una política repressiva cap als docents.

Sense continuïtat, sense estabilitat, com pretenen impulsar una educació de qualitat i optar contra l'abandonament escolar? D'aquí ve la perspectiva, com ens podem fiar que es mantindran la resta de programes?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

L'única qüestió que m'ha sorprès és que ha dit política repressiva o regressiva respecte del professorat, m'ha semblat entendre, cosa que no compartesc i que avui li demanaria que retiràs aquesta expressió. No hi ha cap política ni regressiva ni repressiva, hi ha la política d'intentar mantenir tots els llocs de feina que puguem amb el dèficit pressupostari que tenim i pel que fa referència, si vol que li ho expliqui, al Programa ESADE com l'hem hagut d'estructurar, del PALIC, del TISE i del PISE li ho explicaré en una altra pregunta específicament; però l'únic motiu és poder, amb allò que tenim o millor dit amb allò que no tenim i que haurem de cobrir, continuar duent a terme aquests programes. Li asseguro que no podrà ser amb els efectius que teníem fins ara senzillament perquè no hi ha pressupost, però tota la redistribució del professorat es farà des dels serveis tant de centres de professorat com de suports d'EOE com de persones adscrites a PALIC, que també forma part dels programes d'integració lingüística i cultural. No sé a què s'ha referit que el PAIRE ha desaparegut, no pot desaparèixer, és un conveni amb l'administració central.

Després hi ha una altra pregunta al llarg del matí on ho puc acabar d'explicar, què ho haurem de fer amb menys mitjans? Això sí és que veritat, però també li puc explicar en una altra ocasió per què ho hem de fer amb menys mitjans econòmics.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.2) Pregunta RGE núm. 3642/11, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (II).

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 3642/11, relativa a retalls socials, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, president. Bon dia, senyors i senyores. Sr. Vicepresident Econòmic, durant les darreres setmanes hem estat testimonis de la greu situació econòmica de les entitats que treballen amb persones amb discapacitat. El seu govern ha promès pactar un calendari i pagar durant aquest mes una quantitat vital per als col·lectius. Ens pot informar sobre quins criteris seguiran per prioritzar el pagament?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, aquest govern té una prioritat, una prioritat que és pagar els deutes que vàrem rebre el 30 de juny. Nosaltres volem fer front a tots els deutes acumulats fins a aquella data, fins a la data en què el deute va ser d'unes magnituds gegants, un deute que posa en dificultats i que va ser el resultat de comprometre partides que no es tenien. Per tant, a partir d'ara la política que farem serà una política que no ens comprometrem cap a allò que no podem pagar cap a un futur. Per tant, Sra. Diputada, lliçons, poques.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Miri, Sr. Vicepresident, la gent està cansada d'escoltar-los a vostès culpar els altres de tots els problemes, la gent vol solucions i és la seva responsabilitat venir aquí a donar solucions, però, al contrari, vostè ve aquí sense haver fet els deures d'entregar un calendari de pagament, sense haver pagat res a les entitats que treballen amb discapacitats deixant en una situació límit els seus treballadors, els usuaris i les seves famílies. Tampoc no ha concretat avui quins criteris aplicarà per prioritzar els futurs pagaments. En canvi, sí que ha pogut concretar i fer efectiu el pagament de 10 milions d'euros a una gran empresa constructora passant per damunt d'un col·lectiu que representa milers de persones amb necessitats especials. Aquests són els fets.

Quantes vegades ha predicat vostè en aquesta cambra que la seva ortodòxia ens salvarà, a tots? És evident que no. Vostè ha aplicat una ortodòxia que significa prioritzar les grans empreses per davant les famílies, per davant les persones més febles de la nostra societat. Menys Estat, menys administració, menys (...) social, campí qui pugui, això és el que significa la seva ortodòxia econòmica.

Sr. Aguiló, és d'extrema urgència que vostè obri la capsa de tresoreria de la comunitat, cerqui doblers, tal i com ho ha fet per trobar els 10 milions, i pagui avui mateix totes les entitats socials. Aquesta és la prioritat, és la seva responsabilitat, demostrí el seu compromís amb les polítiques socials en els pressuposts de 2012, incorpori una dotació suficient que no posi mai més en perill l'atenció a les persones amb discapacitat i a les seves famílies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, miri, els que han posat en perill l'estat de benestar han estat aquests quatre anys de polítiques on es gastava el que no es tenia.

(Remor de veus i petit aldarull)

Ara les coses canvien, ara estam a punt de treure un pla de disposició de fons de tresoreria. No tenim obligació de fer-ho, però ho farem i ho farem perquè la gent sàpiga quines són les prioritats, i les prioritats són, i han estat durant aquest estiu, en primer lloc l'educació, l'educació que ens vàrem trobar amb uns deutes importants en matèria de transport i en matèria de centres concertats. En segon lloc, les nostres prioritats són els serveis socials, serveis socials que vostès varen deixar amb un deute de més de 5,7 milions d'euros, 5,7 milions d'euros, i que nosaltres hem aconseguit reduir en una quantitat important. I, en tercer lloc són les polítiques sanitàries, polítiques sanitàries que també acumulaven uns deutes de dimensions estratosfèriques. Per tant, aquesta política ortodoxa, aquesta política que a vostè no li agrada és la política que ens pot treure d'aquesta situació. Jo li demanaria a vostè quines són les seves prioritats, si són la comunitat autònoma, l'estat de benestar o són les polítiques electorals i les del Sr. Rubalcaba.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.3) Pregunta RGE núm. 3640/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (III).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 3640/11, relativa a retalls socials, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sra. Consellera, de prioridades va esta pregunta también. Todo el mundo sabe que las declaraciones catastrofistas del Gobierno le han dificultado el acceso al crédito y que con los fondos de que dispone debe priorizar, y una de las prioridades que tiene es quitar prestaciones sanitarias, contrariamente a lo que se dice, especialmente a los más débiles. El gasto farmacéutico se lo encontraron ustedes pagado hasta el mes de abril, la factura del mes de abril estaba pagada. La factura del mes de mayo se la encontraron conformada y con partida presupuestaria. Sin embargo, ya explicaron por qué razones la aplazaron hasta el 3 de octubre que la han pagado, que la atención a los enfermos y a las prestaciones sanitarias, la Sra. Consellera, se ha comprometido a quitar cerca de 150 millones de aquí a final de año. Por eso, le preguntamos, ¿qué valoración hace la consellera de Salut, Família i Benestar Social acerca de que el Gobierno al que pertenece priorice el pago a constructoras multinacionales con altos beneficios sobre la atención al gasto farmacéutico y a la atención de los enfermos?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Mire, Sr. Diputado, no hago ninguna valoración porque la afirmación que contiene la pregunta es falsa. Gracias.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, palabras. Una vez más palabras. Mire, los gobiernos de derechas son fuertes con los débiles y débiles con los fuertes. Mire, a los débiles ustedes...

(Remor de veus)

Ya sé que se ríen de los débiles y ahora se lo demostraré, ahora se lo demostraré. Y a los débiles les recortan las prestaciones. Frente a las promesas del presidente y a sus palabras vacías, Sra. Consellera, miren, aquí tienen un documento que demuestra como se las gastan. Os informamos, dicen desde su conselleria, que a partir del mes de noviembre no se entregarán más pañales a los minusválidos menores de 21 años por lo que a medida que vengam a buscar los correspondientes a octubre deberéis informarles que a partir de esta fecha precisarán receta médica y pagarlos, naturalmente.

A los minusválidos discapacitados se les facilitaba de forma gratuita los pañales para la incontinencia en los centros de salud. Usted lo sabe. Usted esto lo ha quitado. Gracias al Gobierno del Sr. Bauzá, gracias a su gobierno, y esto son documentos, tendrán que acudir a la farmacia para comprarlos con receta médica y pagar el 40% de su importe. ¿Cree usted que esto era un lujo?, ¿cree que tienen que añadir un problema a la carga que ya llevan las familias? No le pediré su dimisión, Sra. Consellera, porque sé que no se entera de lo que pasa en su conselleria, que sólo sabe hablar durante una legislatura y ahora nos dará un ejemplo. Pero, sí que le tengo que pedir el inmediato cese de quién llama minusválidos a los discapacitados, como en el siglo pasado -minusválidos se llama a los discapacitados en su conselleria, Sra. Consellera- y que además considera que son ellos los que deben pagar la factura de la ineptitud política de este gobierno para conseguir resolver los problemas de tesorería. Gracias.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Mire, Sr. Diéguez, veo que usted sí que sabe y se entera mucho de lo que pasa en mi conselleria y usted debe saber que los pañales se suministran con receta y que a las personas que tienen discapacidad total se les da con la receta de pensionista. Pero su intervención y su pregunta no hacen más que demagogia e intervenciones como ésta lo que dan es la medida de los políticos que las hacen porque usted lo único que intenta es confundir y hacer demagogia mezclando temas que nada tienen que ver, porque supongo que se refiere usted, cuando habla de empresas multinacionales, al tema del Palacio de Congresos, Palacio del que ustedes nos pueden explicar dónde están los 20 millones de euros finalistas. ¿Qué pasa?, ¿le sabe mal?, ¿le sabe mal que se digan las cosas y las verdades?, porque no hace ni cien días que gobernaban ustedes y lo que dejaron fueron 27 millones de euros en certificaciones de obra y una obra de la que ustedes consiguieron ahuyentar a todos los inversores privados.

Yo creo que no tienen que confundir más a los ciudadanos y asumir sus responsabilidades, porque a fecha 30 de junio del 2011 había por pagar a entidades con finalidad social, que a usted tanto le preocupan, 5.700.000 euros y no constaba ningún calendario de pagos. Entre el 30 de junio y el 30 de septiembre se han generado obligaciones a estas entidades por valor de 1.700.000 euros y se han pagado 2.400.000 euros. Se ha pagado lo que vencía y se ha reducido la cantidad que ustedes dejaron de pagar.

También habla de las farmacias y de su gestión relacionada con el pago a las mismas. Mire, en el 2010 los tres últimos meses los dejaron por pagar y los pagaron en enero del 2011 con cargo a un presupuesto prorrogado. Y, ¿qué es lo que nos hemos encontrado? Un presupuesto prorrogado con déficit y con una capacidad de pago en marzo de seis meses. Magnífica herencia, Sr. Diéguez. Y para rematar, ahora en la oposición hacen un ejercicio de hipocresía y de irresponsabilidad, porque ustedes saben perfectamente la situación que dejaron en la comunidad autónoma a junio de 2011 y deberían ser ustedes los que dieran explicaciones. Usted, Sr. Diéguez, que era el portavoz del grupo que apoyaba al Gobierno que nos ha dejado en esta situación, nos podría explicar cómo valora usted la gestión económica del Sr. Manera porque a él le da vergüenza venir a defenderla.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 3645/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments a la Universitat de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 3645/11, relativa a pagaments a la Universitat de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. El Grup Parlamentari Popular està realment preocupat, preocupat per la situació econòmica de la Universitat de les Illes Balears. El deute hereditat i el retall duit a terme durant l'anterior legislatura en el pressupost de la nostra universitat han estat desgraciadament prou importants. Molts d'alumnes d'aquest any no podran estudiar la carrera que volien ja que tant l'any passat com aquest s'han ampliat els graus en què es demanen *numerus clausus*. Per què ha passat aquesta situació? Per què els alumnes que volien estudiar psicologia, per exemple, hauran d'estudiar pedagogia?

Aquesta situació, senyores i senyors diputats, és conseqüència de la retallada pressupostària que va dur a terme l'anterior govern, l'anterior pacte de progrés. Aquí tenc una entrevista amb la Sra. Monserrat, de dissabte 26 de març de 2011, on diu que efectivament gestionar la Universitat amb els retalls és complicat. Per tant, vostès ja varen retallar a la Universitat. Sense anar més enfora aquests darrers anys hi ha hagut una retallada del 12%, passant de 66 milions d'euros de 2008 a 58 milions d'euros de 2011; però aquí no acaba la cosa. Resulta que l'anterior govern no només va retallar sinó que també anaven endarrerits amb els pagaments. Per tant, es pot dir que va arribar un moment en què la situació era molt més que alarmant.

Al Grup Parlamentari Popular li preocupa la situació econòmica de la Universitat i no volem que aquest govern, com va fer l'anterior, amagui als ciutadans els problemes econòmics i doni falses esperances com quan l'anterior govern va anunciar la facultat de medicina per setembre de 2010, que tothom sap què va passar amb aquesta universitat. És per tot això, Sr. Conseller, que li demanem, en quin estat es troben els pagaments de la transferència normativa de la comunitat autònoma de la Universitat de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. President. En números grossos el deute que ens trobarem en arribar a finals de juny i d'entrada a juliol era al voltant dels 17 milions d'euros. És a dir, que dels sis mesos corresponents al govern anterior se n'havien pagat dos. Hi ha bastants dificultats per poder fer front, clar, ens haguéssim pogut trobar almanco quatre d'aquests sis, no, hi havia només dos mesos dels quatre. Per tant, en primer lloc, varem pensar que, continuant les indicacions de Vicepresidència, ens havíem de posar al corrent amb allò que és responsabilitat nostra, és a dir, estar actualitzat l'agost i el setembre. I treballam respecte del que ens queda pendent que són encara juliol i tots els quatre dels sis primers mesos.

També s'han pogut abonar devers 350.000 euros quant als complements autonòmics del professorat corresponent a quatre mesos. També hem pogut abonar 312.000 euros quant a nominativa d'inversions necessàries que es fan en forma de transferència de capital per fer inversions a la Universitat. I treballam per... què vol que li digui? Realment perquè la Universitat pugui començar amb unes condicions correctes tot i les seves dificultats econòmiques sabudes per tothom, però ja començar amb menys 17 milions d'euros li puc assegurar que és realment complicat.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 3648/11, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerri i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reformes a l'IES Ramis i Ramis de Maó.

EL SR. PRESIDENT:

La cinquena pregunta, RGE núm. 3648/11 decau per malaltia del Sr. Monerri.

I.6) Pregunta RGE núm. 3657/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Sa Graduada.

Passam a la pregunta sisena, RGE núm. 3657/11, relativa a Sa Graduada, la formula el Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. El 2003 com recordarà aquestes illes tenien un mapa escolar i dins aquest mapa escolar hi havia una planificació de centres de formació integral de nova planta que havia d'acollir les accions formatives de l'escola d'adults. El posterior govern, presidit per Jaume Matas, i del qual vostè era director general de Planificació i Centres va abandonar aquell projecte i en va proposar un altre, en va generar un altre que contemplava traslladar Sa Graduada a un nou edifici i utilitzar aquest per donar resposta a adults.

Ara, vuit anys després, vostè és conseller d'Educació, torna enrere la seva pròpia decisió d'ubicar adults a Sa Graduada i no dona resposta a les dues mancances d'infraestructura educativa que té Maó, creades entre si per circumstàncies ben inoportunes, com és primària i adults. Pren aquesta decisió sense parlar amb les parts implicades i sense donar una perspectiva de futur a la part no resolta, adults.

No li critic que Sa Graduada es mantengui on és, en absolut, possiblement aquesta decisió que Damià Pons ja va preveure el 2003 era la més encerta i coherent en un determinat model de ciutat educadora, però sí que li critic que no doni resposta alhora a l'altra part afectada, l'educació de persones adultes.

En aquest sentit voldria saber quina és la previsió, quina és la intenció respecte de l'escola d'adults.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. Diputat. Tot el que ha comentat és veritat, menys dues coses: al 2003 no estava clar el mapa d'adults per part del conseller Pons; dos, el 2003 començarem a desenvolupar tot allò que havia vist el mapa perquè el mapa és relativament bo o mal de fer, el difícil és executar-lo, l'executarem en un grau elevat, però no preveia on havia d'anar l'escola d'adults.

Com que no ho preveia, ens posarem a fer feina amb els seus companys de la Regidoria d'Educació, dic companys seus perquè eren del PSM, i amb l'Ajuntament de Maó a partir del 2004 i el 2005 i varem idear tota aquesta operació, que suposava que Sa Graduada passàs al centre nou i que Sa Graduada, tot i que té unes mancances d'un centre de més cent anys, pogués acollir realment una seu ja digne per al centre d'adults.

Hi don total suport, a aquesta idea, però, què ha passat?, també que aquests quatre anys tampoc no han fet res, ni una cosa ni l'altra. Al final, sí que han fet una cosa interessant, que era posar en marxa el centre nou, però no resoldre ni completament el tema de Sa Graduada ni completament el tema d'adults perquè el tema de Sa Graduada té un problema, tant per ser poder centre de primària, en temes que no compleix el 1004/91, i per ser centre d'adults.

El segon que no és veritat: els pares i mares del grup de gent de Sa Graduada que ens demanen quedar allà i la directora del centre d'adults ens varen dir que era el primer conseller que havia anat a Menorca a parlar amb ells, consta en acta i aquí hi ha consellers que m'hi acompanyaren perquè també tenen responsabilitats a Maó.

Vàrem parlar amb ells i els vàrem dir que optaríem per una de les dues. Pens que a la llarga la que ens pot donar més rendibilitat i la solució definitiva és ubicar un nou centre d'educació del que crec que s'han de dir formació de les persones al llarg de la vida i recuperar Sa Graduada perquè necessitam una línia més, no basten dues línies noves més a primària, si poguéssim posar la tercera al centre, que també formaria part d'aquell projecte que vostè ha esmentat, tendríem tres línies d'educació infantil i primària a Maó, donaríem satisfacció a part del col·lectiu docent que vol quedar i part del col·lectiu docent que vol anar a la nova escola, donaríem satisfacció a un bon grapat de pares i mares que volen quedar i així ens ho expressaren i donaríem satisfacció d'una vegada a un centre de formació per a persones adultes.

La setmana que ve anam a Menorca per treballar amb la possibilitat de trobar definitivament un centre. Si no fos possible, hauríem de prendre després la decisió de la qual, evidentment, em sent partícip. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Efectivament, ha rectificat, rectifica la decisió que va prendre en el seu moment, és legítim, les circumstàncies han pogut haver canviat, però el cert és que el seu partit, el Partit Popular, va molt de temps que havia canviat d'opinió i així ho va manifestar a la ciutat, per tant, la decisió no està presa ara, sinó que està presa de fa molts d'anys.

El que li retrec és, una altra vegada, que s'anunciï la resolució d'una part del problema i es deixi al carrer a la resta, és a dir, adults no té cap perspectiva de solució; adults, els seus professionals, els 2.000 alumnes que any rere any es matriculen a aquesta acció formativa no tenen cap perspectiva de solució, estan distribuïts en cinc edificis diferents, cosa que pràcticament no és coordinable, que dificulta moltíssim la seva tasca.

El que sí li deman és que adults formi part també de la planificació de la Conselleria d'Educació, perquè sempre són, han estat durant vint anys els darrers a obtenir una resposta i una solució.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té sis segons, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Supòs que això implícitament amb les seves paraules vol dir que tant vostès com nosaltres tenim part d'aquesta culpa, no és veritat? En els darrers vint anys no els han tengut una solució. Jo li asseguro que...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

... aquest curs tendran...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, però...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Pensava que tenia temps.

I.7) Pregunta RGE núm. 3644/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a efectes de la reducció de personal docent.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 3644/11, relativa a efectes de la reducció del personal docent, la formula el Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no hi ha retalls socials, això li ho hem sentit dir més com a portaveu del Govern, tota una sèrie de vegades, avui mateix ens deia "tranquils" en aquest mateix sentit en una altra pregunta sobre el PAIRE. No ho devien tenir tan clar els col·lectius d'educació especial per a discapacitats per exemple, que eren dimarts passat davant aquest parlament o quan la setmana passada sortia una ordre per desconvocar una convocatòria publicada d'ajuts a la integració social i a la mediació, però sobretot mentre es dissolia sense contemplacions l'Equip d'Atenció a la Diversitat i a la Interculturalitat, l'ESADI, que és la columna vertebral, per tant, deixa malmès plenament tot el programa d'atenció i integració i reforç educatiu, el PAIRE, del qual ja s'ha parlat, i que l'han aplaudit quan vostè deixava que quedava pràcticament malmès aquest programa. Un programa, vostè ho deia, finançat per l'Estat, que aposta per una escola inclusiva, que atén la diversitat dels centres i que integra totes aquestes actuacions.

Ja dic que l'ESADI era l'equip especialitzat respecte a això, que ha fet una tasca eficient, silenciosa, molt valorada pels centres i que ara queda dissolt.

Bé, li demanam, quines conseqüències tindrà dins el programa l'eliminació d'aquest treball per una destrallada de la conselleria? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

No sé per on començar, perquè el darrer em sona especialment greu, dir que hem pegat una destrallada.

De tot el programa PAIRE, de totes les activitats que deriven en PISE, en ALTER, en TISE del programa marc, no hi hem pegat cap destrallada. Hem ajustat al mínim, hem ajustat, i hi ha persones que feien feina als serveis centrals que es dedicaran a coordinar aquests temes.

Que seria millor tenir més recursos? Sempre. Que quan tinguem aquest pressupost ens interessarà tenir més recursos? També. No hem pegat cap destrallada i aquests programes se continuaran duent a terme, amb els recursos que tendrem, en tot allò que podem i anirem a demanar més encara als serveis de l'Estat que col·laborin amb la comunitat autònoma que té més percentatge de gent nouvinguda per nombre total d'alumnes d'aquesta comunitat i en col·laboració també amb els Serveis Socials de la Conselleria d'Educació, de Sanitat i de Serveis Social.

No hem pegat cap destrallada i els 12 professionals que s'hi dediquen, part de la seva tasca la duen a terme des de centres de professors i des de serveis centrals. Per tant, m'agradaria que constàs en acta que aquest conseller no ha pegat cap destrallada al sistema educatiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bosch, ja dic que la columna vertebral del PAIRE la du l'ESADI i eren uns professionals que s'havien apuntat a un concurs per dur des de l'especialització, des de la vocació de fer aquest servei, importantíssima l'especialització i la vocació per a aquesta atenció als nouvinguts i vostè els telefona el divendres per dir-los que el dilluns es tornin presentar al seu centre perquè tornen a classe.

Si creu que això no és una destrallada, cerqui la paraula més adequada, però per descomptat no és fruit d'un producte consensuat, parlat i redistribuït quan ningú no sabia que farien després aquests altres..., com se substituirien aquests altre dotze professionals. Ara vostè apunta una altra solució com si els altres no estiguessin fent ja unes feines amb prou intensitat que seran destinades ara al programa PAIRE.

A nosaltres la impressió que ens dóna és que estan desmantellant íntegrament el programa, però no volen perdre els centenars de milers d'euros que vénen de l'Estat i d'alguna manera vestiran que es manté el PAIRE, però la columna vertebral del PAIRE era l'ESADI i vostès se l'han carregat amb dues telefonades que, als que les han rebut, els ha sonat a una destrallada com a mínim, però vaja, ens preocupa molt més l'atenció que tendran els immigrants, que tendran d'alguna manera els nouvinguts...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...que no la situació personal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sap què és una destrallada? Baixar-te el 5% del sou sense dir-te ni bon dia.

I.8) Pregunta RGE núm. 3651/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de restauració de Benirràs a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 3651/11, relativa a obres de restauració de Benirràs a Eivissa, la formula el Sr. Josep Torres i Cardona del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, com tots vostès saben Eivissa en els dos darrers anys ha patit tres grans incendis que han cremat gairebé 2.500 hectàrees, em referesc als dos que ha patit aquest any a les muntanyes de Morna i Roca Llisa i al que durant el dies 22 a 25 d'agost de l'any passat arrasà prop de 375 hectàrees a Benirràs destruint un dels paratges naturals més preuats de l'illa d'Eivissa amb la conseqüent pèrdua de patrimoni natural.

Davant aquest desastre es feia necessari actuar en la recuperació forestal i ecològica així com habilitar ajudes als veïns i als pagesos afectats. Aquestes actuacions havien de ser considerades prioritàries a causa de la magnitud del desastre mediambiental, així ho reclamava també tota la societat eivissenca; prioritat que va ser reconeguda en aquest parlament per l'anterior govern que ens presentà un pla de recuperació elaborat pels tècnics del departament de Gestió Forestal i Protecció del Medi que estava valorat en 2... 4 milions d'euros a desenvolupar en tres fases: una primera fase que feia referència a la seguretat de les persones; una segona, per fer

front als fenòmens erosius, i una tercera, per a la regeneració de la vegetació si fos necessari.

Per dur a terme aquesta primera fase es disposava d'un pressupost de 800.000 euros, 574.000 provinents de Medi Ambient i 250.000 que aportava la Fundació La Caixa. Ja llavors no posàrem en dubte que aquest pla tècnic fos un bon pla i que era un pla necessari per poder recuperar aquest patrimoni natural tan important per a l'illa d'Eivissa, però també com ja manifestaren en comissió els nostres portaveus per desenvolupar-lo no bastava tenir un bon pla, sinó que calia la voluntat política d'executar-lo i d'habilitar les partides necessàries.

És per això i tenint en compte que s'està a punt de recepcionar les obres de la primera fase i per conèixer com es desenvolupa aquest pla o, per dir-ho d'una altra manera, què s'ha fet?, què falta per fer?, i què és el que farem amb el que falta per fer?, és el que volem preguntar al conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, si ens pot indicar en què han consistit les obres de restauració de Benirràs a Eivissa que aviat seran recepcionades.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, efectivament funciona més o manco com vostè ha dit, quan hi ha un incendi hi ha una sèrie de coses que es fan fent, estructurades.

Aquest és un incendi que com bé ha recordat va ser dia 22 d'agost de l'any 2010 i va afectar unes 340 hectàrees, hem fet feina pràcticament damunt un 70% d'aquestes, damunt unes 220. En primer lloc, com bé ha apuntat s'ha d'atendre el que són situacions d'emergència i evitar que hi pugui haver mals a causa que caiguin arbres damunt persones, damunt infraestructures, etc., i això es va fer des d'un primer moment.

En segon lloc, el que es va fer, perquè és el que procedeix, és la redacció d'un pla de restauració integral de la zona amb una sèrie d'objectius: primer, que no es perdi erosió quan estam en zones de muntanya on es perd tot l'arbrat, el que passa és que quan plou hi pot haver molta d'erosió i això després és irrecuperable, després també es tracta de garantir la regeneració natural, que això també es fa i sembla que va per bon camí, a un bon ritme, i hem de treballar finalment en una disminució de l'impacte paisatgístic del que suposen les zones cremades.

Tot això s'ha estat fent des de la primavera i l'estiu passat. Durant, com dic, aquesta primavera, des de trituració de tota la llenya que estava cremada i incorporació com a material damunt la terra, això s'ha fet; s'han emprat diversos mètodes segons si es tractava... si eren zones molt elevades o planes; s'han incorporat aquestes restes de poda com a matèria orgànica com li comentava abans, i en aquests moments estam -com també ha dit- a punt de fer la recepció de la primera fase.

Si no hi ha res de nou serà així, el que sí vull remarcar és que ha estat possible tot això gràcies a una sèrie de doblers que han posat el Govern balear, la Caixa i també amb fons europeus.

I.9) Pregunta RGE núm. 3638/11, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 3638/11, relativa a retalls socials, la formula la Sr. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ara fa unes dues setmanes aproximadament que va manifestar que estava segur que en educació no hi hauria conflictitat en les nostres illes com sí passava en altres comunitats autònomes perquè el diàleg imperaria aquí amb la comunitat educativa. Després d'aquestes paraules hem vist que el Govern del Sr. Bauzá ha aconseguit mobilitzacions dels ciutadans en contra de les retallades en el sector públic i especialment en salut i en educació.

Ens podria dir, Sr. Conseller, sense reiteracions a l'herència rebuda, que ja ho hem escoltat tot aquest matí, quines mesures aplica i aplicarà entre el seu personal per reduir el dèficit pressupostari?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

En primer lloc li volia agrair que vostè mateixa digués que hi ha dèficit pressupostari, això vull que consti en acta perquè és el millor que ens han dit avui matí.

Segon, intentarem lògicament, una vegada que ens acceptem que hi ha dèficit fer tot allò necessari per poder-lo quadrar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, pensava que un conseller del seu tarannà, com a mínim, a pesar del seu enuig supòs que amb el seu propi govern per respecte, no a mi com a diputada, ni tan sols a aquest parlament, sinó al món educatiu tendria a bé contestar a aquest parlament sobre quines actuacions portarà endavant aquest govern respecte a educació.

Sí, Sr. Conseller, hi ha dèficit pressupostari. Li ho record, la meitat del que vostès diuen segons dades del Banc d'Espanya i per cert, i la meitat, a més, ve del Govern del Sr. Matas, al qual vostès donaven suport, però a allò que anàvem que és molt més important.

Sr. Conseller, supòs que em contestarà a la darrera intervenció per evitar la rèplica, està clar que en aquest parlament cada vegada el dèficit democràtic és més elevat, però, com que l'important és parlar d'educació, voldria dir-li, Sr. Conseller, que el problema d'aquest govern és que tira globus sonda, crea alarmisme i que no sap on va. Primer varen aprovar un acord pel qual varen suspendre el nomenament de funcionaris sense avisar i sense diàleg, ara han eliminat programes encara que vostè digui que no, perquè encara que faci un joc de paraules ha dit que es duran a terme tots els programes amb ajustos mínims, ajustos mínims deuen ser a Mallorca perquè li puc assegurar que a Menorca i a Eivissa ha desaparegut el programa PAIRE, ha desaparegut.

Per tant, li pregaria que en el darrer torn d'intervencions doni la cara i em doni noms i llinatges de les persones que es dediquen al PAIRE perquè han desaparegut.

Sr. Conseller, deixi de jugar amb les paraules i, el que és més important, deixi de jugar amb l'educació perquè vostè és una persona que ve del món de l'educació i estic convençuda que té sensibilitat cap a això. En educació...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Tot el recull de mesures que haurem d'aplicar per retallar aquest dèficit que vostè comenta comencen amb les que deriven dels acords del Consell de Govern per poder arribar a finals d'any, primer de tot, intentar assegurar la nòmina a tots els docents, sense retalls, i paga extra fins a finals d'any, primera mesura; segona, mesures d'austeritat en les substitucions

d'interins, és veritat, per poder arribar a finals d'any; tercera, primer de tot aplicar-se l'Administració 77 o 80 persones menys a la mateixa administració en tasques derivades del que és gestió dels serveis centrals; quarta, mesures quant a tots els programes... quan diuen el PAIRE, per favor, mirin què és el PAIRE.

El PAIRE té distints subprogrames, el PAIRE no ha desaparegut, hi ha programes que pateixen. Hi ha programes del PAIRE que pateixen, hi ha reserves de crèdit que estan a la Conselleria d'Economia, ho pot consultar, respecte als doblers finalistes i als doblers aportats, i el PAIRE no ha desaparegut. Determinats programes del PAIRE s'han ressentit. El que feim és, amb els recursos que tenim, donar una atenció que, si poguéssim tenir més recursos, seria millor, però no desapareixen aquests programes.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3641/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (V).

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 3641/11, relativa a retalls socials, la formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera, en tres ocasions en aquest parlament ho hem demanat sense cap èxit: quins són els retalls en personal i en servei que aplicarà la Sra. Consellera de Salut segons el seu pla de sanejament?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Com suposo que vostè sap, Sr. Thomàs, ens hem vist obligats a aplicar des del primer dia d'aquest govern, un pla d'austeritat i de contenció de la despesa, per sortir de la complicada situació de dèficit i insolvència financera que vostès ens varen deixar a la sanitat balear, perquè li recordo que només a ib-salut varen deixar més de 500 milions d'euros de deute.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no pensi en mi, vostè ha de contestar als ciutadans i als professionals sanitaris perquè sàpiguen com els afectarà a ells. I acabam de conèixer un exemple, bolquers, discapacitats menors, perquè si el seu senyor directiu si fa una circular o una norma serà per canviar qualque cosa que ja es feia.

El famós pla. L'altre dia ja va reconèixer 130 milions en retalls. Jo mantenc una xifra de 150, 82 de capítol 2, 42 de capítol 4, tots els crèdits que anul·len de l'article 42, que són 47 milions. I en personal, el Govern diu que reduirà, estalviarà 87,5 milions en aquest concepte. Si l'ib-salut té més de 14.000 ocupats, quina part els correspon?, perquè alguna part els deu correspondre.

Coses que vostè farà, no les conta. Miri, aquest document del pla, també diu que deixaran de finançar medicaments i productes sanitaris, ja ho fan; que privatitzaran la gestió d'hospitals, que reduiran personal, ja ho fan; que reduiran activitat assistencial, ja ho fan; que vendran Son Dureta i moltes altres coses.

Miri, el passat dia 20 de setembre, aquí, en el Ple del Parlament, vostè ens va donar a tots una lliçó i va dir textualment: "segons la teoria econòmica, els pressuposts reflecteixen recursos i serveis i quan es redueixen els pressuposts, es redueixen els recursos, els serveis i per tant, les prestacions", Carmen Castro *dixit*. El contrari que va dir el seu president. Per tant, contesti per favor, no criticam el que fa, volem saber, els ciutadans volen saber, els professionals sanitaris volem saber, on pensa concretar aquests retalls, serveis i prestacions que vostè mateixa en aquest parlament ha dit que faria. Per tant, quan ho sapiguem podrem manifestar la nostra opinió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Exconseller de Salut, jo no vull donar lliçons a ningú, ni puc donar lliçons a ningú. Jo he accedit a aquest càrrec amb molta humilitat per servir els ciutadans, no per donar lliçons a ningú. I vostè diu que no pensi en vostè, però és que vostè em preocupa, perquè vostè pateix una mena d'al·lucinació que no sé què li produeix, que li fa veure que vostè ha deixat aquest món i aquesta sanitat de tal manera que es pot abastar tot.

Jo li he de dir el que ja ha dit el meu company, el conseller d'Educació, que el primer que hem d'assegurar són les nòmines dels treballadors, que no estaven assegurades. I hem d'assegurar els serveis als ciutadans, perquè com ho varen deixar vostès no estaven assegurats. I per això hem hagut de prendre moltes mesures, que ja n'hem pres, i moltes més que en prendrem. Per

exemple, reduir les direccions generals, reduir els directius de 98 a 56, reduir els sous dels directius un 20%, eliminar totes les despeses de representació, eliminació de programes no assistencials prescindibles, ordenació de les activitats formatives i d'investigació que suposin una despesa, reducció de les peonades i de les guàrdies localitzades que no siguin necessàries, ajustar les plantilles dels hospitals a les aprovades pressupostàriament, reducció dels alliberats sindicals, control de les comissions de serveis, reubicació d'espais i dependències de la conselleria, alliberant edificis llogats, eliminació de contractes de serveis innecessaris.

Em pot dir, Sr. Exconseller, per què va permetre vostè que GESMA contractés el servei de manteniment amb una empresa catalana per un import d'1,5 milions d'euros, quan GESMA té el seu propi personal de manteniment? Vostè l'únic que fa és alarmisme. A vostè li sap greu que el ministeri aprovés el nostre Pla econòmic i financer, perquè a vostès els ho varen rebutjar fins a quatre ocasions. A vostè li sap greu que apliquem aquest pla amb seny i mantenint els serveis als ciutadans. I el que hauria de fer vostè és ser més responsable i fer costat al Govern en aquests moments tan difícils que vivim, en gran part, per culpa seva. Almenys, Sr. Exconseller, no alarmi els ciutadans, perquè encara que a vostè li sàpiga greu, ho traurem endavant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 3646/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a negociacions dutes a terme sobre el traspàs de les competències en matèria de justícia.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 3646/11, relativa a negociacions dutes a terme relatives al traspàs de les competències en matèria de justícia, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, fa unes setmanes vostè va comparèixer davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i des del Grup Parlamentari Socialista li varen demanar pel traspàs de competències en matèria de justícia, quines eren les seves intencions i què pensava fer.

Estic absolutament convençut, Sr. Conseller, que vostè el que no farà serà enganar els ciutadans. Estic absolutament convençut que en aquests moments la situació econòmica és probablement poc favorable per negociar un traspàs de competències en matèria de justícia, però també sé perfectament quina és la justícia que vostè vol per a aquesta comunitat autònoma.

El govern anterior del Sr. Antich, tenia una Direcció General de Justícia molt costosa i que no va aconseguir absolutament res per als nostres interessos generals. Això sí, va fer molts de viatges, molts de viatges i reunions a Madrid que han costat un imperi a tots els ciutadans d'aquestes illes, però que no han aconseguir cap resultat, no s'ha aconseguit cap inversió, cap infraestructura ni cap dotació pressupostària. Per tant, crec que algú ens hauria de justificar per què s'han produït totes aquestes despeses que no han servit per a res absolutament.

Les competències no han estat transferides, les competències s'han negociat, però estan totalment estancades. Per tant, la pregunta que ens feim des del Grup Parlamentari Popular és, idò per què tants de viatges a Madrid?, per què tants de viatges al Ministeri de Justícia?, quina justificació fan d'aquests viatges aquells que els varen fer?, com és possible que es digui que es negociaven unes competències que resulta que no estan negociades?, quins tipus de reunions tenia el Partit Socialista amb el Ministeri de Justícia i amb el Sr. Camaño? Tot això s'hauria de saber.

Des del Partit Popular defensarem sempre un model de justícia neutral, un model de justícia justa per a tots els ciutadans, una justícia imparcial i independent del Poder Judicial. Mentre que hem patit altres, que des de la seva responsabilitat política, han fet molta feina en la justícia, però per veure com la podien manipular, per veure com hi podien influir. I tot això esper que després del 20-N, amb el nou govern que segur que serà del Partit Popular i amb vostè, Sr. Conseller, que farà molta feina segur, s'arreglarà aquesta situació.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Recordaran els diputats que a l'anterior legislatura, les converses entre el Govern de les Illes Balears i el Govern espanyol es van deixar en *stand by* cap a mitjans de juny de l'any 2010; unes converses que havien tractat sobre tot allò referent especialment als capítols 2 i 4, referits a personal i despeses de manteniment. La xifra que es manejava en aquests capítols era al voltant dels 50-60 milions d'euros per procedir a aquestes transferències. En aquest punt l'acord no es va produir, primer pel context de dificultat econòmica que encara vivim; i segon, perquè no hi havia acord respecte del programa d'inversions que necessitaven els edificis en aquest sentit. És a dir, el capítol 6 era el cavall de batalla per tal que poguéssim tenir i comptar amb unes transferències adequades per a la nostra comunitat autònoma.

Ara mateix, la situació no ha canviat substancialment. La situació econòmica continua sent la mateixa i el procés electoral fa que l'actual govern estigui en un moment d'interinitat, tot i que ja hem tingut diferents reunions amb diferents organismes de la comunitat autònoma, fa que no ens puguem plantejar com una prioritat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor!

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...el procés de transferència en aquest sentit.

I sí, Sr. Diputat, la veritat és que hem vist que es varen gastar substancials partides de viatges per tal de procedir a aquestes negociacions i que el fruit d'aquestes partides gastades s'ha concretat en molts pocs resultats. Tot i tenir una direcció general dedicada absolutament i exclusivament a aquesta tasca, jo crec que els resultats haurien pogut ser realment molt millors del benefici que es va aconseguir per part del Govern de les Illes Balears.

Per tant, Sr. Diputat, nosaltres ens dedicarem...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Josep Simó Gornés i Hachero):

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3647/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de càrrecs dins l'ib-salut.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 3647/11, relativa a reducció de càrrecs dins l'ib-salut que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Salut, els polítics d'esquerres que ens han governat durant aquests quatre anys i que ara s'oposen cada dia a les retallades, no varen tenir inconvenient a modificar el projecte original de Son Espases i provocar així un sobrecost de 280 milions d'euros. A més, feren substanciosos regals a la UTE concessionària que havia de pagar costs que va voler assumir el Govern de les Illes Balears. Això devia ser un dels exemples de protecció dels dèbils i de política en pro dels dèbils, que avui s'ha comentat aquí per part del PSOE.

Son Espases té, per tant, un sobrecost real, encara que continuïn negant-ho, un sobrecost de gairebé el 44% del cost inicial, i ara haurem de pagar tots les conseqüències durant molts anys. Per cert, saben vostès que si hi sumen els pressuposts del Consell Insular de Menorca, del Consell Insular d'Eivissa i del Consell Insular de Formentera, la suma dels tres, encara no arriba ni de bon tros a aquesta xifra de 280 milions d'euros? Realment, un sobrecost de xifres escandaloses, senyors diputats. A això li hem d'afegir també el deute deixat per la Conselleria de Salut del Govern del pacte, de 518 milions d'euros.

Però malgrat tota aquesta herència ruïnosa, Sra. Consellera de Salut, vostè reitera que no pensa retallar prestacions assistencials, ni privatitzar cap servei ni tancar cap PAC. El que sí ha fet és aplicar la màxima austeritat, reduint el nombre de departaments de la conselleria, d'alts càrrecs i de personal directiu dins l'ib-salut, tot en consonància amb la línia d'austeritat i de retall del sector públic seguida pel nostre president.

Per cert, a la passada legislatura també se'n va sentir a parlar de reducció del sector públic, d'eliminar empreses, de llevar alts càrrecs, però va quedar en això, en paraules. No hi va haver valentia ni voluntat política per executar una mínima racionalització del sector públic. El pacte només va fer una reducció mediàtica i fictícia. Quan finiquitaven un conseller, resulta que després el col·locaven a un càrrec més discret, però continuava cobrant de les arques del Govern, i quan varen haver d'expulsar Unió Mallorquina, tot d'una les cadires varen ser ocupades per altres persones del Partit Socialista.

Ara sí que s'està aplicant una vertadera política d'austeritat i d'aprimar el sector públic. I s'està fent amb rigor, responsabilitat i sentit del deure...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

...Ens podria explicar, Sra. Consellera, els criteris amb què s'ha fet? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, com vostè diu, el govern anterior ha deixat una situació econòmica crítica, com a conseqüència de la seva mala gestió. En arribar al nou Govern i després de conèixer la situació econòmica en què es trobava la conselleria, hem començat a treballar des del primer dia amb un objectiu molt clar, controlar i limitar la desviació pressupostària i l'increment de la despesa sanitària. Un exemple de com es gestionava, vostè ho ha dit, és el sobrecost que hem trobat de 280 milions d'euros a la construcció de l'Hospital Universitari de Son Espases i un deute a proveïdors de 500 milions d'euros.

Així és com governava el pacte de progrés la sanitat de les nostres illes.

Jo crec que l'anterior govern es va oblidar que els que tenim responsabilitats de gestió, estam gestionant sous públics, i per aquest motiu s'ha de tenir encara més cura de les decisions que afecten aquests sous. Com deia, en aquest context econòmic, els primers objectius han estat el control de la despesa i la desviació pressupostària. I totes les mesures han estat orientades en aquest objectiu, sense afectar les prestacions sanitàries. Perquè els usuaris de la sanitat no han de patir les conseqüències d'aquesta herència que ens hem trobat. I una de les primeres mesures que varem adoptar va ser reduir els equips de direcció de totes les gerències dependents del Servei Balear de Salut, es varen reduir 35 càrrecs directius, passant de 93 del govern anterior a 58 que hi ha actualment. Per posar un exemple, a GESMA hi havia 20 directius i nosaltres actualment en tenim 9, una reducció de més del 50%. A l'Hospital d'Inca, per exemple, hi havia 9 directius, ara n'hi ha 5, una reducció del 45%. Això és el que nosaltres entenem com una bona gestió, reduir càrrecs directius, sense que s'afecti la direcció, la coordinació i la supervisió de les gerències.

Per acabar Sra. Palau, vull recordar només que els criteris que regeixen aquesta gestió són l'eficàcia, l'eficiència i la transparència i són els criteris que regiran tota la nostra gestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 3649/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dessaladora de Santa Eulàlia a Eivissa.

Pregunta número tretze, RGE núm. 3649/11, relativa a dessaladora de Santa Eulàlia d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el primer de gener de l'any 2003 es va anunciar el concurs de projecte de construcció i explotació de la dessaladora de Santa Eulàlia, finançada pel Ministeri de Medi Ambient. Dia 31 d'octubre de l'any 2005 es va adjudicar aquesta obra, aprovant-se el projecte dia 12 de maig de l'any 2006. Es va veure que aquest projecte havia de sofrir una modificació i va ser l'any 2007 quan es va aprovar aquesta modificació.

Des d'aquell moment aquesta obra continua sense estar acabada, una obra que en teoria havia d'estar acabada el mes d'abril de 2008 i a dia d'avui continua sense estar en servei. L'any 2009 tant en aquest parlament com en el Congrés dels Diputats es varen formular una sèrie de preguntes per saber quan estava previst acabar la dessaladora de Santa Eulàlia. Es parlava que estava executat el 70% i que s'acabaria a finals del 2010. Acabam l'any 2011 i això no és una realitat. I no només això, Sr. Conseller, sinó que amb gran sorpresa i preocupació, hem vist que el passat dia 30 de setembre, el Consell de Ministres va aprovar una reserva d'espai per a la construcció de l'emissari submarí. No sabem si hi ha altres qüestions importants per a la posada en servei d'aquesta dessaladora, com és la connexió a la xarxa general, a l'artèria de la xarxa general, estan ja contractades, nosaltres en el butlletí oficial no ho hem trobat, però vostè amb molt millor criteri segurament sí que ens podrà ampliar aquesta informació.

Sr. Conseller, serà una realitat finalment que el Sr. Zapatero es digni a pagar i acabar aquesta dessaladora de Santa Eulàlia, imprescindible per fer possible la interconnexió de les tres dessaladores d'Eivissa o haurem d'esperar un govern del Partit Popular perquè aquesta promesa de l'any 2003, d'un govern també del Partit Popular, sigui una realitat a Eivissa?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Sra. Diputada, efectivament la dessaladora de Santa Eulàlia a Eivissa fa molts d'anys que cueja, les obres varen començar l'any 2007, amb una previsió d'uns 10.000 metres cúbics per dia, després es va haver de canviar, era insuficient, i es va passar a 15.000 metres cúbics per dia, amb dues línies de 7.500 metres cada línia. Primera cosa que retarda tota la situació.

Hem de dir que és la major de les quatre que es varen fer per part del Ministeri d'Agricultura aquí a Balears, amb un cost aproximat d'uns 30 milions d'euros, 10 dels quals es paguen amb fons de la Unió Europea i els altres 20 es pagaran a través de tarifa, o sigui que els pagaran els consumidors.

A dia d'avui hem trobat que la dessaladora està en una fase avançada, però no acabada. Creim amb l'empenta que hem dit que li hauríem de pegar, ahir encara teníem reunions amb gent del ministeri per pagar d'aquest assumpte aquí a Mallorca, però crec que si no hi ha res de nou, podem afirmar que la dessaladora estarà entregada a finals de novembre. En aquells moments començarem a fer les diferents proves de funcionament que s'han de fer.

És veritat també i curiosament també ha passat a Ciutadella, només el projecte enllaça amb el dipòsit de Santa Eulàlia. Per tant, no hi ha res previst per enllaçar amb l'anell que ha de connectar totes les dessaladores que tenim a Eivissa. Aquest és un projecte que no és enlloc, jo n'he sentit parlar molt, però per descomptat no hi ha pressupost enlloc en aquest sentit. Sí que

hem demanat que dins les pròximes intervencions que haguem de fer aquesta sigui una de les prioritàries a dur a terme. Això, que pot costar uns 2 milions d'euros, creim que és fonamental, perquè efectivament Eivissa necessita tancar aquest anell.

També crec que és important dir que el cost de manteniment d'una dessaladora, perquè si no s'empren després..., té un cost fix anual -pràcticament per tot és igual- d'uns 3 milions d'euros, i és important treure el màxim rendiment a aqueixes inversions perquè si no tanmateix s'ha de pagar aquest cost fix.

I en relació amb el conveni que haurem de firmar amb el municipi de Santa Eulàlia, encara el tenim pendent i supòs que també en qüestió de setmanes, en relació amb quan ens ho entreguin definitivament...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...ho farem. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vol intervenir?

I.14) Pregunta RGE núm. 3653/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió per a Balears dels projecte presentat pel Grup Melià.

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 3653/11, relativa a repercussió per a Balears del projecte presentat pel Grup Melià, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el setembre el Grup Melià presentà un projecte per dur a terme a Magaluf. A l'octubre, Endesa Gas anuncià la instal·lació de quatre gasoductes a l'illa de Mallorca. Per primer cop, després de quatre anys de pacte de progrés, empreses serioses i solvents volen invertir a les Illes Balears. Cal reconèixer que l'última legislatura ha estat en aquest aspecte un fracàs rotund. Segurament la dada de centenars d'expedients aturats a Comissió de Medi Ambient no animava els inversors, o potser el fet que els espantava era la inseguretat jurídica que un dia els negava el que el dia anterior era un dret consolidat.

Sabem que la descripció de la realitat incomoda l'oposició, però el que els hauria d'indignar és la situació en la qual han deixat les arques del Govern, del consell i de tants ajuntaments. Les promeses falses de pagament a col·lectius vulnerables, els deutes milionaris a escoles i farmàcies -per cert, aquestes constitueixen també part de la xarxa de prestacions socials que tan defensen només de paraula-; o que quatre cops anessin a Madrid a presentar un pla de sanejament i que per quatre cops tornessin amb un no per resposta. Aquest és un indicador de la

desconfianza que generen no només als empresaris sinó fins i tot als seus propis companys de partit.

Per això el fet que sigui ara, en el context econòmic desfavorable, que hi hagi empreses que apostin per Balears no és casualitat. Què ha canviat?, el Govern, que està inspirant la confiança necessària que mancà a la legislatura passada. Sr. Conseller, quina repercussió té per a les Illes Balears el projecte presentat el passat 30 de setembre pel Grup Melià?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Bueno, en su exposición creo que ya lo ha resumido usted muy bien, pero si tenemos que hablar de repercusiones podrían ser varias, yo creo que podrían ir más o menos en cuatro líneas. En primer lugar se demuestra que la apuesta de reforma legislativa que hicimos desde el Ayuntamiento de Calvià hace ya varios años en relación a la introducción de principios como la flexibilización del principio de uso exclusivo, el condhotel o el cambio de uso, está empezando a dar frutos incluso antes de su inicio en la tramitación parlamentaria. Entonces yo creo que, bueno, esos conceptos son bienvenidos, son el futuro, y en estos momentos ya se ve que están produciendo los efectos y, por cierto, se propuso al gobierno de entonces que se incorporaran estos conceptos y estas nuevas modas en la Ley general turística y se hizo caso omiso a nuestra petición realizada desde Calvià.

En segundo lugar seguramente también es importante destacar la importancia de la colaboración con el sector privado, con el sector empresarial especialmente. Es con toda seguridad gracias a que hemos dado confianza a esa seguridad jurídica que van a tener y a esos nuevos principios modernos y que están extendidos ya por todo el mundo del turismo, que ellos ven que vamos a aplicar y que confían en ellos, y que les ha animado, sin ninguna duda, a llevar a cabo esta inversión en momentos difíciles.

El tercer punto sería la inversión en sí. Cuando hablamos de rehabilitación integral de cuatro hoteles, el subirles la categoría, la creación de un nuevo bulevar, la creación de un *beach club* de lujo, y en definitiva la rehabilitación de más de 5.000 plazas turísticas, la creación de miles de puestos de trabajo y la inversión de más de 100 millones de euros, pues en sí ya tiene una importancia enorme. Todo ello a parte de la repercusión indirecta que va a tener en la oferta complementaria, en el comercio.

Y el cuarto pues podría ser que tras una generación, ya hace décadas, de empresarios que fueron ejemplo para todo el mundo y que extendieron y exportaron el *know how* turístico a todo el mundo, pues ha llegado una segunda generación que gracias al nuevo gobierno vuelve a creer en Mallorca, vuelve a invertir en Mallorca, y eso sin ninguna duda tendrá una repercusión importante no sólo en otros posibles empresarios que sigan el camino iniciado, sino en la extensión de este tipo de iniciativas a otras zonas turísticas maduras como puede ser la Playa de Palma.

Muchas gracias.

(Petit aldarull a la sala)

I.15) Pregunta RGE núm. 3650/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a perspectives per relacionar el Consorci de Transports de Mallorca amb l'Empresa Municipal de Transports de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 3650/11, relativa a perspectives per relacionar el Consorci de Transports de Mallorca amb l'Empresa Municipal de Transports de Palma, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. El Partido Popular siempre ha apostado por el transporte público, como es conocido. Mientras unos hablan y hablan de transporte público, ustedes, pero nada más, el Partido Popular trabaja para el transporte público.

Un gobierno del Partido Popular creó el conocido Consorcio de Transporte de Mallorca, entidad para el transporte público interurbano de viajeros, con un compromiso electoral actual de potenciarlo. La EMT de Palma, en la cual tuve responsabilidades, es la empresa pública municipal de transporte urbano de pasajeros, con 43 millones de viajeros al año, modernizada por diferentes gobiernos del Partido Popular. Es importante, por tanto, relacionar Consorcio de Transporte de Mallorca y EMT.

¿Qué ha pasado estos últimos cuatro años? Bueno, las continuas diferencias en ese vodevil que tenían ustedes de gobierno, conselleria del BLOC por un lado, EMT socialista por otro, hizo que no se pusieran en nada de acuerdo. Hemos perdido el tiempo y se ha causado un gran problema para muchos ciudadanos de part forana y de Palma.

Pero también en ello han tenido otras alegrías con dinero público; citaré algunas. Estudio de impacto económico, 27.000 euros; encuesta de evaluación, 55.000 euros; contrato de asistencia informática, 177.000 euros; servicio de adaptación de tarjetas, 295.000 euros. Licitaron otros 554.000 euros públicos para nada, sin ningún resultado. Debe ser otra de esas inversiones silenciosas de que siempre hablamos. Lamentablemente nuestro actual gobierno no lo tiene. Además han cuadruplicado, sí, cuadruplicado, el personal en el Consorcio de Transporte de Mallorca, a pesar de la situación económica

que tenemos; consideramos que es una auténtica irresponsabilidad.

Ante este triste panorama, Sr. Conseller, ¿qué perspectivas se tienen para relacionar el Consorcio de Transporte de Mallorca con la EMT de Palma? Gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Transports.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, bé, un dels objectius fonamentals que tenim nosaltres en aquesta legislatura és arribar a aconseguir el bitllet o la targeta única dins el transport aquí a Mallorca, i esperam poder-ho aconseguir, maldament se n'ha parlat molt i a dia d'avui no s'ha avançat gens.

El que es vol aconseguir és que el ciutadà de Mallorca pugui desplaçar-se per tota l'illa emprant els diferents models que tenim de transport, ja sigui en bus, tren, metro, llançadores i el transport municipal, i que ho faci d'una manera senzilla, amb un sistema tarifari únic i també amb un sistema d'informació al viatger únic. És ver que l'adhesió de l'Empresa Municipal de Transports de Palma al Consorci de Transports de Mallorca és important; s'ajunten dues empreses, una que mou uns 43 milions de passatgers, com molt bé ha dit vostè, Sr. Diputat, i l'altra que en mou uns 15 milions, de passatgers. Per tant estam parlant de xifres molt importants que és ver que fan necessari actuar en aquest camí de la targeta o el bitllet únic.

Tots els sistemes de transport de Mallorca, com saben, estan integrats en el Consorci de Transports de Mallorca amb les seves tarifes, horaris, freqüències i informació, és a dir, tot està centralitzat i gestionat pel Consorci de Transports de Mallorca en allò relacionat amb els transports que no són de Palma. Així, per tant, què ens queda?, ens queda enllaçar, com tots sabeu, el transport dins Palma amb el transport de Mallorca. Ja dia 6 d'octubre tenguérem la darrera reunió, perquè hem tengut una sèrie de converses anticipadament amb l'Ajuntament de Palma, hi ha total sintonia i coincidim totalment en l'objectiu, i si no hi ha res de nou jo crec que tendrem el que tots hem desitjat, que és el bitllet únic o la targeta única durant aquesta legislatura. En això estam fent feina.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. No, simplemente decirle que, como le han dejado el tema, Sr. Conseller, mucho ánimo y a ver si los ciudadanos de Palma, igual que la part forana, podemos ver el billete único. Gracias.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

I.16) Pregunta RGE núm. 3652/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat pendent de pagament a les navilieres per part de l'anterior executiu.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3652/11, relativa a quantitat pendent de pagament a les navilieres per part de l'anterior executiu, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és una obligació del Govern de les Illes Balears pagar a les companyies navilieres que cobreixen els trajectes interinsulars un 25% del preu del passatge de cada usuari, o almanco així ho hauria d'haver fet, però el canvi de govern ha destapat que no ho ha fet, i a més ha descobert del magnitud del deute provocat per la mala gestió de l'anterior executiu del pacte, un endeutament milionari pel qual avui ha de donar la cara i ha de respondre el nou govern del Partit Popular.

En una paraula, avui hem de ser responsables nosaltres dels incompliments i els impagaments d'un govern que va continuar gastant de manera irresponsable quan era un realitat la caiguda dels ingressos i la severa crisi econòmica? Aquell govern irresponsable que fa tres anys que ja veia brots verds que encara avui no apareixen per aumon, que pretenia negar l'evidència de la recessió econòmica, va deixar de pagar a moltíssims proveïdors, a petits empresaris avui ofegats financerament, a entitats i associacions que cobreixen importantíssims serveis socials, i també, com no podia ser d'una altra manera, va incomplir les seves obligacions amb les companyies navilieres. Volem saber per tant, Sr. Conseller, quina és exactament la quantitat que va deixar sense pagar l'anterior govern en concepte de descompte de residents a les companyies navilieres en els trajectes entre illes.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, en la Dirección General de Puertos existe, en su capítulo 4, una partida, que es la 48035, en la que se establecen unas cantidades que normalmente casi cada año ascienden en torno a los 8 millones de euros y que son destinados para pagar estos descuentos de residentes. Al entrar el nuevo gobierno lógicamente hicimos un análisis de la situación y nos encontramos con tres grupos distintos en relación a estas deudas pendientes.

En primer lugar había un grupo de expedientes que estaban validados con OP, que estaban teóricamente con todas las bendiciones legales para su pago; luego un segundo grupo de expedientes no validados, no comprobados, y un tercer grupo, bueno, pues ni siquiera tramitados. Las cuantías de los tres grupos fueron: de los expedientes validados era de 1.843.778 euros; de los expedientes no validados era de 1.919.324 euros; y de los expedientes ni iniciados, que eran los dos primeros trimestres del año 2011, era de 1.884.696 euros. Es decir que el total de la deuda acumulada en esta partida que ha heredado el actual govern es de 5.647.799 euros.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3654/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de les empreses públiques.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 3654/11, relativa a reestructuració de les empreses públiques, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Vicepresident, el Govern de les Illes Balears va presentar fa poc la profunda reestructuració del sector públic instrumental i que suposa una supressió de 93 empreses públiques, un 54% del total, passant així de 168 empreses a només 76. Aquesta reestructuració implica un estalvi de 115 milions d'euros, i a més ens consta que s'està fent perquè ja s'ha començat a fer feina amb personal propi de l'administració.

Dic això perquè el juny de l'any 2010 l'anterior president va presentar a bombo i platerets una reducció similar, no tan gran però similar, però no es va materialitzar res. Sí, es va materialitzar només a encarregar un estudi extern per part de l'anterior Conselleria d'Habitatge per import de 106.000 euros per fusionar IBAVI, IBISEC i CAIB Patrimoni. Aquest estudi, a part de generar més despesa pública en lloc d'estalvi, va ser durament criticat pels mateixos sindicats com UGT, que deia que es tudaven doblers en temps de crisi per feines que podien fer perfectament els funcionaris. El resultat d'aquest estudi, a més, és que no s'aplicarà perquè no serveix de res; és important

destacar això perquè hi ha altres estudis que són investigats avui per la justícia precisament perquè es podien fer amb personal propi.

En contraposició a tot això l'actual govern sí que s'ha posat mans a l'obra, cosa que agraïm, com agraïm la seva valentia, una valentia que hem de destacar enfront de la demagògia dels altres partits, que ara critiquen el que ells proposaven o s'obliden d'empreses públiques que varen crear noves durant l'anterior legislatura en lloc de suprimir-les. Uns parlaven però no feien i a més gastaven, i un altres, com vostè, Sr. Vicepresident, amb valentia estan prenent aquestes mesures imprescindibles.

Per això li deman quin objectiu persegueix aquesta reestructuració. Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, es tracta de fer un canvi de paradigma a l'hora de gestionar l'administració pública, i aquest canvi de paradigma significa aprofitar molt més els recursos que tenim. Un exemple clar és aquest que vostè ha posat: emprar els nostres efectius, els nostres recursos humans per fer les feines que són capaços de fer. De fet som conscients que dins l'administració pública el nivell del funcionariat és molt elevat, la seva dedicació és molt alta, i per tant aquests recursos existeixen.

Una vegada dit això, la reestructuració de l'administració pública auxiliar el que persegueix és bàsicament reconduir els comptes de tota la comunitat autònoma per poder fer els pagaments, és a dir, mirar de reduir el dèficit, mirar de reduir el dèficit anant a allò que sigui menys essencial per deixar i per assegurar la continuïtat d'allò que és més important, i aquesta reestructuració hi havia un consens que passava per fer una reforma dins l'anomenat sector públic empresarial, i aquí és on hem començat, fent una política valenta, fent una política difícil, fent una política que de qualque manera no és agradable, però que pot assegurar la supervivència dels serveis públics més importants, més essencials i de la mateixa comunitat autònoma.

Per tant aquesta serà la línia que seguirem a partir d'ara, mirar d'emprar els recursos propis de la forma que sigui més eficient i de la forma que ens permeti aconseguir els objectius que hem d'aconseguir, que és reduir el dèficit fins als nivells que tenim autoritzats per poder continuar fent feina per a tota la comunitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3639/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials (VI).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, i darrera d'aquest plenari, RGE núm. 3639/11, relativa a retalls socials, que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Després d'aquestes preguntes d'estricta control al Govern, vegem si parlem d'un tema que preocupa els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra. Durant tres setmanes seguides hem demanat al president del Govern de les Illes Balears quina mesura concreta ha pres per reactivar l'economia de les Illes Balears. Tres setmanes seguides hem viscut un silenci per part del president del Govern, i el vicepresident econòmic, que almanco ha intentat contestar, ens ha dit que han fet molta feina, que derogarien alguna llei..., però no ens ha especificat cap mesura concreta.

Avui, Sr. Vicepresident del Govern, li demanam a veure si la seva forma de fer política aquests més de 100 dies, que s'ha caracteritzat per crear alarmisme social, si creu vostè que és la millor manera de generar confiança. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Miri, negar la crisi, tardar quatre anys a reaccionar i reaccionar de mala manera, això és crear alarmisme econòmic. Reconèixer la realitat i posar-se a la feina per reconduir aquesta realitat, això és el que s'ha de fer. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident Econòmic, aterri una mica, i posi's allà on li toca, que és a governar, a prendre decisions i a assumir la responsabilitat que té una persona a l'hora de governar en un moment que certament és complicat, i que des del Partit Socialista sempre ho hem dit, certament és complicat. El que no es pot fer és demagogia, enganar la gent i escudar-se en decisions passades, i el que s'ha de fer és explicar quines decisions es volen prendre. I jo només li posaré tres exemples.

Miri, vostès varen dir que el primer que farien seria aprovar un pressupost 2011; varen enganyar la població perquè això és el que no han fet ni han intentat fer. Vostès varen dir que el Govern no podia pagar nòmines als treballadors, cosa que és mentida i que va crear molt d'alarmisme social i que va fer una cosa molt perillosa que és que els bancs li tallin el crèdit, i això, Sr. Vicepresident, és responsabilitat seva. I vostè hauria d'explicar a la població perquè difon aquests missatges que creen una situació de perill per a tantes i tantes empreses que depenen del Govern de les Illes Balears.

Vostès, per voluntat pròpia, també han deixat de reivindicar a Madrid allò que ens deuen i ens haurien d'explicar per què, i m'hauria d'explicar per què, per exemple, han fet un anunci que retallaran els 4.500 interins, 4.500 persones que estan amb incertesa de futur perquè vostès han explicat que acomiadaran 800 persones del sector públic instrumental, sense cap document que ho avaluï, no ho han volgut venir a explicar aquí, al Parlament de les Illes Balears, i jo li vull dir una cosa Vicepresident, crec que per generar confiança precisament es necessiten governs que expliquin el que volen fer i que ho facin amb diàleg, amb consens, amb propostes clares, negre damunt blanc, i que, per tant, tothom les pugui estudiar.

I jo li vull dir una cosa, crec que vostès el que fan es espantar molt la població per justificar retalls ideològics, no econòmics. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, almar és no elaborar un pressupost de cara a l'any 2011 quan ja sabien, no, vostès, perdoni, quan ja sabien que som a una situació dinàmica on els ingressos minven i la despesa creix, la qual cosa du a una dificultat de governar que vostès varen patir el primer semestre de l'any i que nosaltres patim actualment.

Ser alarmistes és incomplir sistemàticament els objectius de dèficit, marcar-se uns objectius de dèficit i no aconseguir-los, això és ser alarmista. Ser alarmista és recórrer sistemàticament al deute, cada any 700 milions, 700 milions que s'hauran de tornar i que s'han de tornar a partir d'ara.

Per tant, aquesta és la política que hem de canviar, i és una política que hem de fer i fem des de la responsabilitat, una responsabilitat que ens ha dut, ho he dit moltes vegades, a reduir l'estructura governamental. I a partir d'aquí mirar de reduir les despeses cap a baix, de dalt cap a baix, mirant que es faci el menys mal possible a ningú, mirant que quedi el que pugui sobreviure el que és més essencial per a la comunitat, i aquesta és la responsabilitat que nosaltres tenim com a govern.

I la veritat, dir que vostès també tenen una altra responsabilitat com a oposició, el moment és difícil i vostès tenen una responsabilitat com a oposició i aquesta responsabilitat és no apel·lar a la demagògia, no fer el que fan en aquest moment, sinó ser responsables i reconèixer la realitat per mirar de tenir aquest camí obert cap al futur i tenir un camí més clar i més adequat per a tots.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 1884/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 3396/11).

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1884/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 3396/11.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President, bon dia Sra. Consellera, bon dia senyors i senyores diputats. Som aquí per parlar de salut, de la salut dels nostres ciutadans, però molt especialment dels inicis d'aquesta etapa de política sanitària a les nostres Illes. Dissortadament, uns inicis que pensam que no han estat bons, després d'aquests primers mesos que han passat a la nostra sanitat; ens trobam amb una conselleria on no hi ha un equip sòlid directiu, tots sabem què va succeir al principi, però especialment decisions que consideram que són incorrectes.

I què fan? El primer que va fer, Sra. Consellera, és cessar tot tipus de càrrec directiu d'una manera generalitzada, l'important no era la seva capacitat, el seu coneixement de l'empresa o l'hospital, l'important no era valorar la continuïtat de projectes, si es deixava una empresa sense històric, el que vostè ha fet no ho havia fet ningú i ningú amb un mínim de responsabilitat esborra el disc dur d'un ordinador per començar de zero, i això és el que ha fet vostè.

Les conseqüències ja es noten, tot aturat, sense projectes, sense idees i no ho dic jo, ho diu tot el sector salut, sindicats, organitzacions professionals, proveïdors, clíniques privades, fins i tot el *Sindicato Médico*.

Parlem del seu tarannà, a la seva Comissió de Salut parlava de transparència, informació, diàleg, paraules, perquè els seus fets són ben diferents, la realitat és poca transparència i molt poca informació; per exemple, no contesta les preguntes que els diputats o jo en concret li formul, des de mitjans juliol no n'ha contestada cap ni una. Si no dóna informació als diputats no podrem fer la nostra feina, que és controlar l'acció de govern.

Com tampoc no convoca la Mesa Sectorial, anul·la acords històrics per decret i ha arribat vostè a qualque acord amb sindicats, amb diàleg i consens? No. Ha començat, per una altra banda, aquesta etapa de la seva responsabilitat de govern, amb un transformisme polític impressionant, ha passat amb menys de deu mesos de negar una crisi econòmica, sí, perquè era així, la seva actitud en aquesta cambra era: pressuposts, demanar noves accions, cada acció amb més pressupost. S'imagina vostè quina seria la situació econòmica que tendria si li haguéssim fet cas? A més, estic convençut que tot allò que demanava ara no ho farà.

Podem parlar de la seva illa, radioteràpia a Eivissa, el TAC de Formentera, etcètera, podria continuar. Ara, resulta que no hi ha doblers, fa uns mesos la caixa plena, no ho entenc, ara el discurs és molt diferent. El trist és que el discurs que els seus gerents dirigeixen als treballadors és molt simple: no tenim doblers per pagar nòmines el novembre i desembre, mentida; no hi ha activitat complementària, ajustarem les ràtios d'infermeria, no substituïrem i cancel·larem contractes d'interins, eventuais i laborals; baixarem l'activitat. I finalitza: ja sabeu que està passant per Catalunya, el que no els preocupa és l'activitat assistencial ni la seva qualitat, només fan un discurs alarmista i crear por. No es parla de futur, no es parla de projectes, no capten opinions, el discurs és això no es farà, no hi ha doblers, no hi ha recursos, retalls, retalls i més retalls. Aquest és el seu llenguatge emocional.

Per això, avui, jo la cit a termini aquí, amb aquesta interpel·lació, perquè els ciutadans tenen dret a saber quina sanitat rebran i els professionals sanitaris tenen dret a saber amb quines condicions hauran de desenvolupar la seva feina. Vostè mateixa, per quarta vegada, no ha contestat, ara té una cinquena oportunitat.

Vostès varen aprovar un Pla de reequilibri econòmic i financer, capítol 2, retall ib-salut 2011, 81,86 milions. Uep!, i aquí què hi ha? Material que necessiten els hospitals per funcionar. Doncs, ens expliqui de quina manera es materialitza, els ciutadans i els professionals tenen dret, s'oblidi de la meua persona, pensi amb els ciutadans i amb els professionals.

Capítol 4, *recorte 2011 ib-salut*, 42,25 milions, això són 15 milions menys per a les fundacions hospitalàries i 25 milions menys en despesa sanitària, farmacèutica i concerts. Què passarà amb les fundacions hospitalàries? Què passarà amb aquesta despesa de farmàcia? Ho expliqui, és que només li demanam que ho expliqui, ni ho criticam.

I després el document parla d'un retall de 47,5 milions de l'article 42. Si declaren indisponibles 47 milions, que hi són, què deixaran de fer? Què anul·len? Quin servei lleven? Si no contesta, a Madrid hauran de pensar que vostès fan trampes, perquè això és el que vàrem dur a aprovar.

I en personal? El Govern diu que vol estalviar 87,6 milions en aquest concepte; si l'ib-salut té 14.000, més de 14.000 treballadors, quina part li correspon? O és que vostè pensa augmentar la jornada laboral a 37 hores i mitja? Ja ha llevat la productivitat variable, és així o no? L'ha llevada a tothom, sí o no? Pensa suprimir el concepte, el complement de carrera professional, sí o no? I pensa llevar les ajudes socials? Perquè

això que jo li deman aquí amb veu alta és el que es parla pels passadissos dels centres de salut i dels hospitals.

I ara jo li mencionaré una sèrie de coses, i li ho torn a dir, no li faig cap crítica, l'únic que vull és que els ciutadans i els professionals sàpiguen què significa aquest pla, i per tant es fan unes preguntes i vostè l'únic que ha de fer és contestar-les: farà gestió privada en els centres hospitalaris, com es diu en el pla? No finançarà segons quins medicaments, quins? Com afecta aquesta retallada el capítol 1? Quins horaris tendran els centres de salut i els PAC? Per què volen *enajenar* l'antic hospital Son Dureta? L'altre dia ho va negar a comissió, ho diu el pla i ho va dir el vicepresident Econòmic.

Molt bé, no parli només de retallar, retallar i retallar, l'austeritat està molt bé, està molt bé, però l'austeritat no és sinònim d'eficiència i el que cercam és eficiència.

I aprofitam, ja que tenim poc temps, per parlar d'una altra cosa, llistes d'espera. La seva transparència en aquesta gestió d'informació de llistes d'espera ha estat nul·la. Per si no se'n recorda, jo li record, vostè va ser diputada a l'anterior legislatura, vostè va assistir a plens i a comissions de salut, vostè sap que el seu propi partit va presentar proposicions no de llei per demanar llistes d'espera mensuals, no ja cada tres mesos, que era l'acord d'aquesta cambra; ara vostè nega els tres mesos i diu que les vol donar a conèixer cada sis mesos. Aquesta cambra va prendre una decisió de cada tres mesos i vostè intenta modificar les condicions, no s'amagui, no amagui la seva mala gestió, no ha presentat ni les de juny ni les del setembre.

Miri, tothom sap dins el món sanitari que l'activitat quirúrgica ha disminuït, que hi ha hospitals que no fan activitat complementària, que hi ha llits tancats. Si divendres passat a Son Llätzer hi havia: 4a.b, 35 llits; 1a.d, 35 llits; 3a.c, 12 llits, si no hi ha activitat, on seran les llistes d'espera? Tots els elements d'aquests canvis d'activitat condueixen a un augment de llistes d'espera.

Tampoc no ha contestat totes les preguntes que li hem formulat respecte d'això, vostè diu que ho vol modificar, doncs ho comenti, ho comenti perquè no ho comenta. Com tampoc no ha comentat què pensa fer amb la Gerència d'Atenció Primària, un projecte emblemàtic d'aquest país que vostè, d'entrada, no ha aconseguit ni l'acord de cap col·legi professional, ni cap sindicat, ni cap organització professional.

Miri, crec que tindrem temps al llarg d'aquesta legislatura de parlar de moltes coses, a la segona intervenció jo li plantejaré altres coses, però ara, abans d'acabar, vostè, per exemple, a Son Espases què pensa fer? Ha tirat als fons un projecte de laboratori centralitzat, llàstima que no sigui el vicepresident Econòmic, un projecte amb un estalvi de 15.000 euros/dia, i vostè el tira als fons. No entenc on és l'austeritat, perquè això sí que era un projecte eficient.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula l'Hble. Consellera Carmen Castro.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Thomàs, he d'estar d'acord amb vostè que els inicis no han estat bons, no, no, evidentment han estat molt dolents, amb l'herència que hem trobat, amb el deute que hem trobat i amb els sobrecosts que hem trobat i que vostè va gestionar tan meravellosament.

Vostè parla de què hem de tenir un equip sòlid, doncs bé, li puc dir que estic molt orgullosa i és un honor treballar amb el meu equip, un equip de professionals que és el millor equip que podem tenir, molt millor gestor que el seu equip, evidentment, les dades ho demostren i els resultats donaran fe d'aquesta evidència, perquè vostès s'han dedicat només a gastar, a endeutar l'economia balear i sempre ho han fet així, sempre que han gestionat. I aquest equip ara es troba amb la responsabilitat de sanejar aquesta ruïna que vostès han deixat, optimitzant recursos sanitaris, millorant els resultats, promocionant l'educació sanitària, fent promoció de la salut, en fi, aconseguir que la sanitat deixi de ser un motiu de preocupació per als ciutadans i passi a ser un servei compartit per les famílies, on el pacient, a més a més de ser atès, se senti escoltat sobretot.

Perquè vostè parla de tarannà, però jo no sé quin tarannà va tenir vostè aquests quatre anys, però jo sé el record que va deixar, almenys el que diuen els professionals i els pacients del seu tarannà.

Miri, vostè parla de què hem cessat tots els equips directius; i vostè què va fer, Sr. Conseller? I que hem tirat el disc dur, doncs miri, quan un ordinador no funciona crec que el que es fa és formatar el disc dur, perquè l'ordinador que ens van deixar per suposat no funcionava.

I que no contestem les preguntes. Escolti, miri, encara hi ha preguntes que jo li vaig fer l'anterior legislatura que estan pendents de contestar, tant orals com escrites.

Quant als sindicats, tothom sap, i potser sembla que vostè encara no ho ha entès, que el Consell de Govern es va veure obligat a prendre unes mesures extraordinàries i urgents quant als alliberats sindicals institucionals i aleshores sindicals que tenien. I llavors es va informar els sindicats i qui va voler escoltar-ho, doncs ho va escoltar i ho va entendre. Perquè, com li deia abans, jo no sé si és que vostè no vol entendre les coses o realment sap molt bé el que va fer i no ho vol reconèixer i no assumeix cap tipus d'autocrítica, perquè vostè sap perfectament la situació que va deixar, com ho saben els professionals sanitaris de tots els nivells, com ho saben els pacients i com ho saben molts sindicats. I ells són al nostre costat i ells col·laboren i ajuden a treure endavant aquesta situació tan difícil, i vostè sembla que és l'únic, vostè i el seu grup, que no volen reconèixer la realitat. En lloc de tenir una actitud responsable i

lleial amb el Govern, el que fan és tot el contrari, crear alarmisme i no assumir ni una dècima d'autocrítica.

Com li deia, vull aprofitar aquesta intervenció per agrair tant als funcionaris de la conselleria com a tots els professionals sanitaris de totes les categories el seu esforç i el seu sacrifici que fan en aquest principi de legislatura tan dur que ens ha tocat gestionar. Perquè amb poc més de cent dies hem hagut d'assentar les bases d'on volem arribar i de com es poden fer les coses.

Davant aquesta greu situació econòmica que hem trobat, hem hagut de prendre decisions ràpides, valentes i eficaces per poder superar la situació d'insolvència econòmica i la insuficiència pressupostària sense precedents que hem trobat. Això ens ha obligat a dur una gestió austera, rigorosa, per poder mantenir els serveis sanitaris dels ciutadans. I com li deia abans, a la resposta a la pregunta, per poder pagar les nòmines als treballadors sanitaris que ara mateix estan assegurades i quan vam entrar vostès no les tenien assegurades.

En aquest sentit, ja vaig explicar a la compareixença a la Comissió de Salut les accions que duia a terme la nostra secretaria general, amb l'objectiu de racionalitzar i disminuir la despesa en lloguers i fent una anàlisi exhaustiva del pressupost de la conselleria, de cara al pròxim exercici pressupostari. Perquè vostè diu que jo li demanava més pressupost i potser si m'hagués fet cas, Sr. Conseller, no estaríem com estem, perquè el problema és que vostè tenia menys pressupost que la despesa que tenia assegurada, així difícilment es podia funcionar. Vostè cada any, excepte el 2011 que ni tan sols va fer pressupost, i hem de funcionar amb les previsions del 2010, vostè cada any, com deia, feia un pressupost molt per sota de la despesa de les obligacions a les quals havia de fer front en aquest any, i vostè ho sap. Si m'hagués fet cas, tal vegada ens aniria millor ara i li hagués anat millor a vostè, però bé, com que vostè està convençut que ho va fer molt bé, doncs vostè no té cap problema, evidentment, el problema el tenen els ciutadans i els professionals.

Vostè em parla també, ara que parlo de professionals, de la productivitat. Miri, la productivitat la van llevar vostès als professionals sanitaris, el mínim que pot fer és no dir mentides, perquè ser diputat i ser en aquest Parlament no l'autoritza a dir qualsevol cosa i qualsevol barbaritat que se li pugui ocórrer.

Com dèiem, ens hem vist obligats a prendre mesures per disminuir la despesa, he explicat abans una sèrie de despeses, que no repetiré, una sèrie de mesures en aquest sentit, que no repetiré, com deia, perquè seran al *Diari de Sessions*, si vol a la rèplica ja li repetiré totes les mesures que hem pres i que prendrem. S'han disminuït les direccions generals, a Salut, s'ha passat de 5 a 2 direccions generals; a ib-salut, s'ha passat de 5 a 3 directius amb contracte d'alta direcció; les subdireccions han passat de 14 a 10; en els centres assistencials, els directius han passat de 98 a 53.

S'ha fet necessari escometre una reorganització de l'ib-salut, per poder disminuir la despesa, acomplint les funcions i feines de control pressupostari, contractació i optimització de l'eficiència en els centres assistencials; a més de mantenir les accions de tutela en els drets i garanties i seguretat del pacient i millorar la qualitat dels serveis que es donen als ciutadans. Per exemple, la presència dels nous contractes amb les empreses concessionàries dels centres assistencials, ens ha obligat a un seguiment directe al més alt nivell de compliment dels estàndards de qualitat pactats.

Per això, és necessari establir un seguiment de l'estat d'infraestructures i centralitzar la política de reformes i manteniment dels edificis. Per això, s'ha creat la Direcció d'Infraestructures i Tecnologia i que substitueix l'antiga Direcció de Gestió. També com ja vaig explicar a la compareixença, hem creat les figures del coordinador de sanitat corporativa, per mantenir relacions permanents i fluides amb associacions científiques i el col·lectiu de metges i infermeria, encara que vostè diu que no parlem amb les societats científiques, i també per potenciar les relacions amb associacions de pacients. També hem creat el coordinador de sanitat municipal per millorar les relacions amb els municipis. Aquestes dues figures sense cap cost addicional per a l'administració.

Com deia, el nostre principal objectiu és minimitzar els efectes d'insuficiència pressupostària de l'exercici 2011, un pressupost prorrogat que -com deia- ens ha obligat a treballar en previsions de 2010, i a més, amb una insolvència de tresoreria, per la qual cosa hem de millorar l'organització de la conselleria i de l'ib-salut. I els objectius són simplificar i optimitzar la cadena assistencial. Per això, s'eliminarà l'estructura de la gerència d'atenció primària. Ja li ho vaig dir a la compareixença de la comissió, sembla que vostè no ho va entendre perquè m'ho torna a preguntar. Es crearà un únic equip per sector, un sector per a cada hospital i grup de centres d'atenció primària. Aquesta acció eliminarà la compartimentació entre atenció primària i especialitzada i suposarà una reducció dels equips directius, unificació d'objectius i estàndards de qualitat, homogeneïtzació d'incentius i un pressupost global per sector, amb objectius comuns de salut i eficiència.

Una altra actuació serà la integració de recursos dins ib-salut, i això suposarà l'extinció de l'empresa pública GESMA, amb la reassignació dels recursos a ib-salut, mantenint i potenciant els seus centres assistencials, a l'Hospital General, al Joan March i al Psiquiàtric. També s'està estudiant la integració de les fundacions sanitàries, que són figures jurídiques que no generen valor en la provisió de serveis sanitaris i la seva integració a ib-salut ens donarà un major control pressupostari. En aquesta línia també s'està treballant en l'elaboració d'un pla

per reduir els efectes no desitjats de la insularitat, s'estan revisant els desplaçaments de pacients per millorar la seva gestió. Quan vàrem accedir al Govern ens vàrem trobar que no es donava servei als pacients perquè les agències de viatges no poden suportar el deute que tenien vostès amb elles i els pacients havien d'avançar els bitllets per desplaçar-se. Actualment s'ha fet un conveni amb Air Nostrum per evitar aquest problema. Es vol ampliar el desplaçament d'especialistes a Menorca i a Eivissa i es vol estudiar la utilització de la telemedicina quan sigui possible.

També es farà una gestió tecnològica integral. Aquesta nova visió de la tecnologia pretén que el metge i la infermera es responsabilitzin dels equips que utilitzen, fins i tot abans d'adquirir-los. Es faran compres i contractació corporativa. També altres mesures tindran l'objectiu d'incentivar l'eficiència. En aquest sentit es proposa la creació de les llistes d'espera única quirúrgica per a especialitats diagnòstiques i de consultes especialistes. Els incentius de productivitat recauran així en qui realment generi eficiència, i això permetrà al pacient escollir. Al mateix temps, s'analitzen la utilitat i la rendibilitat de les guàrdies localitzades, de tal manera que s'optimitzin els recursos disponibles, perquè la sostenibilitat, en les circumstàncies actuals, és irrenunciable, no podem fer res que no es pugui pagar. I la transparència, encara que a vostè li sàpiga greu, no es farà res que no es pugui comunicar. I per això i en ares a la transparència total de la gestió, es crearà el portal de l'ib-salut, on els pressuposts del Servei Balear de Salut seran accessibles per als ciutadans, els dels serveis centrals i de tots els centres assistencials.

Totes aquestes mesures es prenen i tenen la finalitat d'adaptar el sistema sanitari a la realitat econòmica que ens hem trobat, sense retallar cap prestació, Sr. Diputat, encara que a vostè li sàpiga greu, sense retallar cap prestació i mantenint la qualitat del sistema i apostant realment per la salut de la població. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri, alguna cosa bona devíem tenir les persones que teníem càrrecs de responsabilitat l'anterior legislatura, sense anar més enfora el Sr. Carretero, director gerent de Son Espases, en aquest moment dirigeix el Servei de Salut de Castella-La Manxa. Supòs que la seva secretària general deu tenir un bon concepte d'ell. I si vol, compari currículums dels responsables d'abans i d'ara. És molt fàcil i no hi ha color. Per cert, no sé qui és que ha destituït el gerent de Gesma, perquè segons un diari no se sap si és vostè, i el seu director general afirma que ha estat ell que l'ha cessat. M'és igual, es veu que un d'aquests magnífics gerents que vostè tenia ja no hi és. A més li podria fer una pregunta, qui se'n va aquesta setmana del seu equip directiu? Ja contestarà vostè si vol.

Nosaltres vàrem deixar molta gent que tenia experiència i molts de membres del Partit Popular varen quedar de gerents. Molts de gerents, directors d'infermeria, directors mèdics i fins i tot, aquests, vostè els ha enviat a ca seva. A mi no em preocupa el color de la persona, sinó el coneixement que té d'un hospital i si té capacitats o no. Per què vostè engega la directora d'infermeria de Manacor que hi duia vuit anys? O la directora d'infermeria de Son Llàtzer que hi duia vuit anys? Persones magníficament valorades pels seus companys. Això és el que jo li dic, no és bo tirar el coneixement d'una empresa. Això l'empresa privada no ho faria mai. Vostè ha preferit fer una altra cosa.

I miri, vostè parla i parla de qüestions econòmiques i hi té tot el dret, però també ha de tenir memòria. 2003-2007, un augment d'un 45% dels ingressos d'aquesta comunitat autònoma, gestió del Partit Popular a sanitat, l'any 2007 un deute de 250 milions, o sigui, amb un augment d'un 45% dels ingressos, vostès deixen la conselleria amb 250 milions de deute. I és més, amb una desviació de despesa d'un 12% damunt el previst, d'un 12%. Sap vostè..., li ho pot demanar al director de gestió econòmica d'ib-salut, és la mateixa persona que va fer aquest informe. Any 2011, aquesta desviació que vostè tenien del 12%, nosaltres l'hem deixada en un -2%. Això és gestionar i això és eficiència.

Per tant, perdoni'm, però evidentment no és el mateix una insuficiència pressupostària, sempre ho hem dit, que mala gestió. I estic encantat que vostè hagi dit aquí en seu parlamentària, que l'any que ve el Sr. Vicepresident Econòmic, el Sr. Aguiló, li donarà un pressupost de 1.400 milions, estic encantat! Sí, ha dit que tindrà un pressupost real a la seva despesa. Per tant, esper i emplaçaré tothom que si no té 1.400 milions, que era més o manco la previsió de tancament d'enguany, si no té aquests doblers en el pressupost direm que vostè no té capacitat d'influència dins el Govern. Ens veurem en el debat de pressuposts...

(Petit aldarull a la sala)

És més, vostè elimina, elimina i elimina i ara hem posat damunt la taula el projecte de laboratori de Son Espases, 15.000 euros d'estalvi diari, defensa el projecte, molt bé, defensa interessos personals i no col·lectius. El pàrking de Son Espases i qui el pagarà? Ja duen quatre mesos. Vol que parlem de Son Dureta? Què pensa fer amb les necessitats dels ciutadans? Perquè necessitats sociosanitàries n'hi ha moltes, què pensen especular urbanísticament o solucionar els problemes dels ciutadans?, perquè té una oportunitat d'or, el projecte està fet, només ha de cercar finançament i fer-ho. Les necessitats futures en l'àmbit sociosanitari d'aquesta comunitat autònoma són a les seves mans.

Ha fet un esment a infermeria, clar, és que vostès no en parlen d'infermeria, només parlen de metges, si fins i tot la presidenta del Col·legi d'Infermeria li ha enviat una carta per dir-los, home, què passa?, que no existim nosaltres? Això vostè ho té. I per què desmantellen GESMA?, per què?, què faran? Vostès van dient coses i mentrestant la gent es preocupa, i què passarà amb mi?, on anirà a fer feina? I li ho torn dir, té una magnífica oportunitat a Son Dureta i a ca seva, a Eivissa. Què passa amb l'hospital nou? Què passa? L'edifici s'havia de finalitzar el 30 de juny, i que jo sàpiga no ha començat a

funcionar. Per cert, a Eivissa quines inversions farà vostè en atenció primària? Quants de centres de salut nous farà? I quants de professionals sanitaris posarà?, perquè, si vol, podem comparar, podem comparar.

Per tan t, jo li dic que aquí ens té, rectificui, jo crec que no ha començat bé. Els ciutadans tenen problemes, però l'estat del benestar és molt important per als ciutadans, quan una persona avui queda aturada poc cobrar una ajuda d'atur, té la seguretat i la tranquil·litat que si el seu fill necessita una escola, té una escola pública; que té dret a una pensió, o que podrà demanar una ajuda per a un familiar dependent; i si està malalt, que serà atès per uns bons professionals sanitaris i per un eficient Sistema Nacional de Salut. Tot aquest estat del benestar ha estat creat i impulsat per governs socialistes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, vagi acabant.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Jo el que li deman és que no se'l carregui. Si vostè vol i li interessa, i estic convençut que sí, la salut dels ciutadans, vostè ens pot venir a cercar, aquí ens té, plantej'ns els seus projectes, comparteixi-los, i si treballa amb diàleg i consens amb forces socials i professionals, nosaltres tenim experiència i criteri. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèplica, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, vostè té experiència, criteri i molt poca humilitat, Sr. Conseller, perquè vostè no és ningú per donar lliçons i molt manco de com es gestiona la sanitat. Miri, li llegiré una cosa, "en aquests moments tenim un deute endarrerit, perquè m'entenguin, factures sense pagar, que es tradueix en retards a proveïdors, de 150 milions d'euros i són molts de doblers, senyories. Pensen en la quantitat d'iniciatives que podríem dur endavant amb l'import d'aquest deute que ens hagués agradat molt no trobar".

Això deia vostè a la seva primera compareixença de la Comissió de Salut, el 17 d'octubre de 2007. Sap què hem trobat nosaltres? 500 milions de deute a proveïdors, davant els 150 que vostè va trobar, i un sobrecost de Son Espases que haurem de pagar durant tota la vida de la concessió de 280 milions d'euros, això és el que hem trobat i el que vostè ens ha deixat. I encara tenia vostè la barra de dir, "si continuem en aquesta línia, podríem arribar a fer inviable el sistema". Miri, vostè quasi ho va aconseguir, amb aquest deute i amb aquests compromisos no sé on arribarem, perquè pensi el que costaran només els interessos del deute que vostès han deixat en el Servei Balear de Salut.

Vostè s'omple la boca parlant de laboratori central, on s'havien d'ajuntar tots els laboratoris a l'Hospital de Son Espases, un laboratori que els professionals no volien, els professionals i els caps de servei de Son Espases. Vostè creava tres nous càrrecs directius, quatre, quatre càrrecs directius, amb sous de 90.000 euros anuals cada un. Aquesta és la seva manera de gestionar, aquestes són les seves prioritats...

(Petit aldarull)

Parla també de GESMA. Miri si vol podem parlar de la seva gestió a GESMA i de per què volem treure aquesta estructura administrativa i directiva que hi ha a GESMA. Una estructura que vostès varen carregar amb 23 càrrecs nous directius, càrrecs de lliure designació amb els quals vostè va gastar 715.000 euros en formació, formació a càrrecs directius que quan se'n van de l'empresa se'n duen la seva formació amb ells, formació que s'hagués pogut dedicar als funcionaris de la casa. També com he dit abans a la pregunta, vostès varen firmar un contracte amb una empresa catalana, per un import d'1.500.000 euros per fer el manteniment, quan tots els centres tenen equips de manteniment. Va gastar en consultories mediambientals 176.000 euros; en comunicacions telefòniques quasi 600.000 euros; en estudis tècnics 225.000 euros. I s'hauria de veure a quines empreses s'han donat i quina relació tenien amb l'anterior gerent.

Ja que parla vostè tant de gent que es treu i gent que es posa, miri jo no li ho volia dir, però m'agradaria que ens digués si és veritat que el seu director general d'ib-salut treballa a una empresa consultora que feia feina a l'ib-salut a l'anterior legislatura, perquè jo crec que hi ha una Llei d'incompatibilitats per a alts càrrecs...

(Remor de veus)

Ja està bé! I em parla de temes socio-sanitaris...

(Continua la remor de veus)

Sr. President, jo demanaria empara a aquesta presidència perquè se m'està insultant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per favor, li preg que retiri aquesta paraula que ha dit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, però m'agradaria que constés en acta.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, constarà en acta.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Perquè venir aquí a patir els insults de la persona que ens ha deixat això com ens ho ha deixat, jo crec que ja és intolerable.

(Aplaudiments i aldarull)

Vostès menteixen i alarmen els ciutadans. Estan dient que disminuïrem serveis, i això no és veritat. Vostè ha dit que ens carregàvem l'assistència socio sanitària. Idè miri, el que volem precisament és potenciar-la. Ja li anuncio que el 15 de novembre s'obriran a l'Hospital General 26 llits que vostè va obrir per al trasllat de Son Dureta i després va tancar, es tornaran a obrir en virtut de l'eficiència i per aprofitar tots els recursos que hi ha, tant a GESMA, com per millorar l'eficiència dels llits per als malalts pluripatològics.

A l'hospital de Son Llätzer han dit vostès que hem tancat 80 llits, la qual cosa és mentida i vostè ho sap, perquè hi ha 36 d'aquests llits que no s'han obert mai des que es va obrir l'hospital, des que es va inaugurar l'hospital, hi ha 36 llits que no s'han obert mai i vostè això ho hauria de saber, perquè vostè és l'exconseller de Salut d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, per què em demana la paraula?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Perquè s'ha ofès i vulnerat una persona que no és aquí i m'agradaria poder dir unes paraules. S'ha fet una referència molt directa a una persona i al seu honor. I no crec que això sigui correcte.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, no li don paraula, però quedarà palesa en el Parlament la seva queixa.

III. Moció RGE núm. 3576/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3050/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3576/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3050/11.

Per defensar la moció del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Finalizaba la pasada interpelación al Sr. Vicepresidente del Gobierno, reclamando al Govern que se dejara de actitudes soberbias, que utilizara el diálogo y el consenso como herramientas fundamentales para acordar las políticas necesarias para salir de la crisis. Y ese es el espíritu de la presente moción.

Es que la crisis no ha empezado en mayo, por mucho que lo parezca, hace varios años que estamos en crisis, en los que el anterior govern tuvo que salir adelante con una caída de los ingresos de hasta un 46%, haciendo frente a un aumento de las necesidades sociales. Pero hasta la fecha no se había vivido una tensión como la que hay en estos momentos en la calle. ¿Qué es lo que ha cambiado? Fundamentalmente ha cambiado un modo de hacer las cosas. En la pasada legislatura, frente a las dificultades se buscó la unión de todas las fuerzas sociales, se contó con todos, sindicatos, empresarios, etc., y se llevaron a cabo algunas de las mayores reducciones presupuestarias que se han hecho hasta la fecha, un 6% por ejemplo del presupuesto del 2010. Y el mayor recorte en gasto corriente que se ha hecho nunca, 132 millones de euros en junio de 2010, aprobado por el Parlamento, con un desglose de todos y cada uno de los ajustes expuestos en vía parlamentaria, no votados a favor, por supuesto, del Grupo Parlamentario Popular.

Entonces con un presidente del Gobierno dando la cara en esta tribuna y dando explicaciones. En poco más de tres meses todo eso ha desaparecido. Se ha roto el diálogo social, se habla de ajustes presupuestarios, pero sin un sólo número encima de la mesa. No ha entrado ni un sólo dato en este parlamento, sólo se habla en medios de comunicación y con las cuentas de gran capital. No hay ni un sólo número transparente. Yo mismo he pedido la lista de proveedores impagados, esa que dicen que sube a 1.000 millones y una de dos, o no existe, o se oculta, porque ya hace más tiempo del que reglamentariamente es necesario para responder a una pregunta, para responder a la solicitud de documentación y no se ha entregado esa documentación.

¿Existe esa relación de proveedores impagados?, yo les digo una cosa, no existe, porque si existiera y el conseller la estuviera ocultando estaría incurriendo cuánto menos en infracción administrativa contra los derechos de los parlamentarios, que tendremos que ver cómo acaba esto. El alarmismo ha tirado por los suelos el crédito, se prioriza el pago a las multinacionales mientras prometen recortar 150 millones en salud antes de fin de año y el presidente se esconde. Apenas se atreve a responder una pregunta de la oposición por pleno y se niega a comparecer en este parlamento. Un presidente asustado no transmite ninguna confianza.

Por ello, nuestro grupo parlamentario trae a votación de este plenario una moción con la que se pretende aclarar algunas cuestiones que han suscitado dudas y otras que deben crear confianza.

En primer lugar, constatar que el actual presidente ha incumplido la promesa de día 16 de marzo del 2011, añadiría a las 11.30h de la mañana, de aprobar el presupuesto general del ejercicio 2011. Esta propuesta tiene como finalidad enterrar un debate estéril que puede tener interés partidista, pero que no nos llevará a ningún lado. El Sr. Bauzá sostenía en marzo del 2011 que los problemas de esta comunidad tenían su origen en que el Gobierno anterior no había aprobado el presupuesto 2011. Cierto es que el gobierno anterior no tenía mayoría para aprobar un presupuesto, pero es que este gobierno ha demostrado que con 35 diputados es incapaz de traer el presupuesto de 2011 al Parlamento, incapaz.

(Alguns aplaudiments)

Se dice que la Sindicatura de Cuentas sostiene que el Gobierno anterior incumplió su obligación de traer los presupuestos al Parlament, pero se calla que la misma sindicatura mantiene que este gobierno está incumpliendo esa misma obligación, es que están viviendo en pecado presupuestario cada día que se levantan. Cada día que se levantan y no traen el presupuesto están incumpliendo la obligación y se lo ha dicho la Sindicatura de Cuentas. Cada día viven en pecado presupuestario.

Si el Gobierno anterior tenía el atenuante en la falta de mayoría...

(Remor de veus)

... ¿cuál es la excusa de este gobierno para incumplir su obligación? No sólo se ha incumplido la obligación de presentarlos, cada día, sino que se ha incumplido también la promesa que hizo el Sr. Bauzá y todavía no sabemos por qué.

Si el diagnóstico del Sr. Bauzá, todo iba mal por haberse prorrogado el presupuesto..., habría que preguntarle por qué no lo ha solucionado como lo prometió. Yo le pediría una de dos: o que voten a favor o que nos expliquen de una vez por todas por qué motivo no ha presentado a la Cámara el presupuesto 2011 o no lo van a presentar mañana ni pasado ni el otro porque cada día están incumpliendo. Déme una razón, la que sea.

El segundo punto va directamente dirigido a la recuperación del consenso social y de la confianza en el futuro y pedimos que se inste al Govern de les Illes Balears a recuperar la concertación social y a respetar y cumplir las medidas que se establecieron dentro del Pacto por la Competitividad.

El gobierno anterior ante la crisis lo que hizo fue reunir a todos los sectores sociales afectados, a todos, incluso a la oposición, poner encima de la mesa cuál era la situación, sin engaños ni artificios y eso significó paz social porque todo el mundo fue partícipe del problema y pudo colaborar en las propuestas de solución.

El gobierno actual se limita a echar la culpa a los otros, utilizando números falsos -números falsos- sin aportar ni un solo documento, nadie ha visto un solo papel y negándose a dar explicaciones en este parlament, sólo habla ante medios de comunicación. El propio presidente tiene miedo -diría pánico- a dar explicaciones.

Se ha hecho famosa, gracias a *You Tube* y hay que dejar constancia en el *Diario de Sesiones*, su cara de susto cuando le preguntan por lo que está haciendo y dedica más tiempo a recorrer medios de comunicación llorando la herencia, como cualquier presupuestario, que a dar explicaciones en este parlament olvidando una cosa principal, que al Gobierno se llega llorado de casa. Nunca nadie con tantos diputados había tenido tanto pánico a la oposición, nunca. Si tiene miedo a la oposición y por eso no comparece que al menos no tenga miedo a los agentes sociales y continúe la línea de diálogo y consenso que ya tiene marcada desde la anterior legislatura, que continúe, no tiene nada que inventar.

Tercer punto de la moción, se refiere a que el Parlamento inste al Gobierno a cumplir el artículo 6.1.f, de la Ley 4/2011, de 31 de marzo, la Ley del buen gobierno y la buena administración. Este punto nace de la desconfianza de que cumplan esa ley. ¿Por qué?

Esa ley dice, obliga, a que como mínimo se dé publicidad vía electrónica del anteproyecto de inversiones del presupuesto para que la ciudadanía pueda hacer efectiva la participación directa en un plazo concreto. Estamos ya a mitad del mes de octubre. Todos sabemos que antes de fin de mes tiene que presentarse el presupuesto y no tenemos noticia de que haya la menor intención de cumplir este trámite.

Tengan en cuenta que, al tratarse de un requisito legal previo a la presentación ante esta cámara, si no cumplen la publicación y participación ciudadana en un plazo razonable el Parlament no podrá admitir a trámite el proyecto que se presente, salvo que esa sea la intención del Gobierno.

Punto cuarto, se insta al Govern de les Illes Balears a que tome las actuaciones necesarias para poder disponer de los más de 30 millones de euros del impuesto sobre el patrimonio. Hemos visto que este gobierno pretende equilibrar el presupuesto sólo mediante recortes y no incrementando ingresos. Se nos dice que no se quieren subir impuestos, ni siquiera a los que más ganan, ni siquiera a los mayores patrimonios. És una mala excusa cuando este fin de semana hemos visto como el alcalde de Palma ya ha anunciado la subida del IBI, cosa que también hizo el Sr. Bauzá en Marratxí, durante su mandato hubo gente que llegó a pagar más del doble por el recibo del IBI, y aquí lo demostramos documentalmente. También sucedió en Calvià donde tienen el record de subida de impuestos, según la Sindicatura de Cuentas naturalmente.

Es justo que quien más tiene, más colabore. El Gobierno de España ha puesto a su alcance una medida que supone ingresos, tienen ahora ocasión de decir claramente ¿van a votar a favor de aprovechar los ingresos del Impuesto sobre el Patrimonio o prefieren simplemente seguir recortando?

El quinto punto se refiere a que el Govern de les Illes Balears ha renunciado..., reclamar el adelanto de las compensaciones de Fondo de Competitividad para el ejercicio 2011, sabido es que tras las afirmaciones catastrofistas del Govern los bancos le negaron el crédito y se vio forzado a hacer fuertes renunciaciones en el plan de saneamiento para intentar conseguir crédito. Una de esas renunciaciones es al adelanto de las compensaciones del Fondo de Competitividad.

El president, en esta cámara y desde ahí, mintió una vez más y no sé cuántas van, al decir que no había renunciado al mismo. La realidad es que no ha hecho absolutamente nada para conseguir este adelanto y, si no es así, agradecería que alguien me dijera qué gestión se ha hecho, con quien, cuándo y cuál ha sido su resultado.

El sexto punto indica que se da el apoyo al Govern de les Illes Balears para que consiga con la máxima urgencia la aprobación de crédito a corto plazo para atender al pago de proveedores priorizando el pago a proveedores en el ámbito social y a la micro y pequeña empresa. Todos sabemos que el Gobierno está buscando crédito, realmente es muy preocupante. Conocemos los rumores ya que no transmiten ninguna información, pero todo parece indicar que si se consigue el crédito será en condiciones leoninas respecto a los intereses.

En la comparecencia que hizo en este parlament el conseller de Economía y Hacienda saliente, Sr. Manera, después de las elecciones, el día 24 de marzo del 2011, dio cuenta entre otras cosas que unos días antes de las elecciones, exactamente el 17 de mayo, había conseguido un crédito de 30 millones de euros. Curiosamente el portavoz del Partido Popular en aquella intervención se quejó de ello.

Pues bien, eso nos demuestra que el gobierno anterior tuvo crédito hasta el último día de su mandato, hasta el último día prácticamente y con el nuevo gobierno del Sr. Bauzá parece una heroicidad conseguir un crédito. En cualquier caso nuestro grupo parlamentario no le criticará por ello si por fin consigue que los bancos se fíen de su gobierno y consigue crédito que permita atender los pagos que ha paralizado. El Govern tendrá nuestro apoyo siempre que las condiciones que consiga sean las adecuadas.

Por último, instamos al Govern de les Illes Balears a que pague en el término de 25 días a los proveedores de micro empresas. El Sr. Bauzá una vez más prometió humo, dijo que el decreto de emprendedores tendría como novedad el compromiso de la Administración de pagar en 25 días a los proveedores y micro empresas. Una vez más la distancia entre las promesas del Sr. Bauzá y la realidad es infinita.

La medida propuesta por el Sr. Bauzá y desaparecida del decreto sobre emprendedores tiene nuestro apoyo y la traemos a votación para que traiga también el apoyo de este parlament.

Se dan cuenta, señoras y señores diputados, que la mayoría de los puntos de esta moción, hay una..., no digamos mentira, una falta a la verdad del presidente objetivamente contrastable: prometió presentar el presupuesto 2011, prometió que dialogaría con todos, dijo que reclamaría el adelanto en el Fondo de Competitividad, dijo que el Decreto de emprendedores tendría

la obligación de pago en 25 días y todo ello ya saben que no ha sido así.

A la vista de la distancia que existe entre lo que dice y la realidad, no me extraña -no me extraña- que tenga pánico a comparecer ante este parlamento.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens ho recordava avui el portaveu del Partit Socialista, Sr. Diéguez, que cada vegada que es demana al president quines són les mesures que ha adoptat aquest equip de govern en els primers cent dies ens responen que han fet molta feina, no diuen quina, només diuen que fan molta feina, ni tampoc no diuen en quina línia van, però fan feina.

Nosaltres, el nostre grup vol insistir a demanar quina és aquesta feina que han fet, quina línia segueixen i quins objectius s'han marcat per a aquests propers quatre anys, quines mesures posaran en marxa, què han acordat al marge de retallades i ajustaments.

Ho volem saber no perquè sí, ells es poden pensar que venim a aquí a empipar el Govern demanant coses que a nosaltres no ens tocaria saber, però entenem que un govern democràtic ha de donar resposta no només en seu parlamentària, sinó també i sobretot per als ciutadans. Els ciutadans, els treballadors, els empresaris, els emprenedors tenen dret a saber quina és la política econòmica del Govern.

Per això la nostra esmena que pensam que complementa perfectament la proposta que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista.

Sembla que a hores d'ara el Govern, perquè així ens han dit diferents vegades, ja té una anàlisi de la realitat i avui ens ho repetia el vicepresident del Govern. Hem de reconèixer la realitat i ells han fet una anàlisi, si no ens ha enganat el... perquè ja ho va dir fa quinze dies, han fet, durant aquests més de cent dies que fa que governen, una anàlisi de la realitat perquè és bo saber d'on parteixen. Ho va dir així, "en aquests cents dies que hem estat al Govern, ha estat una anàlisi de la realitat, ha estat un canvi cap a una política clara, cap a una política ortodoxa i cap a una política que ha de guanyar credibilitat". Això és el màxim que ens arriben a dir: una política clara, una política ortodoxa i una política que ha de guanyar credibilitat.

Pensam que és hora que ens expliquin amb què es concreta aquesta política clara, aquesta política ortodoxa i aquesta política en la qual pretenen guanyar credibilitat, perquè de moment l'única cosa clara que tenim és que ningú no sap quina és la política del Govern en matèria econòmica, en moltes altres coses tampoc, però en matèria econòmica no sabem res de res. O sigui que, de política clara, de moment, res de res, i de política ortodoxa, m'agradaria que ens explicassin què entén el Govern i el Partit Popular per política ortodoxa.

Renunciar a una línia de tren a mig fer, per exemple, és política ortodoxa?, una línia de tren que pagava el Govern de l'Estat?, una inversió que fins i tot el conseller responsable de permetre la pèrdua de la inversió del seu pressupost, no sé si abans o després de pegar un parell de mossegades a una llampuga va trobar que és una vergonya i que les obres no es poden deixar així com estan? És això la política ortodoxa? No va dir el vicepresident del Govern fa quinze dies -i està escrit al *Diari de Sessions*- que han fet una anàlisi de la realitat?, o la línia del tren d'Artà no formava part de la realitat?

Aquesta vegada crec que hem de donar la raó -perquè la té al conseller de la superconselleria. És una vergonya pretendre deixar les obres sense acabar del tren d'Artà, però això sí, alerta, que encara no saben què hi volen fer. No sabem si en farem, de tren, eh? Sembla que volen fer via, però no de la via del tren, sinó de la via menorquina, de fer-ho aviat, del que hagin de fer, fer-ho aviat.

La impressió que ens han fet les declaracions del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori en competències sobre llampuga i altres peixos, però també en mobilitat, és que faria tanta via que ja rumien convertir en una via verda -que és com s'anomenen les antigues línies fèrries que quan ja no serveixen les fan vies verdes per fer-hi senderisme i anar en bicicleta-, idò ells ja pretenen botar-se aquest estadi, la línia fèrria ja no la farem i passarem directament a la línia verda. Això és el que anunciava l'altre dia.

Per tant, política ortodoxa, no ho sabem, el que sí saben és que passi el que passi serà culpa nostra, això ho sabem, perquè nosaltres vàrem formar part de l'equip de govern anterior i serà tot culpa nostra i, mirin, seríem fins i tot capaços de dir "a veure, serà culpa nostra", però per favor, quina és la seva ortodòxia?, quina és la seva política econòmica?

Perquè sembla que ells només passaven per allà, al Govern, hi han arribat com a per passar-hi, ja ho veurem, ara som el Govern i ja ho veurem i el Govern ha de fer alguna cosa més que criticar el Govern anterior i asseure a les cadires.

Per tant, si volen credibilitat, que era l'altra política que ens anunciava el vicepresident econòmic d'aquest govern haurien de tenir una política realment clara i una política realment ortodoxa perquè, quina credibilitat pot tenir un govern, un president que en campanya electoral diu que la seva prioritat és crear ocupació i que no només no ha posat en marxa cap mesura ni n'ha anunciada cap per fer-ho possible, sinó que fa tot el contrari, ajusta, retalla i ajusta, perquè ell li diu ajustar, per eliminar llocs de feina?

Quina credibilitat pot tenir un govern que el president anuncia quan ja és president que, com a solució a la crisi i a l'atur, pagarà a 25 dies i que això ho posarà a una llei i ens presenta la llei, l'aprova prèviament en forma de decret llei i allò dels 25 dies no hi apareix ni a l'exposició de motius?

Quina credibilitat té un govern presidit per una persona que diu que no ha vingut a plorar, ens ho recordava el Sr. Diéguez abans, sinó a solucionar problemes dels altres i fa prop de quatre mesos que només plora?

Hi ha crisi, hi ha atur, hi ha persones, famílies que ho passen molt malament, hi ha petits empresaris, autònoms, micro empreses, petites i mitjanes empreses que ho passen malament i que necessiten també confiar que el Govern els farà costat com va prometre perquè ells puguin continuar fent feina, creant riquesa i creant ocupació.

Això és el que necessiten les empreses, confiar que el Govern farà alguna cosa, i una de les primeres coses que hauria de fer és pagar, ja ho hauria d'haver fet, pagar i presentar el projecte polític en matèria econòmica per generar confiança i per guanyar credibilitat. Si volen credibilitat, comença a ser hora de generar confiança i la confiança no l'aconseguiran si continuen la política de ploramiques.

Fa dues setmanes el vicepresident insistia: "no podem continuar gastant el que no tenim, no podem continuar gastant el que no tenim". Miri, podríem estar d'acord en que no han de gastar el que no tenim, però el problema en aquesta terra és un altre, el problema és que fa molts i molts d'anys que els altres gasten el que nosaltres teníem, perquè un any rere altre els milions en forma d'imposts que es recaptin a aquesta terra es gasten a altres bandes i no hi ha hagut voluntat d'incidir en els ingressos.

Avui en parlarà, després hi ha una proposta del nostre grup que va aquí, és veritat que per ventura s'ha de fer algun retall, és veritat que s'han de fer reajustaments especialment en temps de crisi, és veritat que l'Administració ha de fer una bona gestió, però no tot a costa de les despeses, han de fer molta feina en ingressos.

Ja li dic, després la nostra diputada presentarà una proposta, però avui volíem completar la proposta del Grup Parlamentari Socialista amb aquesta moció perquè el Govern de moment no ha fet res, sí, alguna cosa sí, però sempre en negatiu, han renunciat als 240 milions del Fons de Competitivitat, han renunciat als doblers del tren, i ara què?, farem una via verda?, n'hem gastat una part i farem una via verda?

Si l'única fórmula que té aquest govern és gastar i retallar per aconseguir tenir una administració petita i eficaç no feia falta que es presentassin a les eleccions perquè d'aquesta manera no només no sortirem de la crisi, sinó que la consolidaran i condemnaran a moltes petites empreses a tancar i a moltes famílies a no tenir els serveis bàsics.

Nosaltres podem escoltar una setmana i una altra, una hora i mitja de queixes, de preguntes del Partit Popular al seu govern, de tan malament com ho va fer l'anterior govern, nosaltres ho podem suportar, això, però les famílies, les empreses, necessiten propostes en positiu i crec que molt poques en deuen tenir si a

allò que es dedica el Partit Popular és només a retreure allò que no li va agradar del que havien fet els altres i si tenen algun projecte un poc més enllà d'aquí l'haurien de presentar.

És per això que hem presentat aquesta esmena a la proposta del Grup Socialista. Que presentin ja quina és la proposta en matèria econòmica del Govern, quins són els seus objectius, quines propostes hi ha per crear ocupació i quin calendari tenen per dur-ho endavant; perquè en cas contrari pensarem allò que realment ens temem i que els ciutadans no es mereixen, que el Govern no té projecte per a la gran majoria del sector econòmic d'aquesta terra que són les petites i mitjanes empreses, que l'única cosa que li interessa són dues o tres fotos amb grans empresaris i res més. Crec que els ciutadans es mereixen alguna cosa més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar l'esmena RGE núm. 3794/11 del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats, diputades. És una llàstima, és una llàstima que tant el Sr. Diéguez com la Sra. Mascaró avui hagin passat de llarg a fer una mica d'autocrítica, una mica d'autocrítica, no demanam una immolació, però sí una mica d'autocrítica. Ho he notat en falta, he notat en falta aquest reconeixement que a l'anterior legislatura segurament no tot es va fer bé, que alguns errors hi havia d'haver. Segurament alguns errors hi havia d'haver, açò sí, no n'hem sentit cap avui.

Clar, convé començar explicant com es va trobar aquest govern la situació quan va entrar a gestionar aquesta comunitat autònoma. El Partit Popular quan va entrar en el Govern es va trobar una situació dels comptes caòtica, amb uns pressuposts prorrogats, ja parlarem d'aquest tema; amb unes fortíssimes tensions de tresoreria, sense liquidesa, amb més de 1.100 milions d'euros en factures pendents de pagament, 1.100 milions d'euros, amb un increment de l'endeutament totalment desmesurat. Escoltin, el Partit Popular el 2007 va deixar el 6,9% del PIB regional d'endeutament i ara ens el trobam en un 16,9%. Ho diu el Banc d'Espanya, no ho diu ni el Partit Popular ni ho dic jo. Escoltin, un increment prou important.

Ens vàrem trobar també que no hi havia pla econòmic financer aprovat. Quatre vegades ho varen intentar, però no hi va haver manera. Va haver de ser el Partit Popular qui aprovés aquest pla econòmic financer. El 2010, el Sr. Diéguez diu unes coses i jo tenc unes altres xifres, el 2010 l'equip de Govern va gastar 480 milions més del que estava pressupostat, 480 milions més del que estava pressupostat. Les despeses financeres es varen incrementar un 78% de 2010 a 2011, vàrem passar de 75 milions a 130 milions, i les amortitzacions un 170%, passant el 2010 de 70 milions a 190 milions. Aquesta és l'herència que hem rebut, una herència que jo els puc assegurar que és la pitjar herència que cap govern s'ha trobat mai en tota la història de la democràcia a Balears.

I com pot comprendre, Sr. Diéguez, davant aquesta situació hem de prioritzar i el primer que s'havia de fer era un pla econòmic financer. Açò era el primer que s'havia de fer. I els esforços del Govern varen anar cap aquí. Vostè comprendrà que intentar aprovar un pressupost quan poques setmanes després hem de començar a debatre el pressupost de 2012, és una beneitura, crec que és una beneitura; perquè, allò que és molt clar és que si ara no tenim pressupost de 2011 és perquè vostès en el seu moment, a 30 d'octubre de 2010, no el varen dur a aprovació. Vostès varen incomplir la llei, i ho diu la Sindicatura de Comptes. Podrem comptar els dies que hem estat en pecat pressupostari, els podem comptar, segurament vostès han estat molts més dies en pecat pressupostari que nosaltres, nosaltres duim cent dies, vostès set mesos, vostès set mesos.

Diu el Sr. Diéguez que aquest govern ha abandonat el diàleg social amb els sindicats i jo li demanaria al Sr. Diéguez, sap que deia UGT, per exemple, dia 17 de juny de 2010? Jo li llegiré: *"UGT en Baleares ha calificado de insolidarias, injustas e inaceptables las medidas del Govern de Francesc Antich -ho diu el diari-, no han sido participadas en ningún momento a las organizaciones sindicales ya que éstas conocieron el texto el mismo día de su trámite parlamentario"*. Si això és diàleg social, Sr. Diéguez... Però, a més, per exemple, per posar un altre exemple, dia 28 de juliol de 2009 Comissions Obreres diu, Katiana Vicens, secretaria general de Comissions Obreres diu: *"ha enviado una carta al presidente del Govern, Francesc Antich, en la que le acusa de incumplir de manera reiterada e injustificada todo lo acordado y firmado durante las negociaciones del pacto por la competitividad, la ocupación y la cohesión social"*. Vostè el posa d'exemple, aquest pacte, i vostès són els primers que incompleixen aquest pacte i no ho dic jo, no ho diu el Partit Popular, no ho diu aquest govern, ho diu la secretaria general de Comissions Obreres. Però, a més, diu a un altre apartat: *"para UGT este hecho supone dinamitar el diálogo social"*.

Sr. Diéguez, vostè segurament pot donar lliçons de moltes coses, però de diàleg social al Partit Popular i a aquest govern no n'hi pot donar cap ni una, cap ni una.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I ara li donaré una alegria, Sr. Diéguez, li donaré una alegria, el Partit Popular no renunciarà als 30 milions d'euros que puguin venir de l'Impost de Patrimoni, no hi renunciarà, no volem renunciar a res. Evidentment sí que vull fer un aclariment, quan el Govern aprova per reial decret llei l'impost de patrimoni, tornar a recuperar l'impost de patrimoni, hi havia i hi ha i està en vigor una llei orgànica que compensa econòmicament aquelles comunitats per haver retirat en el seu moment l'impost de patrimoni. Aquesta llei continua en vigor. I un reial decret llei no pot derogar una llei orgànica.

Aquí el que hauria de passar és que des del Govern, i vostè supòs que deu tenir fil directe, es posin d'acord. El que no pot ser és que surti la ministra Salgado dient que es compensaran les comunitats autònomes i després surti el campió, el ministre Blanco, i ens digui que no les compensaran o després surt el candidat, el Sr. Rubalcaba, i ens diu, no, no, és que jo quan governi ho modificaré perquè aquest impost no grava les grans fortunes.

Sr. Diéguez, convendria idò, que aquest govern socialista s'aclarís, tingués les coses una mica més aclarides. El Partit Popular ho ha dit per activa i per passiva, no estam d'acord a pujar impostos i menys a gravar un capital que està gravat diverses vegades. Esperem a veure, idò, les compensacions, nosaltres exigirem aquestes compensacions que per llei ens pertocuen i, per tant, no renunciem a aquests 30 milions. I jo li dic, si en el punt número 4 hi posa un petit afegitó li aprovarem, quan diu: "... pugui disposar dels més de 30 milions d'euros de la compensació de l'impost...", que digui: "30 milions d'euros de la compensació de l'Impost sobre el Patrimoni". Es tracta d'afegir una paraula.

També un altre punt, el tema dels 240 milions del fons de competitivitat. La Sra. Mascaró m'estranya que digui això, que també ho reclami, i m'estranya perquè jo ja li vaig dir en el seu moment a una comissió d'Hisenda, el Sr. Diéguez no hi era, i ho repetirem. Aquest govern no ha renunciat als 240 milions del fons de competitivitat, no ha renunciat a aquest fons, no hi ha renunciat ni hi renunciarà mai i continuarà reivindicant aquests doblers perquè aquests doblers són nostres, son nostres i ens pertanyen i ara més que mai ens són molt necessaris. Però aquí sí que hem de dir una coseta, qui és que no paga aquests 240 milions? Escolti, perquè sembla que la culpa és nostra ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sembla que la culpa és nostra. El que no paga és el govern del Sr. Zapatero. A aquest senyor li hauria de caure la cara de vergonya de no voler-nos pagar uns doblers que ens pertanyen, a ell i a tot el seu govern.

(Alguns aplaudiments)

Que, per cert, quan varen decidir que no ens pagarien aquest fons de competitivitat hi havia de ministre el Sr. Rubalcaba. Sí, era ministre el Sr. Rubalcaba. I després vendrà el Sr. Rubalcaba aquí a Balears, a Palma, a passejar-se de la maneta amb el Sr. Diéguez repartint clavells i demanant el vot de la gent de Balears. I vostè, Sr. Diéguez, es deixarà fer la foto devora el Sr. Rubalcaba? Clar, jo devora un morós no sé si convendria que es fes la foto. Però, en qualsevol cas, sí que és de poca vergonya venir aquí a demanar el vot quan ens deuen 240 milions i vostè més que mai, en aquests moments, quan vengui els hi hauria de reclamar perquè també té l'obligació de reclamar aquests doblers.

En resum, Sr. Diéguez, nosaltres hem presentat avui una esmena a la totalitat, són deu punts, els tenen tots. En el cas que no s'acceptés, nosaltres acceptariem votar punt per punt la proposta seva, amb dos petits matisos, un seria el del punt número 4, com ja li he dit, afegir el tema de la compensació, i l'altre al punt número 7 que seria afegir al final "sempre que hi hagi la liquidesa suficient". Estam disposats a pagar a 25 dies, volem pagar a 25 dies, però, com podrà comprendre, si no hi ha liquidesa i ateses les circumstàncies amb les quals ens han deixat ara no n'hi ha, però sí que la voluntat és en aquest sentit.

Sra. Mascaró, per últim ja, li diré una coseta, vostè rallava de política ortodoxa. Què és la política ortodoxa? Jo li ho diré, no gastar més del que s'ingressa. Això és la política ortodoxa, no gastar més del que s'ingressa. Vostès ja sé que això no ho entenen, no ho entenen, vostès volen gastar, gastar i gastar. Escoltin, per sortir de la crisi només hi ha una manera, gastar allò que s'ingressa i poc més, tota la resta és engreixar el dèficit, endeutar-se i això és precisament el que no necessita aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Lo primero tengo que decir que si el Sr. Rubalcaba viene y tengo que ir con él, iré con él con mucho orgullo porque es el candidato más inteligente que hay. Es el candidato más inteligente que hay y a mí lo que me daría vergüenza es ir con un candidato que incluso por sus propios votantes está considerado como uno de los peores candidatos que hay, como es el Sr. Mariano Rajoy. Esto sí que me daría vergüenza.

(Petit aldarull)

Pero bueno, cada uno que lleve la suya. Autocrítica. Mire, si quiere le digo ahora que somos muy malos, etc., si ustedes me prometen no hacer quince preguntas criticando el anterior gobierno en cada pleno. Yo se lo digo, hacemos ese pacto si quiere. Lo digo para que no utilicen el turno de preguntas en fraude parlamentario para controlar el gobierno anterior en vez del actual. Pero bueno, si quieren seguir con el fraude sigan, cada uno tiene su...sé que no aceptarán. Sigamos.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Diálogo social. Mire, tiene 17 pactos firmados, 17 pactos firmados, naturalmente no estaremos de acuerdo en todo porque firmar pactos y acuerdos y el desarrollo de los mismos no implica que todo el mundo esté de acuerdo en todo, todo el mundo tiene que hacer cesiones, cuando uno firma un pacto tiene que ceder. No sé si entienden el verbo ese, ceder. Ceder,

dialogar y ceder. No sé, no le tengo que dar lecciones, pero creo que por lo menos unos rudimentos sí, porque tal como están manejando hasta ahora... Me dice que no les tenemos que dar lecciones en cuestiones de diálogo social y yo no conozco que se hayan sentado a dialogar con nadie. Naturalmente que no les hemos de dar lecciones, ¿para qué las necesitan si no van a dialogar con nadie? Pero si las necesitan en algún momento no duden en preguntarnoslo y les diremos cómo firmamos los 17 pactos y algunos de ellos con la firma de la oposición también, con la firma de la oposición.

Sobre el impuesto sobre el patrimonio, mire, no me da tiempo aquí para hablar de sutilezas legales, pero le puedo asegurar que en esta comunidad autónoma va a ser cómica la situación que se va a dar y, si no, al tiempo. Ahora no lo tengo, pero al tiempo, ya lo verá. Que podemos añadir la palabra "compensación", la añadimos, ustedes aceptan impuesto de patrimonio, bueno, por lo menos algo es algo. Algo es algo.

Dicen también que ustedes no han renunciado al fondo de competitividad, al adelanto del fondo de competitividad. Mire, la renuncia se puede hacer de dos maneras: expresa y tácitamente. Expresa la hicieron en el Plan de saneamiento. En el Plan de saneamiento la hicieron. Y tácita, al callarse como muertos ahora y no ir a reclamar nunca nada ni iniciar ningún camino de diálogo. Ustedes están curándose en salud porque como ustedes dicen a veces, como va a empezar a gobernar el Partido Popular a lo mejor dentro de poco pues más vale que nos curemos en salud porque de ahí no vamos a sacar nada. Creo que se lo tendrían que hacer pensar porque a lo mejor les fallan incluso los pronósticos.

Sobre el pago a 25 días me ha propuesto otra modificación. Pago a 25 días si hay liquidez. Es que tiene que haber liquidez. Tienen que priorizar estos pagos, tienen que priorizar estos pagos. Esta sí que no se la acepto. No se la acepto porque ustedes tienen que priorizar esos pagos y tiene que haber liquidez para este tipo de empresas. Yo cuando oí al Sr. Bauzá diciendo que iban a pagar a los proveedores de microempresas en 25 días no le oí decir en ningún momento, si hay liquidez. Tenga más confianza en su presidente, Sr. Diputado.

Respecto a las otras cuestiones, dejando de lado estas modificaciones, la enmienda de adición que se propone por el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca no hay ningún problema en aceptarla, pero le quiero decir a la Sra. Diputada que peca de exceso de ilusión, se cree que nos van a traer algún papel aquí el Gobierno, este gobierno no trae al Parlamento ningún papel de nada, ni un sólo dato.

Y respecto a la propuesta, digamos así, alternativa que han presentado -bueno, tengo muy poco tiempo y tendré que acortar, solamente decir un par de cosas-, el Plan económico y financiero al equilibrio, sobre el que ustedes quieren hablar, ¿ustedes lo han visto oficialmente? Porque a nosotros no nos lo han dado y mira que lo hemos pedido, ¿eh? Es un gobierno sin papeles, no nos lo han dado. No nos lo han dado, sabemos de qué va, pero no nos lo han dado.

Respecto de los objetivos marcados en la reestructuración de empresas públicas y sector público instrumental, ¿alguien ha visto algún papel aquí?, ¿alguien ha visto algún plan? Esto es una cuestión de fe, Sr. Diputado. O sea, ¿vamos a decir que sí al Gobierno a lo que no sabemos qué? El Gobierno dice un día una cosa otro día dice otra, papeles ni uno, el Gobierno tendría que haber comparecido aquí y haber explicado de la a a la zeta exactamente qué es lo que piensa hacer. Y no lo ha hecho. Papeles ni uno.

Sobre continuar trabajando la seguridad jurídica, es que yo no he visto en ningún boletín oficial de la comunidad autónoma ni una sola medida para la seguridad jurídica. La única seguridad que se ha dado es a un grupo de empresas en un sitio determinado de que su proyecto salga adelante, y eso me preocupa. Cuando un proyecto está sometido a tramitación administrativa y el que está gobernando dice le doy la seguridad de que saldrá...¿qué quiere que le diga?, ¿qué quiere que le diga? Esto me suena más a otros momentos.

Se dice, se constata que el anterior gobierno va a dejar más de 1.100 millones en facturas. ¿Ha visto usted un papel sobre eso?, ¿lo ha visto? Yo no lo he visto. Lo he pedido al Gobierno, le he pedido la lista de proveedores y el Gobierno no la ha dado. ¿Alguien ha visto algún papel sobre 1.100 millones? Nadie lo ha visto, no existe, los papeles no existen.

Sobre la deuda que se ha heredado se dice que se ha dado 4.561 millones de euros, etc. Mire, la última vez que vi un documento redactado por el que es hoy vicepresidente Económico del Gobierno era un artículo de prensa que se publicó en la pasada legislatura en el que daba cifras y criticaba la deuda de Baleares. Como no me cuadraban los datos fui a mirar la fuente, que es el Banco de España, y ¿saben qué resultó?, que los datos que utilizaba en vez de los de Baleares eran los de Asturias, se había equivocado de columna.

(Alguns aplaudiments)

Utilizaba los datos de Asturias en vez de los de Baleares. Yo mientras no vea un papel, perdone, pero no me fío, no me fío. Por eso, Sr. Diputado -ya ve que no tengo mucho más tiempo-, no podemos aceptar su enmienda de sustitución, les hemos pedido la lista de proveedores, no la hemos visto; les hemos pedido el Plan de saneamiento, no lo hemos visto; les hemos pedido la reducción de empresas públicas, no hemos visto ni un sólo papel. Vemos muchos anuncios y ni un solo papel.

Señoras y señores, tienen ante sí el primer gobierno sin papeles de esta comunidad autónoma. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vol votació separada, o Sra. Mabel Cabrer? Sí?

Bé, idò abans de començar les votacions... Perdó, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanaríem votació separada dels apartats 3, 4 i 6, i després la resta, o sigui, 3, 4 i 6 es poden votar conjuntament; entenem que l'apartat 4 inclou la transacció a què el arribat el Grup Parlamentari Popular amb el PSOE. 3, 4 i 6 nosaltres hi votaríem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sí, el Sr. Diéguez ha acceptat el punt 4 amb la modificació que vostès han presentat, per la qual cosa el Grup Socialista admet l'esmena del PSM-Iniciativaverds, i està aprovada, bé, també es votarà conjuntament amb les altres esmenes.

Els 3, 4 i 6 queden aprovats per assentiment i ara votam la resta, inclosa l'esmena del Grup PSM.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

23 vots a favor, 33 en contra, per la qual cosa queda rebutjada la Moció 3576/11.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3209/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a recaptació fiscal més justa.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 3209/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a recaptació fiscal més justa.

Per defensar la proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes. La PNL que el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca presenta és una proposta per mantenir l'estat del benestar i per fer propostes, entre altres, no és única, però pensam que és una proposta per sortir també de la crisi, una crisi que, com vostès saben, es caracteritza per un molt lent, quasi nul, creixement econòmic i per grans taxes d'atur.

I creim, des del nostre grup parlamentari, que no se'n sortirà, d'aquesta crisi, si es redueix l'estat del benestar, sinó tot el contrari. Pensam que hi ha tres línies fonamentals per poder sortir d'aquesta crisi: una, enfortint i garantint l'estat del benestar, sobretot les prestacions més bàsiques, la de salut, de l'educació, la de serveis socials, la de dependència, i més inversions per part de l'Estat, molt més en una situació de crisi d'atur tan important com la que tenim. Una altra de les línies

que nosaltres pensam que és important per sortir d'aquesta crisi és fer polítiques per reduir el deute familiar, i per reduir el deute familiar s'han de fer propostes concretes, una, la dació de la hipoteca i altres polítiques agressives per afavorir el refinançament de la hipoteca. Una altra, una fiscalitat més progressiva que permeti recaptar més recursos econòmics per garantir aquest estat del benestar, que és un sector que genera treball, que genera ocupació, i per tant un activador de l'economia; hem de recordar que el 66% dels llocs de treball existents a tota Europa provenen precisament d'aquest estat social.

La primera, aquesta d'intentar no reduir les prestacions bàsiques, la defensarem durant tota la legislatura, especialment a la Llei de pressupostos del 2012, que serà una de les lleis que marcarà efectivament la gestió política i econòmica del Govern. En relació a la segona, varem presentar una proposició de llei que instàs el Govern a modificar la llei perquè permeti que lliurar l'habitatge suposi la liquidació del deute hipotecari; això no va ser aprovat perquè el Partit Popular hi va votar en contra. I avui presentam aquesta proposició no de llei dirigida a aconseguir a la nostra comunitat autònoma i a l'Estat espanyol una fiscalitat més justa.

Estam escoltant diàriament propostes de retallades a l'administració. Mai no hem criticat la reducció de càrrecs a conselleries, però a l'administració manco interins, reduir els sous dels empleats públics, reduir prestacions tècniques a la sanitat pública, manco hores de quiròfan, manco llits, el tema dels bolquers que avui ha sortit per a les persones amb discapacitat; prestacions tècniques també en el sistema educatiu, el TISE, el PISE, tota la política de suport a la integració dels nouvinguts; retards abusius i massius en el pagament a les entitats que gestionen serveis, congelació de pensions, amenaces de reducció de prestacions econòmiques i prestacions bàsiques... L'única pujada, l'única alegria que hem sentit aquests dies, o fa uns mesos, va ser aquesta pujada de sous als quatre assessors més directes del president; això tal vegada és un exemple de política ortodoxa, l'única pujada i l'única alegria que ens han donat.

El nostre grup parlamentari és molt conscient de la importància que té el sector privat per activar l'economia. No fa falta que a cada pregunta que els facem, que a cada compareixença que facem, ens diguin la importància que té el sector privat per activar l'economia; això, ja ho sabem. De fet són moltes les propostes que han sortit dels diferents partits que conformen la nostra coalició, la que componen la nostra coalició, en defensa del petit i mitjà empresari que genera llocs de feina a la nostra comunitat autònoma, que genera economia productiva i no especulativa, és a dir, que produeix coses a la nostra comunitat autònoma i que genera llocs de feina que no són deslocalitzables. Però també sabem de la importància que té l'administració per activar l'economia. De fet els models d'estat amb el sector públic més fort i potent són els manco s'han vist perjudicats per la crisi, ens referim als països nòrdics.

Creim que la crisi és una oportunitat de canvi i de reflexió, per això pensam que és un bon moment per modificar la política fiscal, que sigui més progressiva i, en conseqüència, més justa, tal com estableix la Constitució, no és una proposta que se'n vagi més enllà del tractat constitucional i de diverses sentències del Tribunal Constitucional que apunten a la necessitat d'aprofundir en polítiques fiscals més progressives.

Doncs bé, hi ha tota una sèrie de punts. El primer és que, efectivament, recentment el Govern espanyol ha aprovat retornar a l'impost de patrimoni, que al nostre entendre mai no havia d'haver estat llevat, si bé adaptant-lo a les situacions econòmiques actuals; doncs ara, amb la modificació que es va fer el 16 de setembre de 2011, declararan els que tinguin patrimoni superior als 700.000 euros. Són diverses les veus del Partit Popular, i avui aquí n'hem sentit una, que no volen recaptar aquest impost a les comunitats autònomes. A la nostra comunitat autònoma, tot i que s'hagi demanat, encara no sabem la intenció del Govern; avui ho ha dit un parlamentari, però no ho hem sentit del Govern. Per a la nostra comunitat autònoma això suposaria uns 30 milions d'euros, que podrien garantir, per posar un exemple, el 40% de l'atenció a la dependència, per posar un exemple clar de la nostra comunitat autònoma, i això inclouria el pagament al sector de persones amb discapacitat que es varen manifestar fa una setmana, a persones majors de residències i centres de dia. Per tant el nostre primer punt va dirigit a això, que el Parlament insti el Govern a garantir el cobrament d'aquest patrimoni aprovat al Consell de Ministres de dia 16 de setembre de 2011, no aquell al qual s'ha referit el Partit Popular, d'un altre tipus de llei.

Un altre dels punts que proposam és la lluita contra el frau fiscal. Si sempre s'ha de lluitar contra el frau fiscal, més en el moment de crisi; s'ha de donar exemple a tots els ciutadans, efectivament, que lluitar contra el frau fiscal ha de ser un objectiu de qualsevol govern; el frau que és un delictes, eh?, no estam parlant de les mesures legals que qualsevol ciutadà pot aplicar per reduir el seu volum impositiu, estam parlant d'incompliment de la llei, és a dir, el que s'ha de pagar i que no es paga, i que altres sí que paguen en compliment de la mateixa llei. No tenim estudis oficials sobre el frau fiscal, però a indicadors utilitzats per la Unió Europea es quantifica el frau fiscal a l'Estat espanyol entre el 20 i el 25%, és a dir, el doble de la mitjana europea. El Sindicat d'inspectors d'Hisenda xifra en 40.000 milions el frau fiscal, que suposaria una recaptació de 6.000 milions d'euros, 6.000 milions d'euros, molt més que tot el pressupost d'aquesta comunitat autònoma. Per tant el Parlament insta el Govern espanyol i el Govern de les Illes Balears a posar en pràctica un pla de lluita contra el frau fiscal que impliqui més col·laboració i més coordinació entre les administracions públiques i que lluiti contra l'economia submergida. Una altra dada que ens ha de fer reflexionar és la dada de l'Institut d'Estudis Fiscals, que quantifica l'economia submergida en un 23% del PIB, que suposaria 90.000 milions d'ingressos entre ingressos fiscals i quotes de la Seguretat Social. Nosaltres pensam que s'ha de dedicar més personal d'Hisenda a la persecució del frau fiscal, especialment el que generen les grans fortunes, la banca i les grans empreses, i que suposa, també segons estudis del Sindicat de tècnics d'Hisenda, el 70% del frau fiscal, que es concentra en grans fortunes, en bancs i en grans empreses.

El tercer punt de la nostra proposició no de llei recull tota una graella de propostes dirigides al Govern espanyol per aconseguir una reforma fiscal més justa: l'eliminació de beneficis patrimonials especulatiu, principalment els immobiliaris, i sobre valors mobiliaris del concepte de renda de l'estalvi, per tant que tributin en la tarifa dels impostos de la renda. Pensam que l'impost més equitatiu és el de la renda i pensam que aquests impostos han d'anar dirigits cap aquí. Revisió del nivell d'imposició a l'alça de les rendes superiors als 200.000 euros l'any. L'any 78 el tram més alt de l'impost de la renda era d'un 65%; avui és d'un 43%; pujant-lo fins un 44 o un 45% sembla que ens acostaria als països europeus que millor cohesió social tenen: Suècia amb un 47, Dinamarca un 48, Noruega un 47, Finlàndia un 47... Introduir dos nous graus suposaria, segons el Sindicat d'inspectors, 120.000 milions més d'impostos directes.

Modificar la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva per gravar més adequadament la participació en les SICAV. Les SICAV vostès saben que és una forma fiscal que era de caràcter col·lectiu, i el que s'ha demostrat, efectivament, és que darrere cada SICAV o la majoria de SICAV hi ha una persona o una família, i per tant no s'ha d'imposar l'1% que actualment s'imposa sinó el 38 d'una societat normal, d'una societat empresarial normal.

El punt 3.d) està dirigit a ajustar l'aportació a l'hisenda pública de les PIME i els autònoms, i molt més en temps de crisi, en què tenen poca capacitat per fer-hi front. Per tant això pensam que s'ha de revisar i s'ha d'ajustar realment a les situacions econòmiques que passen aquestes empreses. El punt e) està posant com un punt específic, però podria estar a l'apartat del frau fiscal com un exemple de frau fiscal; s'han d'establir sistemes de control seriosos i rigorosos per a tots aquells empresaris i professionals que declarin uns beneficis inusualment baixos, i sobretot a tots els que declarin rendiments inferiors a la mitjana dels mateixos treballadors que tenen contractats.

El punt f) no hauria d'estar en aquest apartat; de fet està repetit en el punt quart de la PNL. Ha estat una errada, demanam disculpes. Estam convençuts que és necessari, però el Parlament no fa falta que ho voti dues vegades.

Al punt g) creim que és el moment de suprimir la tributació als tipus fixos durant sis anys dels sous i, diguem, les primes de directius i esportistes d'elit que hagin fixat la seva residència a l'Estat espanyol i que tributin com qualsevol ciutadà. No es poden mantenir aquests privilegis, i mantenir-los en temps de crisi ens han de fer empegueir a tots els polítics; no pot ser que un senyor per venir a jugar una lliga aquí, que a més resulta que és la lliga millor del món, encara que resulti que no hagi de pagar els impostos.

I finalment una altra forma d'ingressar més recursos econòmic és establir nous impostos. Estam convençuts que avui la ciutadania entendrà molt bé la necessitat de premiar mitjançant deduccions aquelles empreses que contaminin manco o inverteixin part dels seus beneficis a investigar com mantenir un medi ambient més...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, un segon. ...més net i que, al contrari, es creïn noves taxes i nous impostos de caràcter mediambiental per als que contaminin més. Avui hi ha a consciència de la fragilitat del medi ambient, que és comú per a tots i a totes, i que s'ha de preservar per a nosaltres i per a generacions venidores.

Creim que és una PNL raonable, una PNL necessària en els temps actuals, i confiam rebre el suport de la cambra i segur que, si és possible, en el debat parlamentari podríem millorar-la. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. El Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena de modificació dels punts 3 i 4, RGE núm. 3795/11. Per defensar-la té la paraula el Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca ens presenta avui una proposició no de llei sota el títol "Recaptació fiscal més justa". El nostre grup parlamentari únicament pot mostrar l'acord amb el punt segon de la proposició no de llei, que fa referència a instar el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a posar en pràctica un pla de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida; en aquest sentit els he de dir que sempre, sempre trobaran el Partit Popular. Ara bé, amb els altres punts de la proposició no podem estar d'acord. Aniré, si els sembla, punt per punt.

En primer lloc la seva proposició fa referència a l'impost del patrimoni i insta el Govern de les Illes Balears a no renunciar a recaptar l'impost sobre el patrimoni. Amb aquest punt ja li dic que no podem estar d'acord. No podem estar d'acord perquè són moltes i diverses les raons; en primer lloc, perquè el nostre partit polític guarda una línia raonable, i el que diu un dia, el següent ho manté; no es tracta d'ara sí, després no, després sí, i tornar boja la gent generant incertesa a la ciutadania. Els vull recordar per enèsima vegada que va ser el mateix govern socialista el que va decidir prescindir de l'impost del patrimoni durant aquesta mateixa legislatura, i és que són especialistes a defensar una cosa i la contrària dins la mateixa legislatura.

En segon lloc s'hauria d'aclarir si hi haurà o no dret a la compensació. Per una banda tenim les declaracions del ministre Blanco, que va dir que no, no hi haurà dret a la compensació a les comunitats autònomes que recaptin l'impost de patrimoni. A les 24 hores la vicepresidenta Salgado va manifestar que les declaracions del ministre Blanco no s'ajustaven a la legalitat i que amb un raonament legal sí que hi hauria dret a la compensació. Clar, davant aquesta mesura, del tot electoralista i de darrer minut, improvisada, presa pel Govern de l'Estat, vostès han d'entendre que manca informació, informació clara, i el nostre grup parlamentari, fent ús del sentit comú, ha de ser prudent i no pot mostrar en aquests moments l'acord perquè no tenim la informació necessària.

Però ja per acabar d'arrodonir el tema, resulta que una llei aprovada pel govern socialista a l'Estat, del Sr. Rodríguez Zapatero, la Llei -els donaré més dades- 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el finançament de les comunitats autònomes, diu: "*Título III. Cesión de tributos del Estado a las comunidades autónomas. Sección primera. Tributos cedidos. Artículo 25. Tributos Cedidos. Se cede a las comunidades autónomas, según los casos, el rendimiento total o parcial en su territorio de los siguientes tributos... Punto b) Impuesto sobre el patrimonio. Artículo 47. Alcance de las competencias normativas en el impuesto sobre el patrimonio. Primero, el impuesto sobre el patrimonio las comunidades autónomas podrán asumir competencias normativas sobre: a) El mínimo exento*".

Aquest és el punt de partida. Però amb una anàlisi de la normativa autonòmica ens trobam que la Llei 6/2007, de 27 de desembre -és a dir, a l'època del pacte d'esquerres-, sobre mesures tributàries, econòmiques i administratives, llegiré literalment: "*Título primero. Normas tributarias. Capítulo primero. Tributos cedidos. Sección tercera. Sobre el impuesto del patrimonio. Artículo 9. Mínimo exento*", -del seu govern. "*La base imponible de los sujetos pasivos por obligación personal de contribuir que residan habitualmente en las Islas Baleares se reducirá en concepto de mínimo exento en los siguientes importes: con carácter general, 120.000 euros*", dues excepcions: "*minusvalía física igual o superior al 33%, que se supera hasta 150.000 euros, y para contribuyentes discapacitados con grados de minusvalía física, psíquica o sensorial igual o superior al 65%*", que fixa el mínim en 300.000 euros.

Còmic, ha dit el seu diputat. És que és còmic, és còmic, ja ho qualificava el seu mateix diputat.

Això què vol dir, senyores i senyors diputats?, que el govern del pacte d'esquerres va fixar un mínim exempt de l'impost del patrimoni amb caràcter general de 120.000 euros. Tot aquell que té un patrimoni superior a 120.000 euros ha de tributar segons la llei; no són 700.000 euros, Sra. Santiago, són 120.000 euros en què el seu propi govern va fixar el mínim exempt. El que vostès pretenen és gravar tres vegades el mateix: una, quan es fa feina; una altra, per adquirir patrimoni; i una tercera vegada, pel fet de tenir-lo. Home!, pensam que tal volta és massa impost. Per tant no s'omplin la boca amb batalles de rics contra pobres, de temes purament electoralistes, d'improvisació política i de pura social demagògia. Vostès no fan el que prediquen, depèn de com van les enquestes diuen una cosa o una altra i això genera inseguretat jurídica, que no ens podem permetre ara mateix, que la ciutadania no es mereix en aquests moments. Però no tinguin cap dubte, els ciutadans han pres bona nota i saben qui és creïble i qui no ho és, en qui poden confiar.

En relació amb els punts 3 i 4 de la seva proposició no de llei, el grup parlamentari ha presentat una esmena que fa referència a la reforma de les mesures fiscals, adreçada a la recuperació econòmica, i proposam, entre d'altres, les següents mesures: que el Parlament insti el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears perquè es modifiqui per a les activitats turístiques, amb un tipus superreduït del 4%; modificació de l'Impost de l'IVA per tal que el fet imposable no sigui l'emissió de la corresponent factura sinó el cobrament de la mateixa; establir una exempció, per quantia de 3.000 euros, per als autònoms que contractin el seu primer treballador; bonificacions a les cotitzacions de la Seguretat Social, establir una bonificació del cent per cent de la cotització de la Seguretat Social durant el primer any en la contractació de menors de 30 anys, dones i majors de 45 anys, aturats de llarga durada; millorar la bonificació de les cotitzacions de la Seguretat Social per al personal investigador.

Una modificació, també proposam, sobre la renda de les persones físiques, l'IRPF, en aquest sentit, crear una nova deducció de l'IRPF per import del 20% per les despeses efectuades en concepte de formació per als professionals autònoms; fomentar l'activitat del *bussines angels* i el suport a les noves iniciatives empresarials, creant una reducció de l'IRPF del 10% de les quantitats aportades per a persones físiques, en concepte de participació en capitals de reduïda dimensió; adequar el sistema d'estimació objectiva de l'IRPF de mòduls a la caiguda real de l'activitat.

Modificació fiscal a l'Impost de Societats, establir incentius a l'I+D+I; incentivar la internacionalització de les empreses; eliminar les limitacions temporals de plantilla de creació d'ocupació en base a imposable existents a l'actualitat, per l'aplicació de l'Impost de Societats del tipus impositiu del 20% a les empreses amb xifra de negoci inferior a 5 milions d'euros; ampliar fins a 12 milions d'euros l'import net màxim de xifra de negoci que permet acollir-se en règim especial previst per a les empreses de reduïda dimensió i augmentar, al mateix temps, fins a 500.000 euros el límit de base imposable al que s'aplica al tipus de reduït del 25%. I així, una bateria que vostès ja tenen, no les llegiré totes perquè ja les tenen, però això són mesures concretes, reals i que el nostre partit polític pot defensar aquí i a Madrid, perquè tenim la mateixa via, la mateixa direcció. Aquestes pensam que sí que són mesures que van encaminades a la recuperació econòmica.

Vostès volen gravar coses que ja es graven, vostè em diu el tema mediambiental, és que ja està gravat, ja hi ha un impost sobre hidrocarburs, hi ha un impost especial sobre l'electricitat, hi ha un impost especial sobre mitjans de transport nous que grava l'emissió de CO₂, ja existeixen, deixem de gravar les empreses i deixem-les fer feina i ajustem l'administració a la realitat que ens toca viure.

Fixi'ns bé, vostès malgasten els doblers de tots en inversions silencioses, han multiplicat per quatre el dèficit de la nostra comunitat i per desfer aquest desastre, què proposen? Proposen impostos, més impostos i més impostos, perquè per a vostès hi ha dues coses que no tenen límit, gastar i impostos, no té límit això. Nosaltres el que defensam és un model absolutament diferent, basat en l'austeritat del que es fa amb els doblers públics, en l'eficiència i en l'eficàcia; defensam que hi ha tres pilars bàsics que no es poden veure afectats per aquesta austeritat en relació amb els serveis que es presten, com són la sanitat, l'educació i els serveis socials.

Per incentivar el moviment econòmic, el consum, el que proposam és davallar els impostos, ajustar la tributació actual a la realitat social que viuen les famílies, les persones, per generar confiança en els mercats i que així es generi riquesa i llocs de feina; ajudar els generadors de feina perquè tinguin un marc normatiu adequat per poder desenvolupar la seva tasca.

Aquestes mesures -i ja acab, Sr. President- que proposam, són les que s'ajusten a les necessitats dels autònoms, dels emprenedors i de les mitjanes empreses, bé, mitjanes empreses, cada vegada, d'ençà que és el Sr. Rodríguez Zapatero a Madrid, menys mitjanes i més petites.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mercadal. I per part del Grup Socialista, té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El meu grup està satisfet de comprovar que la proposta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca està d'acord, en termes generals, amb les polítiques fiscals que propugna el Grup Socialista. El Grup Socialista està d'acord, Sra. Diputada, que encara hi ha marge perquè les rendes més altes contribueixin més a millorar els ingressos de la hisenda pública i a reduir el dèficit.

Som conscients que l'actual situació econòmica crea una important esclatxa social i que els rics són cada vegada més rics i els pobres més pobres. Les classes mitjanes per la seva banda també s'empobreixen, de manera que no resulta possible esperar que aquestes puguin suportar sobre la seva esquena el major esforç fiscal imprescindible perquè s'incrementin els ingressos públics.

Cal reconèixer que les successives reformes fiscals fetes en temps de bonança econòmica varen suposar una important reducció impositiva. En temps de crisi, però, això ha determinat una disminució dels ingressos públics. El 2010 i el 2011 l'Estat ha fet algunes correccions, com ara augmentar al 45% el tipus màxim d'IRPF per a les rendes més altes; també s'ha recuperat l'Impost de Patrimoni per als que més tenen, i ha establert un màxim de 500.000 euros de guanys per als esportistes que es poden acollir al tipus proporcional fix del 24%, tot i que aquesta

regulació encara presenta algunes desigualtats que es poden corregir.

Cal recordar que el govern anterior ja va apostar per recuperar la progressivitat del nostre sistema tributari amb l'oposició del PP. El Govern de les Illes Balears, durant la legislatura anterior, es va avançar al Govern de l'Estat demanant la pujada de l'IRPF per a rendes altes, va demanar el tipus del 8% per a l'adquisició d'habitatges de segona mà, sempre que el seu valor fos superior a 450.000 euros, ara és del 7%, i va demanar la recuperació de la progressivitat a l'Impost de Successions i Donacions.

Per això, el nostre grup ara també és partidari d'una reforma tributària encaminada a l'assoliment d'aquests objectius, perquè allò que és indefugible és que els ingressos públics han minvat considerablement en aquests darrers anys i que això és la causa que actualment les arques públiques es trobin com es troben. Així les coses, i reconeixent que no queda més remei que prendre mesures d'austeritat en la despesa pública, hi estam d'acord, també s'han de prendre mesures valentes per modificar el nostre sistema impositiu, perquè hi ha determinats serveis, determinades prestacions que són imprescindibles i que s'han de mantenir. Així que s'han de prendre també mesures que suposin increment dels ingressos, gravant les rendes més altes i gravant aquelles activitats econòmiques que suposin més guanys, és de justícia que qui té més col·labori més, i a un moment com el que vivim la solidaritat contributiva és imprescindible.

Per això, és el moment de revisar algunes decisions que varen suposar rebaixes impositives que es dugueren a terme en temps de bonança i s'han de recuperar o modificar també alguns aspectes d'aquesta regulació. No podem obviar que en temps de restriccions és necessari assegurar que qui es beneficia més d'aquesta situació, perquè en aquest temps crisi hi ha gent que en treu profit, també ha de contribuir amb major mesura al manteniment de l'estat de benestar que s'ha assolit amb tant d'esforç, i també han de contribuir a la creació d'ocupació i procurar i possibilitar actuacions públiques la fomentin, especialment respecte dels joves.

L'article 31 de la nostra Constitució diu que el sistema tributari ha de ser just i en el mateix precepte ens diu quins són els principis que ha d'acomplir: generalitat, tothom ha de contribuir; igualtat, ha de tractar per igual els iguals; progressivitat, han de contribuir més els que més tenen i els que més guanyen, i no confiscatorietat, no ha de ser tan dur com per suposar un empobriment injustificat del contribuent. La majoria de mesures que proposa la proposició no de llei responen a aquest plantejament i per això els socialistes hi estam d'acord.

S'han de fer reformes legislatives en el sistema impositiu vigent, certament s'ha de modificar la imposició que grava les SICAV, que són considerades com a instruments de les grans fortunes per dur a terme les seves inversions amb manco càrrega tributària. Tot i ser societats anònimes, aquestes empreses estan exemptes de bastants impostos i, a més, tributen només a l'1% en lloc del 75% i de fet no estan a l'abast de tothom, perquè cal un mínim de 2.400.000 euros per constituir-les. Per això, malgrat que el 2010 ja es va modificar el seu règim fiscal per part de l'Estat, el Partit Socialista ja ha manifestat la seva intenció de dur al seu programa electoral una nova proposta de modificació per augmentar la contribució d'aquestes institucions.

La lluita contra el frau fiscal és també, certament, una altra forma efectiva de recaptar ingressos, a banda de fer complir el principi constitucional que tothom compleixi les seves obligacions tributàries. En aquest sentit, és important recordar que el Govern de l'anterior legislatura va apostar de valent per lluitar contra el frau fiscal i l'Agència Tributària de les Illes Balears va liquidar, mitjançant comprovacions tant en via de gestió com en via d'inspecció, 55 milions d'euros l'any 2010, front als 38 que havia recaptat l'any 2009, això va suposar un increment del 42%.

Però és que hi ha més, ja a l'any 2009 les Illes Balears varen ocupar el quart lloc en el rànquing d'eficàcia inspectora per comunitats autònomes, malgrat que havíem començat la legislatura anterior essent la comunitat autònoma pitjor situada en el rànquing d'eficàcia recaptadora. I vàrem acabar la legislatura, després del 2010, essent la primera comunitat autònoma d'aquest rànquing, i no va ser per casualitat, va ser per la feina ben feta de l'Agència Tributària de les Illes Balears.

Per això, cal animar ara el Govern de les Illes Balears a continuar amb aquesta tasca iniciada i estam contents d'haver sentit en aquesta seu parlamentària que el Partit Popular hi manifesta el seu acord.

També hem de manifestar el nostre acord amb el fet d'establir sistemes de control sobre les rendes d'empresaris i professionals que declaren beneficis inferiors a la mitjana dels rendiments assalariats i també d'aquells que no declaren. Acord també quant a les mesures de revisió de les tributacions de les PIME i autònoms amb la finalitat que s'ajustin a les dificultats econòmiques en temps de crisi, sempre clar que vagin acompanyades de sistemes de control tributari, especialment per a les rendes de capital i activitats econòmiques.

També estam d'acord amb les mesures proposades per beneficiar els empresaris que innovin i inverteixin en el medi ambient, encara que potser també seria convenient recuperar una figura impositiva per a aquelles empreses que l'afecten negativament. És cert que n'hi ha ja d'imposts que graven els perjudicis en el medi ambient, però n'hi havia un altre l'ISIQUEMA, l'Impost sobre instal·lacions que incideixen sobre el medi ambient, que era un impost ecològic que es va aprovar mentre governava el Partit Popular, que sí, certament, va ser declarat en el seu moment inconstitucional; per cert que les conseqüències de la devolució d'aquell impost les vàrem haver de patir en temps d'un govern socialista, però en qualsevol cas, avui, després de les modificacions de l'article 6.3 de la LOFCA, seria plenament constitucional i tal vegada seria bo que el poguéssim recuperar. De fet, el projecte de llei que permetria recuperar aquest impost, que sens dubte milloraria l'estat de la Tresoreria autonòmica, va quedar pendent d'aprovació en aquest ple la passada legislatura. Convendria per tant proposar que fos recuperat.

Quant a l'Impost de Patrimoni, al qual feia referència abans el diputat del Partit Popular, coneixem la Llei autonòmica 6/2007, que establia el mínim exempt de 120.000 euros, però allò que es demana en aquesta iniciativa, i per això hi estam d'acord, és que es faci alguna cosa també per part d'aquest govern per establir la possibilitat que s'estableixi aquí en aquestes illes l'Impost de Patrimoni en els termes en què s'ha establert el mínim a l'Estat, i això és perfectament possible: tenen els mitjans, tenen els diputats, tenen també el nostre acord i es pot plantejar en aquesta seu i resoldre aquesta discrepància que tenim en aquest moment entre la llei autonòmica i la normativa estatal, sabem que prima l'autonòmica, per tant alguna cosa haurem de fer per poder resoldre aquest tema i que gravi realment les rendes més altes, aquells que més tenen.

En definitiva, senyores i senyors diputats -i ja per acabar-, el meu grup donarà suport a la proposició no de llei presentada pel PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca perquè hi estam d'acord amb termes generals.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President, gràcies als dos portaveus dels grups parlamentaris. I efectivament, senyors, dèficit i deute tots els governs n'han tengut, n'ha tengut el Sr. Matas, el Sr. Cañellas, el Sr. Antich, i podem veure quin tipus de dèficit. Mentre el Sr. Matas tenia deute i tenia dèficit per Palma Arenas, per metres que es neguen, per carreteres innecessàries i tal, el del Sr. Antich va ser per mantenir la sanitat, l'educació, pel creixement de la Llei de dependència, etcètera.

(Remor de veus)

Efectivament, que hi ha dèficit i deute, el que passa que hem de veure per què s'endeuta i per què genera dèficit un govern i, a partir d'aquí, valorar-ho.

Volen crítiques? Jo li puc donar les crítiques que vulgui, jo vaig ser consellera, la meua crítica: en lloc de 6.000 famílies a dependència m'hagués arribar a 9.000; en lloc de 872 places per a discapacitat nova, m'hagués agradat 1.500; en lloc de 700 noves places per a persones majors m'hagués agradat arribar a 1.000. Aquestes crítiques les puc fer i les accept, però el que no estic disposada a acceptar és que, en una situació de necessitat, els governs creïn dèficit, creïn deute per protegir les persones més necessitades.

Miri, totes aquestes reaccions que nosaltres deim, totes aquestes propostes que nosaltres feim no són propostes que ens les haguem tret d'una reflexió d'un matí, són propostes que surten, per exemple, d'economistes com en Krugman, que és un premi Nobel d'economia que està en aquesta línia, expliquen molts economistes importants que aquesta línia de només invertir, només fer polítiques que redueixin el dèficit i que no facin polítiques de creixement, de poder ocupar més la gent, de crear ocupació i que només s'utilitzi l'empresa, no ens farà sortir d'aquesta crisi.

I de fet es demostra, la duem des del 2008 i no hi ha manera de sortir-ne, perquè no s'inverteix en créixer en polítiques per evitar l'ocupació, només per controlar el dèficit perquè, efectivament, la gran banca ha de controlar el dèficit perquè no es pot permetre que es redueixi.

Vostès diuen de raonabilitat, miri, vostès avui mateix han aprovat dues coses diferents, fa escassament uns minuts hem aprovat que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a escometre les actuacions necessàries perquè la CAIB pugui disposar dels més de 30 milions d'euros de l'Impost sobre el Patrimoni, i després, a la vegada, diuen que no estan d'acord amb el punt 2, que diu el mateix.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bé, això han dit, matisin, en tot cas, perquè sembla que haurien d'estar apuntats.

Miri, avui el Partit Popular al que renuncia és a fer una política impositiva més justa, avui renunciem per exemple que les SICAV es revisin. Miri, l'any 2005 es va fer una inspecció al 70% de les SICAV, es va fer l'any 2005; es va fer una inspecció en un pla de control d'aquestes entitats, en la majoria dels casos la inspecció va considerar que la major part dels inversors eren ficticis. Vull dir que de les cent persones que han d'invertir per fer una SICAV la majoria eren ficticis, darrera ells hi havia una família o dues com a molt i moltes persones individuals. I varen fer una acta i varen demanar que efectivament de l'1% s'incrementàs al 35% tots aquests casos que havien trobat amb frau fiscal perquè efectivament això no era una inversió col·lectiva, sinó que era una inversió controlada per una família o per dues.

Bé, idò, les Corts, amb els vots del Partit Popular, varen llevar el control fiscal de les SICAV a la inspecció d'Hisenda, les varen traslladar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i varen aconseguir que el Tribunal Econòmic de l'Administració Central dictàs doctrina i consideràs que la modificació és de caràcter retroactiu i que, en conseqüència, s'anul·laven les actes. Això és frau fiscal, i vostès, per una banda, diuen que volen lluitar contra el frau fiscal i després, quan es fan propostes concretes per lluitar contra el frau fiscal no els va bé. A aquestes SICAV entre els inspectors d'Hisenda se'ls coneix com els mariatxis, per allò que *con dinero o sin dinero hago siempre lo que quiero y mi palabra es la ley*, perquè s'ha estat governant

per a determinades persones enfront de Parlaments que han de vetllar per l'interès general i han de vetllar per les persones més desvalgudes.

Avui vostès amb aquest no diuen que no a un control concret per al frau fiscal, no basta dir que estan d'acord amb el frau fiscal, totes aquestes propostes són de control del frau fiscal i vostès diuen que no les volen aprovar. Vostès estan d'acord que senyors com futbolistes, per no dir cap nom, no cotitzin com a qualsevol ciutadà? Vostès ara diguin que sí, vostès diuen que no a això, vostès, propostes concretes per lluitar de manera fefaent contra el frau fiscal no hi estan d'acord, i això ho demostra.

Vostè parla d'un canvi d'una llei del 2007, una llei del 2007 en què estàvem en una crisi econòmica expansiva, el 2007, i no em diguin que ja hi havia temes de crisi, perquè si vostès miren el programa electoral del Partit Popular del 2008 només parla de *pleno empleo*, vull dir que, per tant, temes de la crisi i això no hi era.

Vostès han modificat la Constitució d'una forma molt ràpida, una llei parlamentària d'una comunitat autònoma de l'any 2007 la poden modificar amb 35 diputats, perquè efectivament aquí els impostos de patrimoni de 700.000 es puguin recaptar aquests 30 milions que els ajudaria, entre d'altres coses, a pagar totes les persones amb discapacitat.

No ens digui el que nosaltres vàrem fer bé o el que vàrem fer malament, ja hi ha hagut unes eleccions, ja els han triat a vostès, ara governin i ho facin bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, disculpi, de les esmenes del Grup Parlamentari Popular...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Disculpi, pensam que no ho podem acceptar, estam d'acord en una sèrie de punts, però pensam que és un altre debat d'estimular l'economia. Per tant, podríem dir que estam d'acord en tots aquests punts, quatre o cinc, però pensam que en aquesta proposició no de llei, que és contra el frau fiscal, no hi tenen cabuda i podem... Facin vostès una proposició no de llei i nosaltres, a molts d'aquests punts, els donarem suport, especialment a tots aquells dirigits a la petita empresa i als autònoms. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

Senyores diputades i senyors diputats, sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanàriem votació separada de l'apartat 2, hi votàriem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, el punt 2..., aquesta presidència entén que s'aprova per assentiment el punt 2.

Per tant, passam a votar la resta de punts.

Senyores i senyors, passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33, en contra.

Per la qual cosa la Proposició no de llei RGE núm. 3209/11 queda rebutjada

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2034/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a l'apujada del preu dels vols interilles acordada pel Ministeri de Foment.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2034/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la pujada de preu dels vols interilles acordada pel Ministeri de Foment.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, crec que ningú no posarà en dubte que estam davant un tema en el qual tots els ciutadans tenen una especial sensibilitat i que a més és una qüestió estratègica per a les nostres illes. Això és la connectivitat entre les illes i entre les illes i la península.

Tots els ciutadans i també els partits polítics crec que compartim un triple objectiu, un bon preu, una correcta freqüència i una qualitat d'aquests serveis. Per això, davant aquests objectius teòricament compartits per tots és més greu, si escau, la realitat que es va produir el passat dia 6 de juny on vàrem desdejunar amb l'aprovació per part del ministre de Foment del Govern d'Espanya d'una pujada dels preus dels vols interilles.

Deim que és especialment greu per dos motius. En primer lloc perquè perjudica els ciutadans de les Illes i, en la situació de crisi de la qual parlam, una pujada de 2 euros per cada trajecte no és una qüestió d'ordre menor.

En segon lloc, és greu per les formes emprades, unes formes que podem qualificar de deslleials, es va fer d'esquena al Govern de les Illes Balears, més ben dit, es va fer aprofitant el canvi del Govern de les Illes Balears ratificat per les urnes, pels ciutadans d'aquestes illes que donava el Govern al Partit Popular.

Vull saber que hagués passat si haguessin governat vostès!, perquè el cert és que el mes de gener la comissió mixta va aprovar aquesta pujada de preus, és el que preveu la declaració de servei públic, que cada gener es pugui aprovar aquesta pujada de tarifes, o, sorpresa!, en campanya electoral res en sabérem i el mateix dia que es constituïa aquesta cambra va sortir de l'armari la pujada de preus. Això, com a mínim, és deslleial, com a màxim és una utilització sens dubte rebutjable de les institucions públiques.

Per això, entenem que hem de presentar aquesta proposició no de llei, una proposició no de llei que en primer lloc rebutja la pujada feta pel ministre de Foment, pel Sr. Blanco, i en segon lloc, reprova la seva actitud, les seves formes i la seva manera de fer política.

A més de tot això, no podem oblidar, perquè creim que és realment important, quina és la situació davant de la qual ens trobam, quina és l'herència -i avui n'hem parlat molt, d'herències, també en parlarem en transport aeri- que ens deixen ara. Agafarem quina és la declaració de servei públic de l'any 2003.

Basta llegir el *Diari de Sessions* per veure que el Partit Popular, pocs anys després de la seva aprovació, l'any 2005, inicia ja les feines per millorar aquesta declaració, perquè som conscients que no va respondre al cent per cent les expectatives que tots teníem posades en ella. L'any 2005 la consellera en aquella època del ram, la Sra. Cabrer, va constituir la Mesa del transport i varen començar a estudiar un nou sistema més just per aconseguir l'objectiu final: un millor preu i unes millors freqüències als vols entre illes, a més a més de també aconseguir i treballar per tenir ja aquesta declaració de servei públic en els vols amb la península.

Què ha passat des del 2007 cap aquí? Què ha aconseguit el Govern del pacte de progrés? L'any 2003 es va aprovar una declaració que fixava un preu màxim, repetim, perfectible, sense cap dubte. Quan va entrar el Sr. Antich, dia 13 d'agost de l'any 2007, diu: "Consideram prioritari millorar la declaració de servei públic dels vols entre illes i aconseguir la declaració de servei públic en els vols entre les illes menors i la península". Idò bé, analitzem realment si això va ser una realitat o no.

Mirin, tres són les actuacions que ens han deixat en herència. La primera i més important, de la que du... causa directa, aquesta proposició no de llei, modificar un preu màxim per una tarifa de referència. Crec que és important fer pedagogia i que els ciutadans ens entenguin.

Què vol dir una tarifa de referència? Vol dir que podem pujar el preu 25% per damunt o 25% per davall, vist així no està malament, quina és l'errada d'aquest sistema que sí ha funcionat a Canàries?, que a les Illes Balears, al vol entre illes només hi ha una companyia. Els ret que avui entrin a la pàgina web d'aquesta companyia i vegin quin és el preu general per comprar qualsevol passatge per demà. Sens dubte no és un 25% més barat dels 86 euros... que vostès fixaven com a tarifa de referència, no. És un 25% superior, són 109 euros per trajecte i això, entenem, que els ciutadans de les Illes Balears no ho poden pagar i no ho poden admetre. Per tant, primer, ja no tenim un sostre, tenim un sostre i un 25% més.

Segona mesura. Va pujar, el Govern Zapatero, l'any 2007, el descompte de resident al 50%, va ser una promesa electoral i això, vist així, fins i tot podia ser una alegria. És clar, va ser una alegria que ens va durar un mes perquè, què varen fer les companyies aèries? Al cap d'un mes pujaren els preus. Realment, els milions que costa a l'Estat aquesta pujada del 33 al 50%, a quina butxaca va?, a les dels ciutadans o a les de les companyies aèries? Els ho dic jo, a les de les companyies aèries.

Varen tenir capacitat de reacció quan se varen adonar que aquest 50% realment no aconseguir abaratir els preus? No, la seva reacció va ser la tarifa de referència amb els efectes que abans hem comentat.

Varen fer alguna cosa més a la comissió mixta? No. Hem treballat, hem fet passes cap a una millor declaració interilles? No. Hem donat passes cap a una declaració... amb la península? No.

Per tant, quins són aquells resultats d'aquell canvi de model que ens proposaven? Miri, el darrer regal del 6 de juny, 86 euros per trajecte, 118 euros entre Menorca i Eivissa, mirin, i això sens dubte mai no podrà tenir el suport del Partit Popular.

Faré una altra vegada esment al tema de les formes. Em crida l'atenció poderosament l'esmena presentada pel Partit Socialista que en una part coincideix en el que nosaltres presentam en la nostra proposició no de llei, que és el rebuig al preu, però la segona part, la lleigeixo textualment, que insta al ministre de Foment a establir des de "l'acord amb el Govern de les Illes Balears, des de la transparència i des del consens polític i social una nova declaració que respongui de manera efectiva les necessitats dels ciutadans i ciutadanes pel que fa a la qualitat, capacitat, freqüència i preu a nivell teòric", crec que ningú no hi pot posar ni una coma, però amb els antecedents que tenim d'aprofitar el dia de la constitució de les cambres per apujar els preus, com a mínim és una mostra de cinisme. Aquí, francament, no ens hi trobaran. No ens hi trobaran. El Sr. Blanco ho va fer malament i vostès ho sabien des de gener i no varen fer res per evitar-ho.

Per tant, avui, estic convençuda que no els 35, avui 33 diputats del Partit Popular, el reproven, tots els ciutadans de les Illes Balears el reproven perquè ens castiga i no té cap dret a fer-ho. A més, el pitjor de tot és que vostès no ens han defensat com tocava.

La tercera línia d'actuació que vostès varen dur, subvencionar les companyies aèries. Bé, la Comissió Nacional de la Competència ho posa en dubte, que això es pogués fer, perquè al cap i a la fi dèiem que ajudàvem la promoció turística i realment el que es feia era subvencionar directament freqüències, vols, etc.

Per tant, analitzem els resultats. Primer de tot, parlem en quatre anys de 6 milions d'euros, per tant, crec que parlant de 6 milions d'euros hem d'exigir resultats. El resultat és que pujant un 685% la despesa pública en ajuda a companyies, realment hem baixat en 2 milions de passatgers, per tant, la tercera mesura que realment no ha estat eficaç.

Què vol fer el Partit Popular? I aquí en podem parlar, n'estic segura, i arribar a acords durant la legislatura, la mà que ens estenien la setmana passada, els hi agafam: volem liderar un nou model, hem fet unes propostes que està en estudi, que és un preu màxim, en podem parlar, parlem de freqüències, parlem de preu i parlem d'una nova declaració també amb la península. El futur està en les nostres mans i una part molt important d'aquest futur passa perquè la connectivitat de les Illes Balears estigui assegurada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. A aquesta proposició el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena RGE núm. 3800/11, per defensar-la té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, quan vaig llegir la proposició no de llei que ara tractam vaig tenir la sensació, sincerament, d'haver viscut ja una altra vegada aquest debat i no precisament la sensació d'haver-lo tingut fa quatre dies, tot i que de les qüestions relacionades amb el transport aeri se n'ha parlat en aquest parlament gairebé més que de cap altra cosa últimament, si descomptam, és clar, els dolorosos estralls que causa la crisi econòmica en les nostres empreses i en les famílies i si descomptam també les setmanals sessions d'espiritisme polític amb què els diputats del grup de la majoria estigmatitzen amb sofre conservador tot allò que fer olor de passat progressista d'aquesta comunitat i amb què ens amenitzen, és reglamentari, però desequilibrat, torn de preguntes amb la recurrent salmòdia de l'herència rebuda, però parlem d'herències i parlem d'història, convé fer un poc d'història, Sra. Diputada.

La història és atzarosa i la no gens gratificant història del nostre transport aeri ens diu que tenim una declaració de servei públic d'ençà que va ser aprovada pel Govern presidit pel Sr. Aznar dia 21 de novembre de 2003 i ratificada per la Unió Europea dia 17 de desembre del mateix any 2003. Fixava la declaració per un màxim de 72 euros per trajecte, 48 euros per als residents, que tenien un descompte llavors del 33%, i fixava i fixa encara avui en el punt 2 de l'annex que "*el ministro de Fomento procederá el mes de enero de cada año a petición de las compañías que operen en las rutas sometidas a obligaciones de servicio público a la revisión de las tarifas*". La pujada anual de l'IPC ni més ni manco.

Bé, quan encara no feia ni dos mesos -ni dos mesos- que la declaració havia estat publicada el ministeri fa utilitzar una puja de 2 euros. No sé si el Govern coneixia l'autorització, crec que la Sra. Cabrer que és aquí present i llavors era consellera, podria confirmar o desmentir aquest fet. Tampoc no conec els motius pels quals l'autorització del ministeri de pujar la tarifa no va ser

aplicada per part d'Air Nostrum, tot i que és preceptiu -i l'havia sol·licitada- ni tampoc no sé per què l'autorització no va ser feta pública per part del ministeri. Jo no podria anar més enllà aquí que formular conjectures que preferesc evitar.

En qualsevol cas l'autorització no es conèixer públicament fins que la primera setmana d'abril d'aquell mateix any, 2004, la companyia Air Nostrum va decidir fer efectiva la puja de 2 euros, una data, només una última data, que ens pot ajudar a marcar la successió d'esdeveniments, la seqüència temporal i política dels fets: uns vint dies abans de la puja de tarifes de la primera setmana d'abril, concretament diumenge 14 de març del 2004, vostès recordaran hi havia eleccions i, a conseqüència de les eleccions com sempre es va haver de constituir un nou parlament, les Corts Generals, en aquell cas i hi va haver un canvi de govern.

Avui el Grup Popular ens demana que rebutgem un augment de dos euros perquè, com diu la motivació de la proposició no de llei, la puja s'ha fer de manera totalment opaca i poc transparent aprofitant que estava en tramitació la constitució del nou parlament de les Illes Balears i del nou govern i, com ha declarat públicament la portaveu, perquè la pujada s'havia postergat fins a maig, perquè hi havia eleccions.

Vet aquí d'on surt, senyores diputades i senyors diputats, la meva sensació d'haver viscut ja aquest debat. La portaveu que m'ha precedit ha parlat de cinisme, crec que els adjectius cadascú els aplica i els aplica quan i com correspon, però en tot cas la primera mostra de puja després d'unes eleccions en plena constitució d'un parlament no l'ha feta precisament el Govern actual.

Totes i cadascuna de les pujades que s'han produït és igual de rebutjable, des de la primera, la de març de 2004, quan la tarifa va augmentar de 72 fins a 74 euros, 50 per a residents amb el descompte que llavors era del 33% fins a aquesta darrera puja, la que ara qüestionam, la de dia 6 d'abril d'enguany, també de 2 euros, després d'haver estat congelades les tarifes de 2009 tot i la crisi, la caiguda de la demanda i els increments del preu del combustible.

Avui, des de dia 6 d'abril, la tarifa és de 86 euros, si qui viatja és resident la tarifa és de 43; 7 euros menys -menys no més, menys- que no pagava un resident el març de 2004, set anys abans, gràcies a l'increment fins al 50% actual del descompte de resident, per alguna cosa ha servit.

És cert que aquesta és una tarifa de referència, hi ha usuaris que arriben a pagar fins a un 25% més, com permet la declaració d'ençà de la modificació, però també és cert que en compensació hi ha d'haver obligatòriament tarifes per davall la de referència, més barates ja que el preu mitjà anual no pot superar en cap cas els 86 euros i, d'acord amb les dades del ministeri, vostès en la comissió mixta les podran contrastar la tarifa mitjana efectivament pagada el 2010 als vols entre illes va ser sensiblement inferior a la de referència, 80 euros, 40 euros per tant per als residents, de mitjana, alguns han pagat més, alguns menys.

En un mercat incapaç com el nostre de generar competència deslleial l'ocupació mitjana no supera el 65% i en situació de crisi la declaració ha estat capaç de garantir, si més no, freqüències suficients i d'oferir, excepte en els moments crítics puntuals prou capacitat, aquest és un mèrit de la declaració de l'any 2003. Els excessius 72 euros, però de sortida l'any 2003 i la clàusula de revisió han condicionat de manera determinant tot el procés i fa que ningú no se senti satisfet d'aquesta declaració i la modificació -tot s'ha de dir- de 2009 no ha donat tampoc, ni de noves, el resultat esperat.

La situació d'inferioritat en què es troben les nostres indústries i el nostre comerç a l'hora de voler competir és enorme, descomunal, com descomunal i enormement injustes són les dificultats afegides que els ciutadans i les ciutadanes troben a l'hora d'accedir a la cultura, a la pràctica de l'esport, a l'educació i a la salut i, al compàs de les tarifes, han crescut la incredulitat primer i la indignació després de les ciutadanes i dels ciutadans. Incredulitat i indignació davant els fets, és cert, però també i sobretot davant la política perquè la culpa no és de les companyies que han operat la ruta que lògicament han cercat el seu benefici, la responsabilitat l'hem de cercar i atribuir de manera única i exclusiva a la política. És d'aquesta responsabilitat de la política, del fracàs de la política que parlen les més de 23.000 signatures recollides a Menorca i que ens diuen d'una manera més que clara, amb eloqüència (...), que ja n'hi ha prou d'utilitzar el problema del transport aeri com si fos un estilet partidari en contra de l'adversari.

Hem vist com durant vuit anys Govern i consells s'han batut amb ferro fred davant un ministeri que davant cadascuna de les seves reivindicacions ha reiterat el seu compromís a estudiar la qüestió i després s'ha dedicat a la pràctica sistemàtica del qui dia passa any empeny.

Personalment, fins ara m'ha tocat queixar-me de totes les puges, de totes excepte la primera, perquè quan va passar la primera el Govern encara no havia acceptat la incorporació dels consells dins la comissió mixta, cosa que no faria fins passat l'estiu del 2004 amb el Govern ja instal·lat, el Govern de l'Estat. Tampoc no vull formular conjectures, però la Sra. Portaveu del Grup Popular ja n'han avançat algunes del canvi de posició del Grup Popular del Govern del Partit Popular d'aquesta comunitat a la comunitat davant la declaració quan a l'any 2005 decideix que no li agrada la declaració que ell mateix havia aprovat i en proposa una altra, canvi de Govern a Madrid.

La posició dels grups sempre ha estat a Balears unànime i clara i sense esclatxes i entenc que així hauria de ser sempre, unànime, clara i positiva; crítica i ferma quan convengui, però amb propostes, que cerquin d'avançar en la resolució del problema, una resolució que ara passa perquè el Govern actual articuli una proposta capaç de generar il·lusió i confiança, acord social i consens polític.

Li demanaria, Sra. Diputada, que considerés, ja he vist que sempre que no ho farà, de retirar la seva proposició en benefici d'una via que, tot superant la confrontació política i institucional, generi confiança i sigui capaç de vèncer la incredulitat social sobre la capacitat de la política per a resoldre aquest problema. I si no la vol retirar, li demanaria que almanco, i també em sembla que no en farà cas, mirés d'acceptar l'esmena que li propòs i on, a més de lamentar i rebutjar totes i cadascuna de les pujades que s'han produït, constatarem el fracàs de la declaració del 2003 i de la revisió del 2009.

I -i açò seria el més important- instam el ministre de Foment a establir, des de l'acord amb el Govern, naturalment amb l'acord amb el Govern que és qui ha de liderar aquest procés a les Illes Balears, des de la transparència i des del consens polític i social, perquè més endavant ningú no pugui parlar d'opacitat ni de nocturnitat, dic facem una nova declaració que respongui de manera efectiva a les necessitats de les ciutadanes i ciutadans pel que fa a qualitat, capacitat, freqüències i preu; és a dir, consens, propostes en positiu perquè aconseguim superar el descrèdit que en aquests moments té la feina que han fet els representants de tots els partits polítics durant la llarga història del transport aeri, a favor d'aconseguir una solució que segur que compartirem, perquè l'objectiu és molt clar i compartit per tots els grups.

Per acabar, Sra. Diputada, simplement li deman que consideri l'esmena perquè, com va dir Confuci, és millor sempre encendre una espelma que maleir l'obscuritat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. No repetiré ja alguns dels arguments que ja a altres sessions s'han exposat aquí ni tampoc alguns dels arguments ja també exposats pel Sr. Borràs, però sí vull dir que, efectivament, com diu aquesta proposició no de llei que discutim ara, el 6 de juny el Ministeri de Foment va aprovar una pujada de les tarifes dels vols interinsulars que opera la companyia Air Nostrum, una mesura que sense cap dubte perjudica i discrimina els ciutadans de les Illes, especialment els de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, i que es pren tot just després de les passades eleccions autonòmiques i municipals i un dia abans de constituir-se l'actual Parlament.

És una mala notícia per a la nostra comunitat, que ve precedida d'un esforç important per a la millora del nostre transport aeri interinsular, que va aconseguir, entre d'altres coses, que des del 2009 no hi hagués cap increment de tarifa, cap, cosa que durant mandats anteriors o quan era consellera la Sra. Cabrer no va poder aconseguir perquè any rera any sofríem pujades de tarifa. Tot el contrari, a l'inrevés d'açò, a l'inrevés d'aquests increments, s'aconsegueixen increments en el nombre de tarifes subjectes a descomptes especials o que els deu vols que ens trobàvem el 2007 entre Mallorca i Menorca es

mantinguessin també durant l'hivern, cosa que mai abans no s'havia assolit; o fins i tot que es passés, a partir del març del 2008, als 11 vols entre Menorca i Mallorca, dels quals 10 també es mantenien durant l'hivern.

La Conselleria, dirigida per Biel Vicens, a través també de la Direcció General de Transport Aeri i Marítim, que vostès tantes vegades van voler eliminar, proposició no de llei de 27 de febrer del 2009, del Partit Popular, es va oposar sistemàticament a qualsevol pujada de tarifes, per ser una mesura injusta i insolidària amb els habitants de les Illes Balears que pateixen el problema de la insularitat. I ho va fer des del primer dia fins al darrer i d'açò en queda clara constància a les actes de la Comissió Mixta del Transport Aeri.

I crec que és oportú ara, per tant, recuperar alguns fets en aquest sentit prou significatius respecte de la Comissió Mixta, el primer és que, a diferència de vostès, l'anterior Govern va demanar la reunió de la comissió l'endemà de ser nomenat i es va reunir el mes següent, i açò que no s'havia donat un fet tan miserable com aquest d'aprovar increments de tarifa quan el Govern de la comunitat afectada encara no s'havia constituït. Vostès, en canvi, davant aquesta situació s'han torbat tres mesos a reunir la Comissió Mixta, a reunir-se amb Foment i a analitzar les causes o la justificació de tal increment.

Jo li vull dir que l'anterior govern, mai, absolutament mai, no va acceptar cap increment de la tarifa de referència, tot el contrari, va fer tot el que era a les seves mans per evitar que Foment aprovés aquest increment. L'anterior govern va ser coherent, constant i persistent en millorar el transport aeri. I no és cert, de cap de les maneres no és cert açò que avui el Partit Popular afirma, també per premsa, que a la Comissió Mixta s'aprova aquest increment.

Jo duc aquí les actes de la Comissió Mixta, jo la rept que mostri les actes de la Comissió Mixta on diu que s'aprova aquest increment. El que vostè té són actes de la Comissió Mixta, efectivament, on es posa de manifest que la companyia demana increments d'aquesta tarifa, és cert, però és la companyia que els demana. També a l'acta consten les pretensions de Foment, és cert, però vostè no trobarà una declaració d'aquell Govern, i menys de la directora general, en la qual digui que accepta, que aprova, que està d'acord amb un increment. L'acta del juliol del 2010: la directora general explica que Air Nostrum ja prepara la pujada dels vols interinsulars i per part del Govern de les Illes s'oposaran a tal mesura -llegeix textualment-, continua dient la directora general que no acceptarà la pujada de vols interilles a canvi, com s'havia proposat també en el debat dins la comissió, del manteniment dels vols a Madrid, perquè són dues coses diferents. Podríem repartir una acta, i una acta, fins a la darrera, de 23 de març del 2011, tampoc no és cert, de cap de les maneres, una declaració sorprenent del Partit Popular, i la Sra. Marí m'ho podrà explicar, en la qual es diu: "*Cabrer mostró el escrito por el que la exdirectora general de Transporte Aéreo y Marítimo, Joana Amengual, aprobó las tarifas, fecha del día 7 de junio de 2011, el mismo en el que se constituye el nuevo Parlamento tras los comicios.* Si la Sra. Joana Amengual aprovà tarifes, la Sra. Joana aprovà tarifes, ni en broma, primer perquè la Sra. Joana Amengual és una directora general, ni el conseller ni el president del Govern poden aprovar unes tarifes, i en segon lloc, perquè si hagués estat en aquesta disposició el que hagués

fet la Sra. Amengual és aprovar tarifes planes, minis i ultraminis per tenir un transport aeri digne.

La carta que sí, i jo la rept que també la mostra, existeix és la carta que la Sra. Amengual el gener envia a la Secretaria d'Estat, on, després d'exposar tota una sèrie d'arguments i de situacions, diu, llegeix també textualment: "*El Sr. Falcón también me comentó que su compañía ha solicitado al Ministerio la subida que le corresponde este año -referint-se al 2011- según resolución del 28 de noviembre de 2003 de la Subsecretaría, que sería de 2 euros por trayecto.*" Diu textualment: "*Desde el Govern balear comprendemos que la solicitud es totalmente lícita, pero pensamos que es injusta y pensamos que esta subida no es productiva*" I també, perquè ho utilitzaré després com a argument, afegeix: "*más cuando los datos proporcionados por su equipo demuestran una subida bastante significativa del ingreso medio por pasajero en los vuelos interinsulares la compañía Air Nostrum. El Govern balear piensa que este aumento del ingreso medio puede paliar el aumento de los costes de la compañía tanto por combustible como por la subida del IPC.*"

Aquesta és la realitat, jo la rept que aquestes actes de Comissió Mixta, aquestes cartes que vostès pels diaris diuen que existeixen que les treguin i les publiquin, perquè si no només li puc dir una cosa: és fals, és mentida.

No obstant tot açò, és cert, el Ministeri de Foment immediatament després de les eleccions autoritza aquest increment, sol·licitat per la companyia que opera els trajectes interinsulars. Quina ha estat la reacció del Govern? Quantes reunions ha tengut la conselleria i la direcció responsables del transport aeri amb Air Nostrum i amb Foment per tractar aquesta qüestió? Quants informes ha elaborat i ha enviat a Foment per enraonar que aquest increment era injustificable? I sobretot quina és l'acció de govern pensant en el futur?

I li deman l'acció de govern pensant en el futur perquè no fa massa setmanes aquest grup mateix li presentava una proposta per saber, perquè ens expliqués, perquè ens digués quines gestions duria a terme la Direcció General de Ports i Aeroports per evitar pujades en els vols entre illes, i vostès van votar en contra; li demanàvem, l'instàvem a fer gestions oportunes perquè es recuperessin les freqüències i els horaris que comunicaven fins ara Menorca i Eivissa amb Mallorca, i vostès van votar en contra.

I a tot açò també vostès ara ens diuen tot el contrari, diuen que perquè era una proposta oportunista aquella, jo en canvi ja els vaig avisar que era una oportunitat per fer front comú davant Madrid, per explicar i fer valer allò que es just per a aquestes illes. Ara entenc la seva crítica d'oportunisme en el plenari anterior, l'entenc perquè era l'oportunisme el que a vostès els va inspirar quan van presentar aquesta proposició no de llei, aquesta proposta feta a la mida de qui vol amagar les seves misèries, vol amagar la hipocresia de qui durant quatre anys feia befa d'una Direcció General de Transport Aeri i Marítim que va aconseguir per a les illes un comitè de rutes, va mantenir estable una tarifa de referència o va reivindicar a Madrid, fins el darrer dia, la declaració d'obligació de servei públic entre les illes i Madrid i Barcelona, una direcció general de la qual deien vostès que no tenia competències i, mira per on ara tenen la mateixa

direcció amb les mateixes funcions, hereva d'aquella que ara es diu Ports i Aeroports.

També una proposta que posa de manifest la falta de reacció, iniciativa del Govern i la direcció general davant un increment de la tarifa que, efectivament, s'ha fet de forma poc transparent, i jo diria fins i tot més, s'ha fet amb nocturnitat, s'ha fet de forma traïdora, però açò no justifica de cap de les maneres que vostès argumentin per premsa raons falses i amb documents que no existeixen. Es més, el que li demanam és la mateixa urgència que vostès el 2010, quan el Sr. Blanco va fer aquell anunci de retallar els descomptes de resident, demanaven vostès a una proposició no de llei urgència en convocar la Comissió Mixta, per tal de demanar explicacions i de justificar perquè s'havien fet aquelles declaracions.

Per tot açò, jo li dic que donarem suport a la seva proposta, n'hi donarem perquè sempre hem dit que davant Madrid serem exigents per un transport que sigui digne per als ciutadans de les illes, de les illes especialment de Menorca, Eivissa i Formentera; però també rebutjam de forma clara i rotunda la seva actitud de presentar, de fer declaracions a partir de documents que no existeixen i a partir de documents que l'únic que fan és rompre allò que és tan necessari en aquest Parlament: consens i força davant Madrid per aconseguir ja d'una vegada resoldre un tema etern per a aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sr. Martí, li vull donar les gràcies pel seu suport a aquesta proposició no de llei. Jo entenc que vostè, i permeti'm utilitzar una cançó, *tiene el corazón partido*, clar, la directora general era de la seva força política i, clar, ha hagut de fer *juegos malabares*, que jo entenc que són complicats i com a tal els accept i els entenc.

Però miri, a veure, dia 7 de juny el Govern eren vostès, no érem nosaltres, i no vaig sentir ni una paraula ni he estat capaç de trobar una declaració ni de vostès ni de la directora general ni del Sr. President, de ningú, de ningú, tirem d'hemeroteca, ...

(Remor de veus)

... que diguessin res, i clar, és que els fets són molt caparruts, els fets són molt mal de discutir. Vostè em diu, la senyora directora general no va votar a favor; miri, tirarem de nou de refranyer: *quién calla otorga*, entre el mes de gener de la Comissió Mixta i el mes de juny de l'aprovació em vol dir què va fer? Puc fer un acte de fe i pensar que va fer moltes coses, però miri, als polítics no ens paguen per ser molt bons al·lots ni per intentar fer moltes coses, ens paguen per tenir resultats i la prova és que els seus resultats els ciutadans els enviaren a l'oposició i a nosaltres al Govern, miri.

(Alguns aplaudiments)

Jo no li ho discutiré, jo ho he llegit igual que vostè que la directora general no estava d'acord, només m'hagués faltat!, només m'hagués faltat que el Govern d'aquestes illes hagués dit que estava d'acord que pujassin la tarifa, vull dir, és que no ho he pensat mai que ho hagués fet, però evidentment el que és cert és que no hem aconseguit cap efecte, la tarifa es va pujar.

I clar, si qui governàs a Madrid hagués estat el Partit Popular jo entendria la seva indignació i que no els fessin cas, sota el seu concepte sectari i partidista de la política, però és que eren els seus, eren els seus els que governen a Madrid, i miri que els feien poc cas. Ah, no, què passa que vostès no tenien la Conselleria de Mobilitat perquè anaven de la maneta del PSOE?

(Remor de veus)

Ah!, o vostès mai no han tengut prou escons en aquesta cambra per governar? Jo, es veu que les matemàtiques no són allò meu, però jo crec que vostès sense el PSOE no haguessin tengut la Conselleria de Mobilitat ni la direcció general de res, per tant, són, *para lo bueno y para lo malo*, corresponsables.

(Remor de veus i petit aldarull)

I jo entenc que és difícil justificar-ho, però miri, en una cosa sí que li don tota la raó, tota, vostè a més, com jo, vostè és menorquí, jo eivissenc, i entenem aquest tema i patim aquest tema molt bé, i per tant aquest és un tema de futur i ens hi trobarem, estic convençuda que iniciatives hi haurà per part del Govern per part d'aquesta cambra per intentar que quan haguem de retre comptes el 2015 no haguem de venir aquí fent actes de fe, que és el que vostè ens demani, creure-nos que una directora general ho va fer molt bé però no va aconseguir res, jo en això puc intentar fer un acte de fe, però els resultats a la vista estan. Per tant, ens hi trobarem, no es preocupi, tendrem moltes ocasions per parlar-ne.

Però home, el que no podem admetre és que vostès, i els ho deia el meu company, el Sr. Sanz, la setmana, el que amb 1.8400 dies, crec que eren, no varen fer vostès, nosaltres amb cent i busques ho haguem fet, som bons, però no tant. Vull dir, jo sé que vostès creuen molt en nosaltres, però francament.

Miri, sap què passa? Al PSOE només li contestaré dues coses: una, el resultat de la seva política de subvencions és aquesta gràfica, pujada de subvenció pública, baixada de passatgers. I no ens sorprèn que el Sr. Blanco, donada la seva gran sensibilitat cap als problemes de les Illes Balears, ens pujàs el dia 6 de juny la tarifa, si el dia 28 d'agost del 2010 ja va intentar baixar-nos el descompte de resident, i miri si li

preocupava que no va rebre ni al president de la comunitat autònoma per discutir d'aquest tema, és que tal vegada era a Galícia que el que sí li preocupava era el preu del combustible, que sabem que és un tema que li preocupa molt.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

És d'una baixa *catadura* excusar la baixada que volia fer-nos del descompte de resident dient que afectaria el *bussines class*, quan hi ha un reial decret de feia deu anys que no aplicava el descompte de residents a *bussines class*. Clar, amb aquesta sensibilitat en considerar-nos a tots uns presumptes delinqüents o uns delinqüents confessos, que realment ens aprofitam del descompte de resident, jo el reptaria que no estigui per Galícia, que vengui a Balears que vegi els problemes que aquí tenim per moure-nos, per veure el que pagam per moure-nos la gent que ho necessita, no per esport, perquè ho necessitam, i llavors en començaríem a parlar.

Jo esper i desig que no ho hagi de parlar amb el Sr. Blanco, sinó amb el pròxim ministre del Partit Popular, que estic segura que tindrà moltíssima més sensibilitat cap als problemes d'aquestes illes. I esper que ens hi trobem i que aquest consens que avui *a pasado* ens demanen i vostès no varen practicar durant quatre anys, el tinguem en el futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Disculpi, Sra. Marí, de l'esmena del grup parlamentari no se n'ha parlat, no ha dit que ...?

Perfecte idò, senyores i senyores diputats, si els sembla bé, passam a votar.

35 vots a favor; 1 en contra i 16 abstencions.

Per la qual cosa queda aprovada la Proposició no de llei RGE 2034/11.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3618/11, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 5/2010, de 16 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3618/11, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de modificació de la Llei 5/2010, de 16 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears, que ha estat rectificat mitjançant l'escrit RGE núm. 3750/11 i l'escrit 3826/11.

La Sra. Secretària Primera llegirà el criteri del Govern, per favor.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

"El Consell de Govern, a proposta del conseller de Presidència, adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la conformitat del Govern en relació amb la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2010, de 16 de juny, del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Segon. Manifestar també, en consideració amb el que estableix l'article del Reglament de la cambra abans esmentat, la conformitat del Govern a la tramitació de la Proposició de llei de què es tracta.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns."

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. I per fixar posicions té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Aguiló.

Perdó? Bé, els que vulguin intervenir, vostè té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. El meu grup es congratula pel fet que ha estat possible presentar una proposició conjunta i consensuada de modificació de la Llei reguladora del Consell Consultiu, consens que suposa que tots els grups estam d'acord, en termes generals, amb la modificació que es proposa, cedint cada un de nosaltres en algun dels nostres plantejaments per tal d'assolir l'acord unànime. Tant de bo que sigui possible aquest acord en moltes altres iniciatives d'aquesta cambra.

Ens hem de felicitar pel fet que l'acord afecta, en aquest cas, una institució estatutària d'importància capital, com és el Consell Consultiu, que és òrgan superior de consulta i assessorament de la comunitat autònoma, del Parlament, del Govern, de l'Administració de la comunitat autònoma, dels consells insulars i de la resta d'administracions d'aquestes illes, i també pel fet que aquesta modificació, que afecta la composició, l'elecció i designació i nomenament de membres i selecció i nomenament del president, com també les disposicions transitòries, té com a tret fonamental l'ampliació de fins a cinc membres de la limitació establerta per als empleats públics, que la llei vigent situava en dos, qüestió aquesta a la qual el meu grup dóna suport, atès que suposa un reconeixement que el personal al servei de l'administració pública està integrat per persones que tenen una molt valuosa experiència i formació en dret públic, administratiu i estatutari que s'ha d'aprofitar en benefici de tots.

Per això, sol·licitarem d'aquesta cambra la presa en consideració de la proposició de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló.

Pel Grup Parlamentari PSM, no hi ha intervencions.

Pel Grup Parlamentari Popular, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament presentam la presa en consideració d'una proposició de llei conjunta, dels tres grups parlamentaris, i agraïm des del Grup Popular la col·laboració de la resta de grups en què pugui fructificar.

Bàsicament, aquesta proposició de llei, que afecta el nostre màxim òrgan consultiu de la comunitat autònoma, té el seu fonament en la necessitat d'adaptar les disposicions transitòries a la nova realitat i representativitat que hi ha dins aquesta cambra autonòmica, amb la qual cosa, amb aquesta modificació, els nou deu membres s'elegiran de bell nou quan s'aprovi aquesta llei, sis correspon nomenar-los al Govern, quatre al Parlament i amb un equilibri de la representativitat que hi ha dins aquesta cambra.

Aprofitant que es fa aquesta modificació, s'ha volgut doncs millorar en temes puntuals aquesta llei del Consell Consultiu, amb la possibilitat que els lletrats de la institució del Consell Consultiu puguin participar en els debats, sense vot, però amb veu per assessorar, que creim que és correcte.

També, i coincidesc amb la portaveu socialista, la possibilitat de poder obrir a tots els funcionaris de qualsevol administració pública o personal laboral que puguin formar part, que abans tenien una limitació i no podien formar part, i efectivament hi ha cossos de funcionaris i a més experts en matèria administrativa que creim que poden ser futurs consellers del Consell Consultiu o membres que facin una bona feina. No obstant, aquesta limitació no afectarà els professors d'Universitat, que no tendran aquesta limitació i per tant poden també formar-ne part.

I també es fa una modificació puntual per al tema de l'elecció de la presidència del Consell Consultiu, a la suplència, per fer-ho millor de cara al seu funcionament intern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Doncs aquesta presidència declara aprovada per assentiment la presa en consideració d'aquesta proposició de llei debatuda.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS